

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, 19th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Appointment of a District Judge

* SHORT NOTICE QUESTION 47.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government recently advertised calling for applications for appointment to the post of a District Judge by direct recruitment in this State;

(b) if so, the number of applications received;

(c) the number of candidates interviewed;

(d) how many of them belong to the backward classes; and

(e) whether any candidate belonging to backward classes has been selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes.

(b) Seventy-four applications.

(c) Thirty-nine candidates were interviewed.

(d) Six candidates.

(e) No.

SRI V. BALAKRISHNAN : Whose is the final voice in the selection of candidates? Is it that of the Government or of the High Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government's.

SRI V. R. NAGARAJAN : Did the High Court send a panel of names and if so, how many names were sent and what are the names of candidates contained in the panel.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They recommended five persons. I am sorry I do not have the list of persons.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Who is that fortunate individual who has been selected as District Judge and from what district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sri S. Ganesan, M.A., B.L., has been selected. I think he belongs to Madurai district.

[19th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM : By way of curiosity may I know to what community he belongs?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : He belongs to a non-backward class community.

SRI V. R. NAGARAJAN : Did the panel contain the name of any backward class applicant?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. One name was recommended by the High Court.

SRI K. VINAYAKAM : My curiosity having been aroused, it still goes still father. To what sub-section of the non-backward community he belongs?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the subject here on record.

SRI S. PANCHAKSHARAM : The Government interviewed the candidates. Who are the members of the Cabinet who interviewed the candidates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Cabinet do not have anything to do with the interviews. It is the High Court which interviews the candidates and they send a panel of names. Then the Government select one.

SRI V. BALAKRISHNAN : Who is that backward class applicant in the panel of names forwarded by the High Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the name with me.

SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. Minister deny my statement when I say that the fortunate incumbent happens to be a Nadar Community man.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Might be, Sir.

SRI K. P. GOPALAN : On what basis the candidate was selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the basis of merit.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : When a backward community candidate has been recommended by the High Court, what is the consideration that weighed with the Government in not selecting him?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Consideration of merit.

SRI S. PANCHAKSHARAM : I think there is a mistake in the answer given by the Hon. Finance Minister that the candidate who has been selected is a non-backward community man. When a question was asked by the hon. Member Sri K. Vinayakam whether he happens to be a Nadar, the Hon. Minister replied that it might be. But Nadars belong to a backward community.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. Nadars do not belong to the backward community.

19th March 1956]

SRI V. R. NAGARAJAN : Is this Government implementing Article 47 of the Constitution? Article 47, as the Hon. Minister might remember, provides for upliftment of weaker sections of the people and backward classes come definitely under that term. Is this Government giving them any protection under that article by giving them posts like this or are they being simply ignored?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not believe that protection can be given only by appointment to the District Judge's post. As far as the District Judge's post is concerned, as far as possible merit is taken into consideration and merit being equal, then priority may be given to backward class communities.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Under similar circumstances in the year 1952 or 1953 out of five persons with equal qualifications recommended by the High Court one man belonging to the community of the Chief Minister was appointed. Under similar circumstances, the same thing has been repeated now. May I know from Government when they are advocating the establishment of a casteless society, the Congress Government is establishing the feelings of community in this country and thereby misleading the public.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the other hand, the hon. Member is misleading the public saying that the former Chief Minister selected a particular candidate because he belonged to his community and the present Chief Minister has selected this candidate because perhaps he belongs to his community. Community did not play any part at all. It is only purely on the question of merit and after going through the records of each candidate this particular candidate was selected. So also on the previous occasion.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Merit which plays a very large part is a nebulous thing. Merit usually means the weight of influence that a person is able to wield. In this case all the persons who were interviewed were advocates of longstanding practice. It cannot be said that one man is superior to the other person, intellect being constant to every person. Therefore, is it not a fact that in the case of judging these candidates when the Government say that the person was selected on merit, classes, communities and also the groups to which they belonged have been taken into consideration? In this particular case is not a fact that a certain backward community with a large number of persons who are advocates, waited on a deputation to the Chief Minister and represented that their claims were not considered for a long time?

MR. SPEAKER : The hon. Members should put a question and not make a speech.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The claims of everybody were considered and on a consideration of the merits of each candidate this particular candidate was selected. But the hon. Member was pleased to say that since everybody is an advocate, everybody is equally qualified. That is not so. The practice each candidate

[19th March 1956]

commands, academic qualifications and other attainments are also taken into consideration and taking all those things into consideration, this particular candidate was selected.

9. 10 a.m. SRI A. M. RATNASWAMI : Am I correct in assuming that this backward class person occupied the last place in the panel of names recommended by the High Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I do not have the list here. I do not remember in what rank the Backward Community person was placed.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know whether there were applications from the weaker sex or lady advocates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know whether any lady applied. Anyhow no lady was recommended by the High Court.

SRI K. VINAYAKAM : Time and again this Government have been saying that they are giving preferential treatment to Backward Communities. In the panel of names, there was one Backward Community candidate. Other things being equal, why was he not selected? Does this not show that the Government's saying that they are encouraging Backward Communities is only showing lip sympathy to them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Other things were not equal. The selected candidate had a better claim than any other candidate.

SRI V. R. NAGARAJAN : The Hon. Minister said that six Backward Community candidates were interviewed. May I know what their demerits were to disentitle them to selection?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Only one candidate of the Backward Community was recommended. Out of the five names submitted, we had to select the best. We had to go through the record and find out which of them had the best claim. After such consideration, one candidate was chosen. This choice does not mean any reflection on the merits of others.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Backward Communities are in a minority and according to the Constitution they should be preferred. Merit does not matter at all. The provision in the Constitution provides that a handicap should be given to Backward Classes. Why was that provision overlooked and a non-backward-community man was selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is only with reference to recruitment to certain categories of offices that reservation has been provided for. No reservation has been provided for to the posts of District Judges and this has been the practice for the last 20 or 25 years. Taking that into consideration, recruitment had to be made purely on merit.

19th March 1956]

"Jaundice" in the City.

* SHORT NOTICE QUESTION 48.—DR. U. KRISHNA RAO : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of cases of attack of epidemic "jaundice" in the Madras City during the last three months—monthwar;

(b) the number of deaths among these cases;

(c) the precautions taken to prevent the spread of the disease; and

(d) the possible source and cause of this disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) The number of cases of attacks and deaths due to jaundice in Madras City during the last three months are as follows :—

Months.	Number of attacks.	Number of deaths.
December 1955	69	5
January 1956	114	5
February 1956	95	11

(c) A Press Communique was issued by the Corporation in the local dailies on 18th January 1956 informing the public of the prevalence of the disease in North India and the possibility of increased incidence in the City through migration of cases and carriers and advising them to take necessary precautionary measures and to notify all Jaundice and suspicious cases to the Public Health staff. The Public Health staff were instructed to keep the areas under their respective jurisdiction clean, tidy and free from flies and to seize and destroy rotten fruits and foodstuffs exposed to dust and flies. Sanitary and Food Inspectors were detailed to inspect all hotels and other eating houses and to take immediate action wherever necessary. In all notified and detected cases, the Sanitary Inspectors disinfected the infected houses and surrounding areas and made house to house inspections to detect or remove suspicious cases and give necessary instructions for the prevention and check of the spreading of the disease. Necessary attention has also been paid towards the adequate protection of City Water-supply.

A Press note was also issued by the Government on 2nd March 1956 explaining the mode of infection and the precautions to be taken by the public to prevent the spread of the disease.

(d) The source of infection is possibly local, as the disease is endemic in Madras State. The causative agent is a filterable virus, viz., virus of Infectious Hepatitis.

DR. U. KRISHNA RAO : Will the Hon. Minister be pleased to tell us how the incidence of the disease and the death rate compare with the incidence and death rate in the previous six months? I am asking this question to find out whether jaundice is really in an epidemic form or whether its incidence is only the normal incidence?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The number of attacks were 43 in July 1955, 40 in August, 42 in September, 53 in October and 59 in November. From these figures it appears that the number

[19th March 1956]

of attacks were more in the months of December 1955 and January and February 1956 than in the previous months.

DR. U. KRISHNA RAO : Will the Hon. the Minister be pleased to tell us whether any Ayurvedic treatment was tried for these jaundice cases and how does it compare with the allopathic treatment that has been so far available?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Some drops to be put into the nose prescribed by an Ayurvedic physician was tried in the Madras General Hospital. The patients were put in a separate ward. This treatment had no effect.

DR. U. KRISHNA RAO : Is the Hon. Minister satisfied that jaundice was not imported into this City from Delhi where there has been a scare for the last one year?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : It is supposed that the cause is local. Jaundice is more or less prevalent all through the year in Madras as well as elsewhere.

DR. U. KRISHNA RAO : In view of the statement of the Hon. Minister, will the Government be pleased to issue a press note assuring the public that there is no cause for fear or panic?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Whatever little panic there might have been, it has subsided now and there may be no need for a press note.

SRI K. T. RAJU : மஞ்சள் காமாலை நோயினால் சென்னை ஜில்லாவில் எத்தனை பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்களில் எத்தனை பேர் இறந்தார்கள் என்பன பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் கணக்குகள் கொடுத்தார்கள். இதர ஜில்லாக்களில் யாராவது இந்த நோயால் சமீபத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா, அப்படியானால், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்? பாதிக்கப்பட்ட இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Jaundice cases are found in every district. Mostly the attack is mild and sporadic. Occasionally a few cases terminate fatally.

SRI N. K. PALANISAMY : Recently an American Expert has said that jaundice is incurable. May I know whether the Government have taken any step to find out the truth of this statement?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no specific cure for jaundice. Jaundice damages the liver. But, as I said, in most of the cases the attack is of a rather mild character and nature itself cures the disease.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, jaundice is not an unknown disease in India and cure for it has been specified in almost all the medical systems like Ayurveda, Siddha, etc. Have the Government taken any steps to go into this matter, cause a research to be made, and then find out whether the specific given in those systems can be applied with good results?

19th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : If the hon. Member has information particularly about any cures for this disease, he may kindly pass it on to me so that I may get them tried and examined. But so far as I know, jaundice has no specific cure. In modern medicine, they give intravenous injections of glucose.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I am prepared to pass on the information to the Hon. Minister.

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR : மஞ்சள் காமலை என்னும் தொத்து நோயானது டில்லியிலிருந்து இங்கு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கோழர் ராமமூர்த்தி அவர்கள்கூட டில்லிக்குப் போனபோது இந்தத் தொத்து நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மந்திரிகள் அடிக்கடி டில்லிக்குப் போய் வரவேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கும் இந்த நோய் தொத்திக்கொள்ளாமலிருப்பதற்கு அவர்கள் டில்லிக்குப் போவதை நிறுத்திக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்களுக்கும் வரவேண்டுமென்பது கனம் அங்கத்தினருடைய ஆசை போலிருக்கிறது.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no reason to suppose that the infection has been imported from Delhi. Because, jaundice is more or less prevalent during all times of the year in all places. In Delhi they supposed that this epidemic jaundice was due to Jamuna water getting mixed up with sewage.

SRI K. VINAYAKAM : In Delhi sullage water and gutter water got mixed up with the drinking water, and that is how jaundice took a heavy toll of lives. But in Madras the Corporation maintains a perfect system of water-supply. Does the Hon. Minister know that there is no possibility of gutter water getting mixed up with drinking water and so there is no cause for panic that this disease is spreading here?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member has not intelligently followed the answers I have given. Jaundice cases are prevalent throughout the year in all places. This is nothing new or strange. It is supposed to be due to a virus, but the virus has not yet been discovered.

SRI K. VINAYAKAM : Being unable to understand the very purport of my question, am I correct in presuming that the Hon. Minister is suffering from jaundice so as not to perceive the import of my question?

SRI P. SELVARAJ : Since the disease seems to have been imported from Delhi, may I know whether the Government have adopted quarantine methods to prevent the spread of this disease in Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have been telling that there is nothing to suppose that the infection has been imported from Delhi. Whenever any cases occur, measures are taken to isolate them to the extent possible.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, it has been reported in the papers that miraculous relief has been given by the administration of indigenous medicine. That is, by giving some drops of herbs, in

[19th March 1956]

Delhi, the disease was cured. Will the Government please make enquiries of the Delhi Government to find out whether any examination of these herbs was made?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There is no basis for the statement of the hon. Member. No such report has come from Delhi. Communications in this matter are received from the Director-General of Health Services by the Director of Medical Services.

SRI A. M. RATNASWAMY: Sir, will the Hon. Minister make it clear to this House that this disease has been completely brought under control? Instead of leaving this disease to Nature's cure, what are the effective steps taken by the Government to see that this disease does not recur?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The measures recommended are, boiling milk and water before they are drunk and preventing the contamination of food and drink by infection from flies and also taking other general precautions. This virus cannot be killed merely by chlorination or by filtration. If water is boiled, that will effectively destroy the virus.

SRI C. KANDASAMY: From the statement of the Hon. Minister, it is certain that the allopathic system of medicine cannot cure this disease. But by custom and practice people have come to know, as my hon. Friend Sri S. Ramalingam said, that herbs like *Keezhanalli* give an effective cure for this disease. Will the Hon. Minister convene a meeting of Ayurvedic pandits and consult them as to the ways and means of curing this disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I do not see the necessity for any such conference. In most cases the disease is mild. It is only in a few cases that clinical symptoms appear. The majority of cases get cured even without treatment. But in modern medicine there is treatment provided for the general symptoms.

DR. U. KRISHNA RAO: Will the Hon. Minister be pleased to tell us whether it is not a fact that all the supposed claims for the cure of jaundice are only in regard to that variety of jaundice known as catarrhal jaundice, which is not due to a virus but due to either cold or some other malady, but that in regard to the epidemic jaundice no satisfactory treatment as yet has been discovered?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: It may be so, Sir. The hon. Member has been a practising physician in the City for a large number of years. He is expected to know what he speaks about.

SRI V. R. NAGARAJAN: What is the essential difference between Delhi jaundice and Madras jaundice, Sir?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There is no difference. Sometimes the cases are mild. Sometimes they are severe. For instance, hon. Members may be aware that just after the termination of the first world war, influenza spread over many countries in an epidemic form, and many cases proved fatal. But that it is not so always.

19th March 1956]

SRI B. K. NALLASWAMY : There is a popular medicine in villages called ' Keezhanalli '. ' Keezhanalli ' medicine taken with goat's milk cures jaundice within 15 days. Will the Government therefore, ask the doctors in indigenous medicine to make some experiments on this?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Many exaggerated claims are made by many people who have no scientific bent of mind. As I said, most cases get cured by natural process.

SRI V. MUTHU : மஞ்சள் காமாலை என்னும் நோய் நம் நாட்டில் நீண்ட காலமாக இருந்துவருகிறது. அந்த நோயைப் போக்குவதற்கான வைத்திய முறையும் இருந்துதான்வருகிறது. வைத்தியர்களும் இருந்துவருகிறார்கள். ஆனால், அப்படிப்பட்ட வைத்தியர்கள் எங்கோ மூலை முடுக்குகளில் தொயாமல் இருப்பார்கள். அவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு சர்க்கார் ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதாவது, இந்த நோயைத் தீர்ப்பதற்கு வைத்திய முறையை யார்வது சொன்னால் அது சர்க்காரால் கவனிக்கப்படும் என்று சர்க்கார் அறிக்கை வெளியிடுவார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : If there are any such specific cures which have been tried, the information may be passed on to the Director of Medical Services and we shall try it in our Government hospitals.

SRI A. SAMBASIVAM : இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடியது ஜாண்டிஸ் என்ற காமாலை நோய் அல்லவென்றும், இது பொதுவான மஞ்சள் நோய் என்றும், ஜாண்டிஸ் என்ற காமாலை நோய் க இருந்தால் கண் மட்டுந்தான் மஞ்சளாக இருக்குமென்றும், இப்பொழுது காணப்படுகிற நோயினால் உடம்பும் மஞ்சளாகி, ரத்தமும் மஞ்சளாக மாறிவிடுகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததா? அரசாங்கம் இதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. People think that the disease is jaundice only when they see the discolouration—yellow colour of the urine and eye-balls.

SRI V. GOPALA GOUNDER : Sir, jaundice is very common in South India. I myself was a victim to that disease in my younger days. There is a herb called Kizhanalli which is used for curing the disease. This herb completely cures the disease. I do not know why should such a fuss be made on the floor of this House over the treatment to be given for this disease? Is it because that somebody got the infection from Delhi and suffered at Madras?

9-30
a. m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Hundreds of thousands of people have suffered from this disease and have recovered not having used Kizhanalli.

SRI S. PANCHAKSHARAM : In my area, people grow a variety of herb called ' Manjal Karisirankanni '. This is grown in almost all villages and this is being used effectively for curing jaundice disease. This herb is cooked and taken along with rice food. This herb has got very great effect on jaundice. Will the Government try this on the patients here in the City of Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Members seem to know many cures for jaundice. They are welcome to use them.

[19th March 1956]

If information is given to the Director of Medical Services we shall see whether we can try these remedies in our Government hospitals.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : The Hon. Minister did not understand what Mr. Gopala Gounder stated in his question. When Kizanalli is available and when it is also very cheap and when poor people need not spend anything for getting it, I wish to know why the Hon. Minister is enamoured of modern costly medicines especially when our country is poor and when our people cannot afford to take costly drugs?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member can use remedies which he thinks are useful and good.

SRI K. R. SAMBANDAM : May I know whether jaundice is spread through buffaloes' milk given to patients in hospitals?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That is something new which has not been investigated.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister for Public Health whether he has got a contempt towards indigenous medicines and that was why in a most contemptuous way he spoke about Kizanalli. May I know from the Hon. Minister whether he is prepared to take into consideration the suggestions made by hon. members on the floor of the House which are namely that there are herbs available which are very effective for the prevention and cure of jaundice and if so whether he is prepared to enquire into the matter and see that some research is made into them by modern scientists? This herb Kizanalli is valuable for the effective prevention of jaundice disease.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am prepared to examine any suggestion in this matter. The other day the hon. Member suggested that there was a honey method for birth control. I asked him to send a note immediately as to what it was and to give all particulars about it. He has not yet furnished me any information. He is making statements without any basis.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister whether I have not told him this morning about the honey method, that it is not a thing to be taken by mouth but that it is to be used somewhere else, which I am not going to expatiate on. (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY : He told me something, it is true. But I was not able to understand what exactly he was saying.

SRI K. PARTHASARATHY : Sir, some Members in this House have expressed doubt regarding the efficacy of medicines for curing jaundice. Are the Government aware that there is a system called

[19th March 1956]

'faith cure' prevalent in villages? Will the Government examine whether the system of faith cure is effective?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, faith can cure many diseases and most diseases are self-cured, and drugs are only make-believe.

SRI V. BALAKRISHNAN: May I know whether the Hon. Minister has read or heard of a report in the papers of a South Indian lady having successfully tackled this disease and if so will the Hon. Minister establish immediate contact with that lady, Sir?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The hon. Member may establish contact in the first instance and pass on the information to me.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: In English language there is a saying that a person suffering from jaundice is supposed to be affected by jealousy. May I know whether the people in Delhi are suffering from jealousy and whether any psychological cure has been given to them?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. Many of these diseases get worse on account of some fear-complex or panic. There is a good deal of the mental factor involved in all diseases.

SRI G. GOVINDAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மஞ்சக் காமாலை என்ற வியாதி வந்தால் அதிகாலையில் சாய்விடுவதற்கு பன்னதாக வெறும் வயிற்றில் வெல்லக்கட்டியைச் சாடிட்டால் அந்த வியாதி தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி விசாரனை செய்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: That may be, Sir. I am glad to find many of the hon. Members have a good deal of information about this subject. Any useful information if given to me I shall have it considered.

SRI C. KANDASAMY: Considering the importance of the question, will the Hon. Minister call for information from the Director of Medical Services, Delhi State, about the steps taken for curing jaundice disease in Delhi and place it on the Table of the House for the information of hon. Members?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: No special methods have been tried in Delhi with success. In fact in Delhi there have been many more fatal cases than in Madras.

Plantation estates in Malabar

* 3441 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. Minister for Agriculture be pleased to state the number of plantation estates in Malabar where minimum wages recommended by the Special Tribunal have not been implemented by the owners?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Two estates—Kuppamudu and Adelaide, Sir.

[19th March 1956]

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware of the fact that in South Malabar, many of the estate owners with a view to evade implementation of payment of minimum wages have declared a lock-out stating that they are incurring losses and that after four or six months have re-opened the estates? Will the Government take steps to see that the manoeuvres of the managements do not succeed and that workers are paid minimum wages by them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate specific question.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Government have adopted a uniform policy in fixing minimum wages and whether the Government is aware that the minimum wage paid in Malabar is Rs. 1-11-0 while in Tamilnad it is Re. 1-7-0?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Here, the interim award relating to minimum wages has been fixed by the Special Tribunal that has been enquiring into the matter. It has fixed wages according to the grades of the workers, Re. 1-7-0 per grade-1 worker, Re. 1-1-0 per grade-2 worker and As. 11 per child. This award would only apply to estates whose cases have been referred to the Tribunal.

SRI K. P. GOPALAN : May I know what is the machinery the Government have to see that minimum wages are implemented by estate owners in Tamilnad as well as in Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Wherever it is brought to the notice of the Government, if there is a failure, the Government prosecute the managements. If there are claims against the managements the Government ask the workers to file them so that the Government may take necessary action.

9-40
a. m.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that the owners do not come forward to implement granting of minimum wages to the workers and are Government aware that about 100 workers have been arrested in various plantation estates of South Malabar simply for the purpose of the owners avoiding implementation of the minimum wages?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I have no information with me. The hon. Member may put a separate question.

Electrification of villages in North Malabar

* 3442 Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the date on which electricity will be supplied to the villages of Quilandy and Badagara (North Malabar), under the new scheme that has been recently sanctioned?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Supply of electricity to Badagara village was effected on 15th October 1955. Supply to Quilandy will, it is expected, be possible in the last week of March 1956.

19th March 1956]

* 3443 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state whether Government have issued any orders stopping—

(i) the electrification of villages in North Malabar; and

(ii) the acquisition of electrical undertakings in Malabar and South Kanara pending the Reorganization of States?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (i) The answer is in the negative.

(ii) The acquisition of the Mangalore Electrical Undertaking has been postponed till 15th December 1956 on representations received from Mangalore.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether the Government will at least see that electricity is supplied to the Development Areas in North Malabar?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Yes, Sir. That can be considered.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : സർ, കൂത്തുപറമ്പിലേക്കു വിദ്യുച്ഛക്തിയെത്തിക്കുന്നതിനുള്ള കച്ചേരി കൊല്ലം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇതുവരെ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. അതിന്റെ പണി എപ്പോൾ ആരംഭിക്കുമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുമോ ?

MR. SPEAKER : The hon. Member says that the Hon. Minister told last time that Kuthu Paramba would be supplied with electricity but so far it has not been given and wants when it will be given.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I would like to have notice, Sir.

Removal of jeeps, bulldozers, etc., from Malabar

* 3444 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether Government have issued any instructions in November 1955 for the removal of jeeps, bulldozers and electrical stores from Malabar and if so, why?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : No, Sir.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know the number of bulldozers and jeeps in Malabar at present?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I have no information on hand as regards the number.

SRI M. PALANIYANDI : முன்பே இந்தமாதிரியாக மலையாளத்தில் உள்ள சாமான்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்து வந்தவிடுவதாகவும், அங்கே அபிவிருத்தி வேலைகளை அப்படி நிறுத்திவிட்டதாகவும் ஆதாரம் இல்லாமல் அங்குத்தினர்கள் கேள்வி போடுவது சரியில்லை என நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தமாதிரியான கேள்விகளை எல்லாம் முதலிலேயே அனுமதிக்காமல், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு பதில் அளிக்காமலும் செய்வார்களா என்று கேட்கிறேன்.

[19th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : அங்கத்தினர் போடுகின்ற கேள்விக்கு நாங்கள் பதிலளிப்போம். ஆனால் அந்தக் கேள்வியை அனுமதிப்பதும், நிராகரிப்பதும் கனம் சபாநாயகருடைய வேலை. அதை நாங்கள் செய்யமுடியாது.

MR. SPEAKER : When questions are given notice of and if they are in order, they can be allowed; the Speaker has no discretion in the matter.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact that even before the separation of the Andhra State, members belonging to that area were just putting questions confusing the issue as if we were taking away materials, engines, bulldozers, etc., from Andhra areas to Madras area even though there was no truth in those allegations? Will the Hon. Minister therefore assure this House that there is no truth or basis for these questions?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I cannot speak for hon. Members having some basis or reasons or not; I can only state the standpoint of the Government and as I said the Government have not done anything of the sort by removing machinery or stopping the progress of work and so on and so forth. I cannot take the responsibility for hon. Members getting some information from somewhere.

SRI K. VINAYAKAM : On the other hand, it is the duty of this State to safeguard our interests. Therefore, will the Government take sufficient steps to see that in those areas in Travancore-Cochin State which are going to be integrated with our State, stores and materials belonging to those areas are not removed to Travancore-Cochin State so as to deplete our stores, etc.?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, neither of the premises is conceded. The Government do see that justice is being done to the respective areas.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Speaker whether as hon. Member can answer the question of another hon. Member without the permission of the Chair?

MR. SPEAKER : The questions are put to the Hon. Minister and the Hon. Minister has to reply and not another hon. Member. I think these are elementary things and any elucidation is unnecessary.

Bonus to workers in Madras Electricity System

* 3445 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to give bonus to the workers in the Madras Electricity System for the year 1955?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know from the Hon. Minister whether previously the Madras Electric Supply Corporation was giving bonus to the workers and if so, why this Government

19th March 1956]

stopped giving bonus? May I know whether the Government are paying more wages to the workers than the Madras Electric Supply Corporation were paying?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, only private companies are giving bonuses to workers and it is not the practice of the Government, so far, to grant bonuses, because Government do not make huge profits. After all whatever revenue they make out of an undertaking, it is being spent back again on improvements and for the department and other services. Therefore, there is no question of Government-managed institutions giving bonus. Hon. Members can bring to my notice one instance when bonuses have been given by Government. Of course, hereafter we may revise the practice, but I cannot assure anything. But at present there is no provision for that. As for the emoluments to workers, the same amounts which they were getting before are being kept up.

SRI S. C. C. ANTONY PILLAI : When the electricity system was nationalized, the concerned workers were given an assurance that their service conditions would not be altered; one of those conditions was their right to bonus, if the profits were normal. Inasmuch as that assurance was given, will the Hon. Minister consider the advisability of giving them bonus on the basis of the profits, which the private employer would have normally been compelled to give by adjudication proceedings. Further, may I inform the Hon. Minister that there are public authorities like the Port Labour Authority which gives bonus to the workmen on the basis of profits earned by that authority?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, here there is no question, as I have already stated, of the Government working on a profit. Because, we have not completed our expansion programme, we are taking loans and as such it cannot be said that the meagre profits that we may be making here and there, amounts to profits. It should also be considered that whatever money we are making is sunk into the scheme itself for furtherance of extensions, improvements and the third extension to the Madras Plant and things like that, for which huge amounts are spent. Therefore, we cannot take that amount as profit for any reason. After considering everything else of this sort, if there is any profit left, then the question of giving bonus might be a reasonable claim. Further, the entire question has to be decided as a policy by the Government of India and we have to act on their decision. Further there has been mention about the workers having a share in the management and all that. Hon. Members can hope for some kind of a boon coming from the Centre.

SRI S. RAMALINGAM : சர்க்கார் நடத்துகின்ற தொழிற்சாலை யில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களை தனிப்பட்ட முதலாளிகளுடைய ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்பவர்களைப் போலக் கூடுதலை தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களைப்போல சம்பளம், போனஸ், போன்ற சலுகைகளைப் பெறமுடியும். அல்லது சர்க்கார் ஊழியர்

[19th March 1956]

களாகக் கருதினால் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பது போன்ற கல்விச் சலுகை, வைத்தியச் சலுகை முதலியவைகளைப் பெற முடியும். ஆனால் இரண்டிற்குள்ளும் நிலைமையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு இரண்டு வாய்ப்பான சலுகைகளில் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இவை கவனித்து அவர்களை தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்கின்றவர்களாகக் கருதாவிட்டாலும், சர்க்கார் ஊழியர்களைப் போலவாவது கருது கல்விச் சலுகை, வைத்தியச் சலுகை முதலியவற்றை அளிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : இதை மத்திய சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அதைப்பின்பற்றித்தான் நாம் எதையும் செய்யமுடியும்.

SRI A. M. RATNASWAMY : Sir, is it a fact that the M.E.S. workers are treated as a separate cadre and what is the reason for their services not being regularized? Is it a fact that Mr. Somaya-jalu who was asked by the Government to negotiate with the M.E.S. gave an undertaking to the management that the workers would be treated in the same manner as they were treated by the Management?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, the workers taken over from the Madras Electric Supply Corporation have been assured of certain conditions of service which they were enjoying before. But then the regular services of the Madras Government are enjoying a different set of rules and regulations. There are certain advantages in that system while there are certain other advantages in the Government Operation Subordinate Services. But the implication seems to be to have the advantages wherever they can get them. The Madras Electric Supply Corporation workers say that the Government Operation Subordinate Services people are getting certain advantages and that they must get them while the others say that they were getting something extra which must be given to them. That is the difficulty. Some have to forego certain advantages which they were getting under that particular system. But they are not prepared to forego them. We are trying our best to regularize them and we are trying to make the conditions uniform. There are difficulties in the way, because they insist upon the original assurances given by the Government and say that they cannot forego this allowance or that allowance. As regards the hon. Member's mention about Sri Somaya-julu, I have no information on hand and I have to go to verify and then only I will be in a position to 19th March 1956]

SRI M. PALANIYANDI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது இங்கு அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிலில் லாபம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிலில் அவர்கள் போட்ட மூலதனத்தைக் காட்டிலும் அதிக லாபம் கிடைக்கிறது. அவர்களின் பாலன்ஸ் ஷீட்டைப்பார்த்தால் செலவுகள் இன்கம்டாக்ஸ்காக அதிகமாக காட்டப்படுகின்றன. இருந்தபோதிலும் அதிக லாபம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு போனசும் கொடுக்கப்படுகிறது. வன் அம்மாதிரியாக அரசாங்கமும் கொடுக்கக்கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான சம்பளம், வீவ வசதி, கல்வி வசதி எல்லாம் கொடுப்பதற்கு ஆலோசனை செய்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

19th March 1956]

நேற்றே வெட்டுப்பிரோஜெக்ட்டைப்பற்றி பேசும்போது இதைப்பற்றி சொல்லி யிருக்கறேன். இதல் என்றும் சர்க்கார் பிவைாங்கும் என்று நீனைக்க யேண்டியதில்லை.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, the Hon. Minister has put all the responsibilities on the Central Government. He stated that there was no profit. But this year the Madras Electricity Supply Corporation has earned Rs. 39 lakhs of profit, but previously during 1947 the Madras Electric Supply Corporation was giving wages, dearness allowance and House Rent allowance and each worker got Rs. 67. But now they are getting only Rs. 45 from the Government. Will the Hon. Minister consider the desirability of increasing the wages, dearness allowance and other allowances?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, so far as the Madras Electric Supply Corporation workers are concerned, there is no cut in their wages or salaries. The hon. Member is misquoting or misrepresenting a fact. That is not so. About the payment of bonus, it is a question of principle to be decided by the Centre. It does not mean that we are shirking the responsibility. Once we give, it will be taken as a precedent and it will have to be observed in every other field. The sum of Rs. 39 lakhs which is said to be the profit will be nowhere when we take into account all the Plans which we are executing for which crores of rupees have been borrowed. It won't cover even the interest on that. The hon. Member should understand that it is not as if we take away the profit. It has got to be sunk again because our works are not complete.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, the Hon. Minister said that it is a matter of Government policy and so it is a very serious question. May I know from the Hon. Minister whether in a socialistic pattern of society the workers are entitled to get bonus in the public sector or in any of the establishments under the Government, what is their opinion and whether the Government are against giving bonus to the workers? May I also know whether this Government will recommend to the Central Government to take steps to give bonus to the workers?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, while this Government have no opinions to offer, I may straightaway say that this has got to be decided by the Centre on an All-India basis, being a policy decision. We will certainly not stand in the way if the Central Government should suggest it as the hon. Member envisages and so far as the principle enunciated by the hon. Member that in a socialistic society the conditions of the workers must be improved is concerned, certainly we will follow the Central Government who are responsible for the resolution itself.

SRI S. C. C. ANTONY PILLAI : Sir, may I invite the attention of the Hon. Minister to the Draft Second Five-Year Plan which refers to the desirability of Government themselves acting as a model employer in future and not merely pay poor wages?

[19th March 1956]

May I know whether the Government accept the recommendation in the Draft Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Wholeheartedly.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : There has been only a change of masters. The workers have been taken over by the Government on the same conditions and on the same rights and privileges which they have been enjoying while in the Madras Electric Supply Corporation. May I know the reason why the Government have now stopped the bonus which they were getting before and whether they are justified in not giving bonus at all?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : As I have stated, it is a matter of policy. Private concerns are making profits. After paying the bonus, the balance goes to the pocket of the private individual. But here, it is not sufficient even to meet our demands for extensions, etc. That is why the question of bonus does not arise at all here and it will have to be decided as a policy whether they will have to be given bonus. Already they are enjoying the privilege of higher wages having been employed in a private firm and other people will be clamouring for them. But it is our policy not to disturb that. At the time when we took over, no condition was imposed with reference to the bonus. It is a contract and we are governed by that. The question of bonus is not mentioned there at all. Why was not bonus included in the contract at that time?

SRI K. VINAYAKAM : Sir, to quote an analogy, when the Company was running it, they were paying bonus to the workers. Now the Hon. Minister takes the stand that the Government cannot afford to give bonus as the Company did. But then the Company was charging war costs and surcharge on the consumption of electricity. When the war was going on, the Company was managing this concern and they were charging what was known as war costs and surcharge. But the Government are continuing to charge them, even though no extra expenditure is incurred by the Government. In that respect the Government are following the Company. But on the question of bonus, they refuse to follow what the Company was doing. So they follow the Company wherever it is advantageous to them. It is like the Devil quoting scripture to suit its own purpose.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Certainly not so. I am sorry the hon. Member was not here when I was making a statement on that particular point. If he had read my statement or if he had learnt about it from any of his colleagues, I am sure he would not have put that question at all. I made it plain that 'War surcharge' has no meaning now. I said I will drop the word 'War' if there is objection to it. It is not a question of Devil quoting scripture. Perhaps the hon. Member feels so. (Laughter.)

MR. SPEAKER : Question time is over.

19th March 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, with your permission may I bring to the notice of this House a deepening grievance against the Leader of the House? Since the 15th of this month, the number of questions has been decreasing day by day, so much so, it has become the subject-matter of even in an editorial of a newspaper in this State. I really fail to know the reason for the decrease in the number of questions. Because, the question hour is a most valuable non-official hour which provides an opportunity to the public to obtain a fund of information of public interests and it is also an hour which provides a battle of wits between the Government and the Members. May I know whether steps have been taken since the complaint was made casually three or four days ago to prevent this undesirable state of affairs? I hope the Hon. the Leader of the House will be in a position to enlighten us and give us some assurance that this state of affairs will not continue for long.

10
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Government are taking all steps to get the information as early as possible and provide answers. I suppose the hon. Members expect us to give full, detailed and correct answers though they are likely to be long. That is why, it takes sometime and in many cases, references have to be made to districts and they have to make enquiries and send facts to the Government to prepare answers. I may assure hon. Members, Sir, that we are taking every possible step to expedite getting of the answers and I may assure them that if there is any delay, that is unavoidable.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, the States Reorganization Bill has already been published in the papers. The House is anxious to know when the Bill will be circulated among Members and when it will be taken up here for discussion.

MR. SPEAKER : That will be considered by the Business Advisory Committee.

* **SRI S. PANCHAKSHARAM :** Sir, I would also like to bring to the notice of the Speaker that many of the questions whose replies are very brief and short—in fact most of these questions whose replies are short—are marked as “unstarred questions” and as such they do not come up for supplementaries here. Therefore, in such cases I am to request you, Sir, to see that such short questions are not really made “unstarred” as has been done during the last Session when too booklets were supplied to us in the shape of answers merely with very brief answers.

MR. SPEAKER : It is always open to the hon. Member who wants an ‘unstarred question’ to be ‘starred’ to come and tell me that he would like to have such questions to be ‘starred’ I think although there is a paucity of questions, we are taking nearly the same time every day, viz., one hour on all the questions.

[19th March 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE*

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated 9th March 1956, received from the Governor of Madras :—

“ In pursuance of Article 207, clause (1) read with Article 199, clause (1), sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1956.”

III.—PRESENTATION OF SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1955-56.

MR. SPEAKER : The Hon. the Leader of the House will now present the Final Supplementary Statement of Expenditure for the year 1955-56.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I present the Second Supplementary Statement of Demands for Grants for the current financial year, 1955-56 and the detailed estimates thereof. Copies of the Statement of Demands and the estimates have been laid on the table of the House.

In connection with the budget for 1955-56, 42 Demands for Grants were presented to the Legislature and approved in March 1955. These involved a total sum of Rs. 88½ crores under ‘ Voted ’ expenditure, besides an amount of Rs. 24½ crores under ‘ Charged ’ items of expenditure, making a grand total of nearly Rs. 113 crores. The first supplementary statement of Demands for Grants for this year was presented in November 1955, involving a sum of Rs. 80 lakhs under ‘ voted ’ expenditure and about Rs. 4 lakhs for ‘ charged ’ expenditure. This statement was mainly for the purpose of getting the general approval of the Legislature for new service schemes sanctioned earlier. The present supplementary statement covers 36 Demands for Grants and is for a total sum of about Rs. 58 crores, comprising Rs. 57.7 crores for ‘ voted ’ expenditure and Rs. 0.65 crore for ‘ charged ’ expenditure. Hon’ble Members will, no doubt, be surprised at the fact that the supplementary statement is for such a large sum. But this is due mainly to a change in the budgetary procedure. In the budget, there are transactions which are recorded under the head ‘ suspense ’ under various grants. These involve debits and credits, and the net debit or credit alone was shown in the budget for 1955-56, by means of a single entry under the ‘ suspense ’ heads in the grants concerned. At the instance of the Accountant-General, Madras, the Government decided in the course of the year to split up the ‘ suspense ’ head into two, one to show the total of all the debits (expenditure) anticipated during the year and the other to show the total of all

19th March 1956] [Sri C. Subramaniam]

credits (receipts) for the year and to take into account only the total expenditure for the purpose of appropriation, in conformity with the present system of budgeting for gross expenditure. This change has been given effect to in the Revised Estimate for the current year as well as in the budget for the next year. The result is that the gross amount of demands for grants presented to the Legislature is greatly increased. The amount included for these suspense transactions alone in the present supplementary statement is about Rs. 42 crores, comprising Rs. 8½ crores in the Revenue Account and Rs. 33½ crores in the Capital Account. The particulars are given under the relevant grants in the detailed supplementary estimates. There is also another special item provided for in the present supplementary statement involving a sum of over Rs. 4 crores. The liability for the payment of pensions of persons who retired from the Central and State Governments in India and settled in the United Kingdom has been taken over by the British Government with effect from the 1st April 1955 and the capitalised value of this liability has been paid to that Government by the Government of India. The share of the Composite Madras State for this capitalised value has been tentatively estimated by the Government of India at Rs. 4.14 crores, and this will be adjusted in the accounts of this Government for this year as a payment under the Capital head 'Commuted value of pensions'. But this amount will not be actually paid by this Government in this year, the Government of India having agreed to treat the sum as a loan made by them to the Composite Madras State, repayable in 30 equated annual instalments with interest at 1 per cent per annum. The payment to be actually made by this Government on this account in this year will be about Rs. 16 lakhs only, and of this, Rs. 6 lakhs will be recovered from the Governments of Andhra and Mysore. For appropriation purposes, however, the approval of the Legislature has to be obtained for the sum of over Rs. 4 crores that will be adjusted under the head 'Commuted value of pensions' and this is provided for in the present supplementary statement. If the two special items I have just mentioned are excluded, the total amount included in the present supplementary statement will be reduced to Rs. 12 crores, which will be less than the supplementary demands approved by the Legislature last year, by about Rs. 5 crores. I should also point out that a provision of Rs. 2.2 crores is made in the present statement for the gross expenditure on measures of relief and other expenditure connected with the recent cyclone in the four Southern districts. I hope that the hon. Members will now agree that the present supplementary statement need cause no alarm. I may also point out in this connection that against the additional expenditure now envisaged under some demands, there are savings under others, which will have the effect of reducing the net increase over the budget, though formal transfers from one demand to another are not permissible. The total saving anticipated in this manner is about Rs. 165 lakhs, comprising Rs. 80 lakhs in the Revenue Account and Rs. 85 lakhs in the Capital and Debt Accounts.

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1956]

The provision included in the present statement for new service schemes sanctioned by the Government and requiring the specific approval of the Legislature is Rs. 36 lakhs in the Revenue Account and Rs. 34 lakhs in the Capital Account. The rest of the demands is intended to cover the expenditure in excess of the original budget and the supplementary budget already approved in November 1955, due to various causes which are explained in detail under each demand. I do not think it necessary for me to refer to each item in detail now. As stated in the introductory Memorandum to the supplementary statement, most of the increased expenditure now anticipated has been allowed for in the Revised Estimate for 1955-56, already presented to the Legislature.

With these words, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House.

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *Re—cont.*

(2) CUT MOTIONS.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that under the second proviso to Rule 159 of the Madras Assembly Rules, notice of cut motions to the Supplementary Demands for Grants for the year 1955-56 should be delivered in the Assembly Office before 3 p.m. on Tuesday, the 20th March 1956. No exception will be made to this rule on any account.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—*cont.*

(1) DEMAND VIII—Irrigation—*cont.*

(2) DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION—*cont.*

MR. SPEAKER : We will resume discussion on Demand VIII—Irrigation and Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation. May I know from the Hon. Minister how long he would like to take for reply?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : About half an hour, Sir.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister will reply at 1 o'clock.

10-10
a.m.

SRI L. ANANDAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத் தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஓரளவு வெற்றிகரமாக முடிந்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பித்துவிட்டது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், சாதித்த பல திட்டங்களுக்கும், பல அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும் சர்க்கார் திறம்பட செய்திருப்பதற்கு நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா ஒரு பிற்போக்கான பிரதேசம். அது மலைப் பிரதேசமும் கூட. மலைப் பிரதேசம் என்றால் எப்படி இருக்கும் என்பது நான் சொல்லாமலேயே சர்க்காருக்குத் தெரியும். அப்படித் தெரிந்தும் சர்க்கார் அங்கே பல நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்யாததினாலே, அங்கே ஏராளமான நிலங்கள் கரம்பாக கிடக்கின்றன. அந்த வரண்ட பிரதேசம் வளமாக வேண்டுமென்றால் கோழுதி நதியில் ஓர் நீர்த்தேக்கமும், மணிமுத்தார் நதியில் ஓர் நீர்த்தேக்கமும் கட்டுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்பாடு

19th March 1956]

[Sri L. Anandan]

செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்திட்டத்திற்கான ஒரு சில தொகை ஒதுக்கி அத்திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக வடக்கநந்தல், சங்கரபுரம் ஆகிய பிரதேசத்திற்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டுமென்று 25-2-55-ல் சட்டசபையில் கேள்வி கேட்டேன். இதற்குப் பதிலளிக்கும்போது இவ்வேலை 1956 ஏப்ரல் மாதத்திற்குள்ளாக துவங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளித்தார். ஆனால் அதற்குரிய வேலை எதுவும் நடக்கவில்லை. வடக்கநந்தல் டெவலப்மெண்டு ஏரியாவாக இருப்பதாலும், பத்தாயிரத்து ஐந்தாறுக்கு மேல்பட்ட ஜனத்தொகை கொண்ட பஞ்சாயத்தாக இருப்பதிலும் வடக்கநந்தலுக்கும், சங்கரபுரத்திற்கும் இவ்வருஷத்திலேயே மின்சார விஸ்தரிப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அப்பகுதிகளில் உள்ள குளங்கள், ஏரிகள் எல்லாம் தூர்ந்து போய் இருப்பதினால், அவற்றில் இரண்டு மாத சாகு படிக்கு வேண்டிய தண்ணீரைக்கூட தேக்கி வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அப்பிரதேசம் வரண்ட பிரதேசமாக இருப்பதினால், உடனடியாக அங்குள்ள ஏரி, குளங்களை மராமத்து செய்வதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, till this Government undertook the major scheme of Malampuzha Project there was no scheme worth the name in Malabar which could be called either major or minor irrigation works. Sir, the reason given is that Malabar is blessed with plentiful rain. But our complaint is not that we have not got rain, but the bounty of nature has not been attempted to be harnessed by this Government to help the needy ryots in proper time. We know it is just like having a big national income concentrated in the hands of a few but there is stark poverty by the side of plenty. True, Sir, that we are having more than 100 inches average rain, but it comes only at the unwanted time with attendant floods. When there is necessity for water we suffer and very often even in areas where there are plenty of rain the second crop, at least to some extent, is subject to drought in almost every year, though Government take very little notice of it. Therefore, our complaint has been that the Government should take such steps as would conserve the water for the second and if necessary, for the third crop. The usual argument against such demand is that it is not paying to the Government. Now the Hon. Minister said that the two important major schemes which were to benefit one of the best rice-yielding areas in our district, i.e., Walluvanad taluk, viz., Kanhirapuzha and Palakazhi Projects have been postponed to the Third Five-Year Plan because the return is not commensurate with the rules laid down by the Government.

10-13
a.m

Now, Sir, it has been admitted by the Hon. Minister himself that the sole criterion for taking under execution any project should not be the return by itself because we know that Malabar is a deficit area in the matter of food and one of the complaints by this Government was that they are incurring additional expenditure to

[Sri M. Narayana Kurup] [19th March 1956]

the tune of about Rs. 1 crore to feed the Malabar people because of its deficiency in food. For sometime past the Government have been taking up Projects and Schemes for execution in the light of Grow More Food Campaign. My submission is, if these Projects are viewed in the light of Grow More Food Campaign and to fill up the deficiency or the gap in the production of foodgrains in Malabar, certainly these schemes ought to have received consideration at the hands of Government. Now, I would very much like the Hon. Minister to tell me what is the cost per acre of Araniyar Project, Manimuthar Project and some other Projects which are already under execution as compared with Kanhirapuzha and Palakazhi Projects. Sir, if I remember right some of the schemes which could not be brought under the rule now laid down by the Hon. Minister have been taken up even in the First Five-Year Plan by this Government so that necessarily they would be executed in the Second Plan and in that effort the claims of Palakazhi and Kanhirapuzha were ignored. I am subject to correction.

Then, Sir, it has been often said that what Malabar needs is the minor irrigation works. We agree that under the circumstances obtainable minor irrigation works would go a long way to help Malabar. But what planning has been so far undertaken to implement that pious wish? In the last year's Budget I believe about Rs. 125 lakhs was set apart for minor irrigation works of which very little was done in Malabar. In this year's budget also minor irrigation works receive only the second or third place. But still what schemes are proposed in Malabar is unknown. On the one hand major projects are abandoned because they are not paying, and on the other hand minor works which are necessary are not undertaken for some reason or other. The ryots of Malabar could be helped by the giving of technical advice and money for bunding up small streams at the proper time so that the stored-up water could be used for a second crop and probably in some cases for the third crop also. But this must be done on a planned basis which has not been attempted so far. It has been observed that there are two or three ways of helping the process of irrigation in Malabar. In certain areas the fields are inundated by saline water which has to be prevented. In some areas water has to be pumped out before sowing seeds, as was referred to by me under the Electricity Demand with reference to the situation in Ponnani taluk. But very little has been attempted so far in this respect and I submit that the Government should consider the irrigation schemes in Malabar both in the light of the food problem and the need of the ryot.

10-16
a.m.

SRI M. KATTIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை நான் சம்பூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன். ஒரு சில மனிதர்கள் இமயமலைச் சாரலிலே சென்று தவம் செய்து, விரதம் அனுஷ்டிக்கிறார்கள் என்றால் தன் சுயநலத்தைக் கருதி அப்படிச் செய்கிறார்கள். அந்தச் சாதுக்கள் செய்கின்றதைவிட கடுந்தவம் போல காலம் மூடிவரும்.

19th March 1956] [Sri M. Kattimuthu]

தான் பிறும்மசாரியாக இருந்து கொண்டு சமூகத்திற்கே உழைத்து வருகின்ற நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய ஆட்சி எல்லா வகையிலும் சிறப்புற்று விளங்க எங்களால் ஆன உதவிகளை எல்லாம் அளிக்க நாங்கள் தயாராய் இருக்கிறோம். அவர்களுடைய ஆட்சியிலே மக்களுக்கு எந்தவிதமான குறைகளும் இருக்கக்கூடாதென்பதே எங்கள் ஆசை. ஆகவே இன்றைக்கு கீழே இருக்கக் கூடிய சில அதிகாரிகள் தங்கள் எதிர்கால கணக்கை போட்டுக் கொண்டு, தங்கள் கடனை ஈடு செய்து கொள்வதற்கான ஒரு முறையில் நடப்பதினால் சில குறைகள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றை சர்க்காரிடத்தில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. “காலத்தின்று செய்த உதவி ஞாலத்திலும் மானப் பெரிது”, என்று வள்ளுவர் சொல்கின்றார். அதைப் போல மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவிகளை, கீழே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் காலாகாலத்தில் செய்தாலேயே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பல் குறைபாடுகள் நிவர்த்தி செய்யப் பட்டுவிடும். அப்போதைக்கப்போது செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் சம்பந்த விட்டால் மக்களின் மனது நிம்மதியாகவும், திருப்தியாகவும் இருக்கும். ஆனால் அதிகாரிகள் அப்படிச் செய்வதில்லை. ஆகையால் அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க சர்க்கார் முன் கூட்டியே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். என்னுடைய விருத்தாசலம் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய சில குறைகளைச் சொல்கிறேன். குறைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. உண்மையிலேயே இருக்கக்கூடிய குறைகளைச் சொல்கிறேன். அந்தத் தாலுகாவில் தேர்தலின் போது சிறிது மனக்கசப்பு ஏற்பட்டது. அந்தத் தாலுகா மக்கள் பொதுத் தேர்தலின்போது காங்கிரஸ் அபேட்சகருக்கு வேட்டுப்போடவில்லை என்பதற்காக அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு எந்த விதமான நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் சர்க்கார் செய்து கொடுப்பதில்லை என்பதாக ஒரு காங்கிரஸ் காரர் அங்கே பிரச்சனம் செய்தார், அதனால் விருத்தாசலம் தாலுகா மக்கள் கொஞ்சம் அதிருப்தி அடைந்தார்கள். ஆகவே நான் ஜில்லா போர்டு தேர்தலிலே காங்கிரஸ் அபேட்சகராகவே நின்று வெற்றிபெற்றேன். அந்தத் தாலுகாவாசிகள் காங்கிரசுக்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் அளிக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். தேர்தலின்போது ஏற்பட்ட மனக்கசப்பை மறந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் அளிக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

அதாவது காட்டுமையலூர் அணைக்கட்டிலிருந்து வாய்க்கால்வழியாக காட்டுமையலூர், செப்பாக்கம், நகர், தயிலூர் இந்த நான்கு கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு நீர் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. போதுமான தண்ணீர் தேக்க முடியாததால் இந்த அணைக்கட்டிலுள்ள தண்ணீர் விளைச்சலுக்கு போதுமானதாக இல்லை. ஒன்றிரண்டு மாத காலம்கூட தண்ணீர் இல்லாததால் அங்கு நிலங்களில் சாகுபடி வேலை செய்ய முடியாமல் வீணாகி வியர்த்தப்படுகிறார்கள். இந்த காட்டுமையலூர் அணைக்கட்டை உயர்த்தி தண்ணீர் அக்கிராமங்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு தண்ணீர் அதில் தேங்கும்படி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடி, மோமயத்தூர் அணையைக்கட்டி 30 வருஷங்களுக்குமேல் ஆகிறது. இதிலிருந்து கொடுக்கூர், துரவல்லூர், கோமங்கலம், மண்ணூர், விருத்தாசலம் கல்பா வரையில் கால்வாய் வழியாக நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். ஆனால் இந்த அணைக்கட்டில் தற்போது மண்படிந்து அதிக தண்ணீர் தேங்க முடியாமலும், அதனால் அதிலிருந்து பிரியும் வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் சென்று விருத்தாசலம் கல்பா வரையிலுள்ள நிலங்கள் வரையில் பாயவில்லை. இம்மண்ணெல்லாம் தோண்டி எடுத்து, ஆழமாக்கி, அதிக தண்ணீர் அந்த அணைக்கட்டில் தேங்கும்படி செய்து, அதனால் அவ்வாய்க்கால்களில் நல்ல நீர்ப்பாசன வசதிக்காக தாராளமாக ஓடும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-24
a.m.

[Sri M. Kattimuthu] [19th March 1956]

அடுத்தபடியாக பிளாந்துரை அணைக்கட்டு இருக்கிறது. இது ரொம்ப குறுகலாக இருப்பதால் அதிக தண்ணீர் அதில் தேக்கி, அதிகமான நிலங்களுக்கு காலா காலத்தில் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடிவதில்லை. இதில் அதிகப்படியாக கொள்ளிடம் தண்ணீரை தேக்கினால் ஸ்ரிமுஷ்ணம், ராஜேந்திரபட்டணம் முதலிய இடங்களுக்கு நீர்பாசன உதவி செய்யலாம். ஆகவே, அதில் அதிக தண்ணீர் தேக்கும்படியாக அவ்வணைக்கட்டை விசாலப்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலூர் அணையை ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு வருஷமாகக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். தற்போது 200 ஏக்கர் வரையில் தண்ணீர் அதிலிருந்து பாய்கிறது. இன்னும் அந்த அணை கட்டுவதற்கு அதிகமாக செலவு செய்து, அதிகமான நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாயும்படியான வசதியை சர்க்கார் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதில் அதிக தண்ணீர் தேக்க வசதி செய்யப்பட்டால் கொடுக்கூர், இடையூர், தே. புடையூர், செருமங்கலம் முதலிய இடங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும்.

அஜீஸ் நகர் செட்டிலமெண்ட் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. இங்கு இருப்பவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய சொந்த வீடு வாசல்களை விட்டு சர்க்காரின் உத்தரவுபடி இந்த இடத்திலே வந்து குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்திருக்கிறது இந்த சர்க்கார். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களை பயிர் செய்ய ஒரு தனி எரி இருக்கிறது. அந்த ஏரிக்கு, மழை பெய்தால் தான் தண்ணீர் உண்டு. பக்கத்திலே கம்மாபுரத்திலுள்ள ஏரிக்கு வெள்ளாத்திலிருந்து தண்ணீர் வந்து சேருகிறது. அஜீஸ்தகரிலுள்ள ஏரிக்கும், இந்த கம்மாபுரத்து ஏரிக்கும் ஒரு மதகு இடையே ஏற்படுத்தினால், கம்மாபுரத்து ஏரியிலுள்ள தண்ணீரை அஜீஸ் நகர் ஏரிக்குக் கொண்டு வந்து, அங்கு வாழும் மக்களுக்கு நீர்பாசன வசதி ஏற்படுத்த முடியும். சர்க்கார் இந்த மதகு கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வெள்ளாத்திலிருந்து நேராக அஜீஸ்தகர் ஏரிக்கு தண்ணீர் கொண்டு வரும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் 300 ஏக்கர் நிலம் பயிராகும்.

தற்போது அஜீஸ் நகர் விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகள் வைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். இப்படி விவசாயம் செய்யப்படும் நிலத்திற்கு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 39½ வரி விதிக்கிறார்கள். இவ்வளவு உயர்வான வரியை கட்டி விவசாயம் செய்ய முடியாததால், அவர்கள் விவசாயத்தையே விட்டு விட்டு சுமமா இருந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அஜீஸ் நகர் ஏரியில் வெள்ளாத்தாத்துத் தண்ணீர் தேங்கும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்தால், சுமார் 400 ஏக்கர் நிலம் வரையில் அங்கு விவசாயம் செய்யலாம். இதற்கு ஆவன சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயர் கட்டி சுமார் 35 வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிறது. இதுவரை ஒரு விதமான ரிபேரும் செய்யாததால், 8, 9 அடி வண்டல் மண் படிந்து, அதன் ஆழம் மேடிட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக அதன் தண்ணீர் 12 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு நீர்பாசன வசதியுள்ளது. ஆனால் இந்த வண்டல் மண் படிந்து மேடானதின் காரணமாக இப்போது 6 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குத்தான், நீர்பாசன வசதி தற்போது ஏற்படுகிறது. மற்ற ஆறாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்யாமல் கிடக்கிறது. அதை மராமத்து செய்து, மண் எடுத்து, நல்ல அளவுக்கு அந்த ரிசர்வாயரில் தண்ணீர் தேங்கும்படி செய்தால் 12 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேலாகவே அந்தத் தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்ய முடியுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ரிசர்வாயரின் கீழ் உள்ள ஏரிகளை அரசாங்கத்தார்கள் அந்தக் காலத்திலேயே, ஹரிஜன நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு விவசாயம் செய்யப் பணைசாற்றியதின் காரணத்தால், அந்த ஏரிகளில் தற்போது ஹரிஜனங்கள்

19th March 1956] [Sri M. Kattimuthu]

சாகுபடி செய்கிறார்கள். அங்குள்ள மிராச்தார்கள் அந்த ஹரிஜனங்களை விரிவிடத்துக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். அந்த மிராச்தார்கள், அந்த ஏரி நிலங்களை ஹரிஜனங்கள் பயிர் செய்யாமலிருக்கவும், அதே நிலத்தில் மறுபடியும் தண்ணீர் தேக்கிக் கொள்ளவும் முயற்சிக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களை இக்கொடுமையினின்றும் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் இந்த வெல்லுடன் ரிசர்வாயர் நடுவே, ஆரம்பகாலத்திலிருந்து ஒரு லைவு ஏற்பட்டு, அதன் கட்டிடம் சரிந்து, அதன் ஆழம் மண்ணினால் தூர்ந்து விட்டிருக்கிறது. அந்த ரிசர்வாயரை நல்ல முறையில் ரிப்பேர் செய்து, அந்த லைவு ஏற்பட்ட இடத்தில் நல்ல கட்டிடம் கட்டி சரியாமல் செய்து, வாய்க்கால்களை செப்பனிட்டும், தண்ணீர் நீர்ப்பாசனத்திற்கு ஏராளமாக கிடைக்கும்படி வழி வகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெள்ளாமை செய்யும்போது, காலா காலத்தில் லைக்கர்கள், வெல்லுடன் ரிசர்வாயரிலிருந்து, சாகுபடிக்கு தண்ணீர் விடுவதில்லை. தொழுதூர் அணைக்கட்டிற்கும் கீழ் உள்ள மிராஸ்தார்கள் பேசைக் கேட்டுத்தான் இப்படி எல்லாம், செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆகவே, அந்த லைக்கர்களுக்கு, உத்தரவு போட்டு, வெள்ளாமைக்கு வேண்டிய காலத்தில் சாகுபடித் தண்ணீர் திறந்து விடும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கிருக்கும் ஆயக்கட்டுக்காரர்கள், இந்த லைக்கர்கள் செய்யும் விஷமத்தால் ரொம்ப ஏமாந்து போகிறார்கள். இந்த விஷமத்தைத் தடுத்து ஒழுங்காக தண்ணீர் விடும்படி செய்யவேண்டும்.

விருத்தாசலம் சுற்றி நான்கு புறமும் காடுகளாந்து இருக்கின்றன. இக்காடுகளை நல்ல சாகுபடி நிலங்களாக்கவும் அத்தாலாகாவுக்கு நல்ல முறையில் நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காட்டுமைலூர் அணைக்கட்டிலிருந்து சேப்பாக்கம் வரை வாய்க்கால் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அங்கிருக்கும் மக்கள் கேட்டு வருகிறார்கள். இந்த வாய்க்கால் ஏற்பட்டால் சுமார் 400 ஏக்கர் நிலம் அந்தப் பக்கத்தில் சாகுபடி செய்யலாம். சேப்பாக்கம் ஏரிக்கும் தண்ணீர் கொண்டு வந்து தேக்க வசதியாக இருக்கும். கருவேப்பிலிங்குரிச்சி காட்டோடைகட்டி கார் மாய்குடி ஏரிக்கு வாய்க்கால் வெட்டி விட்டால், இதில் தேக்கப்படும் தண்ணீரால் சுமார் 240 ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி யாகும். அதற்கு அப்பால் கருவேப்பனங்குரிச்சி ஏரியையும் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கள்ளக்குரிச்சி தாலுகா, தியாக தூர்கம் பிர்க்கா, அக்கிரகாரம் என்கிற பிரதிவிமங்கலம் கிராமத்திலிருந்து 8 ஏரிகள் இருக்கின்றன. இந்த எட்டு ஏரிகளுக்கும் மணிமுத்தாநதி வாய்க்காலிலிருந்து தான் தண்ணீர் பாய வேண்டும். சகல சமூகத்தினரும், 4 வருஷங்களாக மணிமுத்தாநதியிலிருந்து இவ்வேரிகளுக்கு தண்ணீர் கொண்டுபோக விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருந்தும், சர்க்காரிலிருந்து இது வரையில் யாதொரு விதமான பதிலும் கிடைக்காது. இவ்வாய்க்கால் ஏற்பட்டால் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் அப்பிரதேசத்தில் சாகுபடிக்கு கொண்டுவர முடியும். இத்திட்டத்திற்கு, இந்த வாய்க்கால் வெட்ட லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவானாலும், சர்க்கார் கொஞ்சங்கூட தயங்காமல் அந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விருத்தாசலம் தாலுகாவில் சின்னச் சின்ன ஏரிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. 20, 30 வருஷங்களாகவே, இவ்வேரிகளுக்கு மராமத்து செய்யாமல் விட்டுவிட்டதால், தூர்ந்து போய் தண்ணீர் அதிகமாக தேக்கி நீர்பாசன வசதிக்கு உபயோகப்படாமல் இருக்கின்றன. ஏரியிலுள்ள மண்ணை ஆழமாகத் தோண்டி எடுப்பதுடன், ஏரியின் கரைகளையும் உயர்த்த

[Sri M. Kattimuthu]

[19th March 1956]

தினல், அங்குள்ள நிலங்களுக்கு நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். இவைகளை கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விருத்தாசலம் தாலுகா மக்களின் மீது அரசாங்கத்திற்கு மனக்கசப்பு இருந்தால் அதை விட்டுவிடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள அவ்வளவு பேரும் இனிமேல் காங்கிரசுக்காக தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள், முன்பு நடந்த விஷயங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அம்மக்களுக்கு எதிரிடையாக பேசுவதால், அவர்களுக்கு மனதில் ஒரு அசிர்ச்சி உண்டாகிறது. நம் அரசாங்கம், நான் சொன்னதிடங்களை நிறைவேற்றி அவர்களை திருப்தி செய்தால் காங்கிரசை என்றென்றும் மறக்க மாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். தவிர எமெனேரி (வில்லிங்டன் ரிசர்வாயர்) திட்டம் ஏற்படுத்தியும் அஜீஸ் நகர் ஏரியை சீர்படுத்தும் வேலைகளெல்லாம் செய்ய வேண்டுமாய் தாழ்வுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இப்பொழுது நீர்ப்பாசனகொள்கையில் புதிதாக பல இடங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. பழைய பிரதேசங்களில் அதிகமாக தண்ணீர் போகும்படியான இடங்களில் இன்னும் பாயக்கூடிய தரிசு நிலங்கள் இருந்தாலும் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டால் குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவை பொருத்தவரையில் அதிகமான அளவிற்கு விலத்திரிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் தண்ணீர் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிற பிரதேசங்களிலாவது தண்ணீர் குறைவால் பெரும் கஷ்டம் ஏற்படுகின்ற காலங்களில் அந்த குறைகளையாவது நிவர்த்திப்பதற்கு கூடுமானவரையில் முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற வருடம் பழைய பாசன பிரதேசத்திற்கும், புதிய பாசன பிரதேசத்திற்கும் அதிக வித்தியாசம் காட்டப்படுகிறது. அந்த வித்தியாசம் தடுக்கப்படுகின்ற முறையிலே ஓரளவிற்கு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நானும், காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ எம். வெங்கடராம அய்யர் அவர்களும் எடுத்துக்காட்டிய சமயத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஓரளவிற்கு அதை கவனித்து, ஒரு சந்தோஷமான முடிவு காணலாம் என்று கூறினார்கள். அது எந்த அளவிற்கு கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எந்த அளவிற்கு பலனளித்து இருக்கிறது என்பதை சரியாக மக்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. இன்னும் தண்ணீருக்கு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

வடவாறு, பிரிவு படுத்தப்பட்ட வடவாறு வாய்க்கால் இவ்விரண்டிலும் சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷ காலமாக எங்களுக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்பதற்கு சில காரணங்களை இங்கு எடுத்துச் சொல்லி வந்தோம். முறைஜலம் $3\frac{1}{2}$ நாளைக்கு விடப்படுகின்றது. அப்பொழுது பிற்பட்ட தண்ணீர் போகாத நிலையில் உள்ள வடவாற்றிலேயும் நிறுத்திவிட்டால் நிலம் அறவே காய்ந்து விடுகிறது. அங்கு தண்ணீர் மறுமுறையும் வருவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதை நன்கு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு தண்ணீர் நிறுத்தப் படுகின்ற காலத்திலும் ஆறு காய்ந்து விடாமல் ஓரளவிற்கு தண்ணீர் விடுவதால் கஷ்டங்கள் தவிர்க்கப்படும். அதேபோன்று பழைய பாசன பிரதேசத்திற்கு அதிகமாக தண்ணீர் கொடுக்கும்போது ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் குறைத்து விடுகிறார்கள். அதே மாதிரி புதிய பாசன பிரதேசத்திற்கும் தண்ணீர் குறைத்து விட்டால், அந்தத் தண்ணீர் கடைமடைக்கு போவதற்கு மாதக் கணக்காகின்றது. அதிகமாக சாப்பிடுகிற ஒருவனுக்கு கொஞ்சம் சாப்பாட்டைக் குறைத்து விட்டால் அஜீர்ணம் ஏற்படாமல் இருக்கும். ஆனால் குறைவாகவே சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றவனுக்கு சாப்பாட்டைக் குறைத்துவிட்டால் அவன் கெண்டை ஏறி இறந்துவிடுவான். அதுபோல குறைவாக தண்ணீர் விடுவதால் புதிய பாசன பிரதேசத்தில்

19th March 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

வருடாவருடம் பாதகம் ஏற்படுகிறது. அப்படி குறைத்து தண்ணீர் விடுவதால் கடைசி காலத்தில் காலப்பிரபாடாக சாகுபடி செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. தண்ணீர் நிறுத்தப்படுகிற காலத்திலே பச்சை கதிர்கள் வருகிற நிலை இருக்கிறது. தண்ணீர் நிறுத்தப்பட்டால், அவை காய்ந்து கருகி போகின்றன. இந்த வருடத்திலே 30,000 கலம் வரையிலே நெற் பயிர் காய்ந்து கருகி போகும் நிலையிலிருந்தது. ஆகவே நான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஜனவரி மாதம் 24-ல் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். புதிய பாசனப் பிரதேசத்திற்கு பிரவரி மாதம் 15-ல் வரையில் தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டதோடல்லாமல் வருடா வருடம் காய்வது போல் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிற பயிர்கள் காய்ந்துவிடும் என்று எழுதினேன். அதை அவர்கள் சரியான முறையிலே கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. தண்ணீரை வெகு சீக்கிரமாகவே நிறுத்தி விடப்படினால் 30,000 கலம் வரையில் நெல் சேதப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும், 14, 15 தேதிகளில் அந்த பிரதேசம் காய்ந்து விட்டது; தண்ணீர் கிடையாது. ஆகவே தண்ணீர் விடுங்கள் என்று பல தந்திகளும், மகஜர்களும் மேலதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன. இந்த சமயத்திலே எல்லாம் மேட்டூரிலே தண்ணீர் குறைந்து விட்டது, ஆகவே தண்ணீர் விடுவதை நிறுத்திவிட்டோம் என்றார்கள். ஆனால் அதே சமயத்திலே 16-ம் தேதி அன்று குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர் கரும்பு போட்டிருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் நெல் தண்ணீர் இல்லாமல் காய்கிற பொழுது, மறுபக்கம் கரும்புக்கு தண்ணீர் விடப்படுகிறது என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சென்ற வருடம் சட்ட சபை நடந்துகொண்டு இருக்கிற சந்தர்ப்பத்திலே திடீரென்று மேட்டூரில் தண்ணீர் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதனால் இங்கு பரப்பாக இருந்தது. சட்ட சபை முழுவதும் ஒருவித பரப்பாப்பு ஏற்பட்டது என்றால் நெற் பயிருக்கு தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லி விட்டு கரும்புக்கு தண்ணீர் விட்டதனால் ஏற்பட்டது என்கிற எண்ணம் ஏற்பட்டது. மேட்டூர் அணையிலே தண்ணீர் இல்லை. மழை பெய்தால் பார்த்துக்கொள்வோம் என்றார்கள். அதனால் போன்ற வருடத்தில் அடித்து வைத்திருந்த சேர் காய்ந்துபோய் விவசாயிகளுக்கு பெரிய கஷ்டம் ஏற்பட்டு மறுபடி சாகுபடி செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. சில விவசாயிகள் திருத்தி சாகுபடி செய்ய முடியாமல் தரிசாக போட்டு விட்டார்கள். இதனால் ஏழைகளுக்கு மிகவும் கஷ்டம் உண்டாயிற்று.

இந்த வருடம் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால், 4, 5 நாட்களுக்கு முன்பு போயிருந்தேன். சி.எம்.பி. ஏரியாவிலே நெற்பயிர்களுக்கு தண்ணீர் விடவில்லை. காய்ந்து கொண்டிருந்தது. காஞ்சேரி என்கிற கிராமத்திலுமட்டும் 40 ஏக்கர்கள் காய்ந்தன. ஆனால் அதே சமயத்திலே வடபாதிமங்கலம் Sugar factory-க்கு, கரும்புக்கு தண்ணீர் நிறைய போகிறது. ஆகவே சமீபகாலத்திலே வசதிக்காரர்களுக்கும், செலவாக்குக் காரர்களுக்கும் இந்த மாதிரி தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏதாவது புதிய திட்டம் உண்டாகி இருக்கிறதா என்ற நிலைமையைப்பார்த்தால் பெரிதும் சந்தேகம் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இதையும் கவனத்தில் சர்க்கார் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக சென்ற வருஷம் “திருமேனியார்” வடிகால் சம்பந்தமாக கூறினேன். இந்த வருஷம் எந்த விதமான பணமும் அதற்கு ஒதுக்கப்படவில்லை. சென்ற வருடம் மந்திரி வந்து, மகாநாடு கூடப்பட்டது. ஆனால் காரியம் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. இந்த மாதிரி யான வடிகால் திட்டத்தை கவனிக்காததால் சர்க்காருக்கு வருடா வருடம் உடைபடிகள் ஏற்பட்டு, வெள்ளத்தினால் பெரும் அளவு சேதம் ஏற்படுகிறது. இதனால் மராமத்து செலவு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. அதே காலத்தில் குடியானவர்களுக்கு கஷ்டமும், நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. வரியும் குறைக்க

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [19th March 1956]

வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே குறைந்த செலவிலே முடியக்கூடிய இவ் வடிகால் திட்டங்களை ஏற்படுத்திவிட்டால் மக்களுக்கும் கஷ்டமில்லை. சர்க்காருக்கும் வருமானம் குறையாது. ஆகவே மன்னார்குடி தாலுகா, திருத்துரைப்புண்டி தாலுகா முதலிய இடங்களில் கோரையாற்றுக்கு கீழ் கந்தப்பரிசான் வடிகாலை சைபன் வைத்து வடிப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். கந்தப்பரிசான் வடிகால் விஷயமாக கிராமங்களுக்குக்கிராமம் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சனையை தீர்த்து ஒரு சமூகமான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த வடிகாலை வருகிற வருஷத்திலேயாவது வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று இந்த திட்ட காலங்களிலே பேசப்படுகிறது. 1954-ம் வருடத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் போது எக்ஸ்சுடிவ் இன்ஜினியரும், தாசில்தாரும், நானும் ஜனங்களைக் கூப்பிட்டு பாப்பான் வாய்காலின் உடைப்பைக் கட்டுங்கள், சர்க்காரிலிருந்து பணம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தோம். ஆனால் ஒரு அக்கரிமெண்டும் செய்து கொள்ளாமல் ஜனங்கள், M.L.A. சொல்கிறார், எக்ஸ்சுடிவ் இன்ஜினியர் சொல்கிறார், தாசில்தார் சொல்கிறார் என்று உடைப்பைக் கட்டிவிட்டு, பதினைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு மனு போட்டார்கள். ஆனால் இன்றை வரைக்கும் பணம் கிடைக்கவில்லை. நான் இது விஷயமாக எக்ஸ்சுடிவ் இன்ஜினியருக்கு 9-7-1955-ல் ஒரு பெட்டிஷன் எழுதினேன். அதற்கு கீழ் இருக்கிற சப்லிஷன் என்ஜினியர் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதி இருப்பதாக 23-8-1955-ல் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினர். ஆனால் மூன்று வருடம் ஆகிறது. பிரச்சனை என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அன்று ஸ்ரீ பால் சப்பிரமணிய ஐயர் C.A. Canal எக்ஸ்சுடிவ் என்ஜினியராக இருந்தார். எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் உடைப்பைக் கட்டுங்கள், நாங்கள் ஒத்துழைக்கிறோம் என்று வாய்ளவிலே சொன்னார். ஆனால் நடைமுறையிலே ஜனங்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருடத்தில்கூட இரண்டு உடைப்புகளை கட்டிவிட்டு பணத்திற்கு திற்காக ஜனங்கள் மனுபோடவில்லை. எனய்யா போடவில்லை என்றால் மூன்றாம் வருஷம் கட்டிய உடைப்புக்கே பணம் வரவில்லை, இந்த வருஷம் மனு போடுகிற செலவாவது இல்லாமலிருக்கட்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மாமத்து இலாகாவில் அனுவசியமான செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் உருப்படியான செலவை காலத்திலே கவனித்து ஜனங்களின் குறைகள் தீர்க்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இவையெல்லாம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

10 45
a.m.

SRI P. G. KARUTHIRAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மராமத்து மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மான்யம் பிரச்சனையை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதில் எவ்வளவோ பெரிய முதலீடு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பாசன வசதிக்கான பெரிய திட்டங்கள் செய்திருந்தாலும் நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலங்களுக்குப் பதில் பிரதிகூலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மிகவும் கண்டிப்பாக நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மான்யத்தை விவாதிக்கும் சமயத்தில் எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில் பலவதமான யோசனைகளை கூறியிருக்கிறேன். ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை நீர்ப்பாசன மாநாடுகள் கூடப்படுகின்றன. அதில் சொல்லும் யோசனைகள் காரியத்தில் நிறைவேற்றத் படுகின்றனவா, எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஜனப்பிரதிநிதிகள் சொல்லும்படியான குறைகள் எவ்வளவு பொறுப்புடன் கவனிக்கப்படுகின்றன என்பதை ஆலோசிக்கும்போது அநேகமாக ஒரு காரியங்கூட செயலளவில் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன என்று விவசாயிகளின் சார்பாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொடிவேலி அணைக்கட்டின் கீழே இரண்டு வாய்க்கால்கள் இருக்கின்றன. கீழ்பவானி அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டபோது இதுபற்றி கீழே இருக்கும் படியான பாசனவசதியுள்ள பூமிகள் இருக்கின்றன என்றும் கீழே தண்ணீர்

19th March 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

கொண்டுபோகப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். நான்கு அல்லது ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் இரும்பு கதவுகள் போட்டார்கள். ஒரு போக சாகுபடி செய்வதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும் என்று சொல்வது ஒவ்வொரு வருஷமும் தலைவலியாக இருக்கிறது. அரை வருஷ நீர்பாசன மாநாட்டில் சொல்லப்படும் யோசனைகள் காரியத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. ஏப்ரல் 15-ம் தேதி தண்ணீர் கிடப்படியால் இரண்டுபோக சாகுபடி செய்வதற்கு மூன்று மாதம்தான் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். இரண்டு போக சாகுபடி செய்யலாம் என்று 1947-ல் தீர்மானம் செய்தார்கள். ஆனால் இந்தப் பகுதிக்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்படமாட்டாது என்று திடீரென்று உத்திரவு வரும். 1953-ம் வருஷத்திலிருந்து நடந்த நாடகத்தை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். முதலில் கொடுத்துவிடலாம் என்று உத்திரவு போட்டிருந்தும் அடுத்த நாள் “நிறுத்தப்பட்டது” என்று உத்திரவு வந்தது. அப்படிப் பொறுப்பில்லாது நடந்த கலக்டர் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமாம் என்பது மிகவும் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். என்ஜினியர் அவர்கள் சொல்லும்படியான புள்ளி விவரங்கள் எவ்வளவு தூரம் தவறாக இருக்கின்றன என்பதையும் மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பகுதியிலுள்ளது 500 ஏக்கர்தான். ஜான் மாதம் தண்ணீர்விட்டு டிசம்பர் 1-ம் தேதிக்கு கிடைக்கும். மீடியம் தீர்ப் செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஒரு மாதம் தண்ணீர் கொடுப்பதால் நீண்டகால பயிர் செய்துக் கொள்ளப்படலாம். தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லும்போது அதே என்ஜினியர் அதே வாய்க்கால் 16-வது மைலிலுள்ள 2,000 ஏக்கருக்கு வசதி இருக்கிறது என்பதற்கு அனுமதி அளித்து வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டது. ஏற்கெனவே பாசன வசதியுள்ள இடங்கள் அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தாலுங்கூட. அதற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லும்போது ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு அதற்கு முன்னாலேயே 16-வது மைலில் 2,000 ஏக்கருக்கு வசதி இருக்கிறது என்று சொல்லி அதற்கு வாய்க்கால் வெட்டி தண்ணீர் கொடுக்கும்போது அங்கு எவ்வளவு அனுபவக்குறைவு இருக்கிறதென்பதை பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கீழ் பவானி பிராந்தியத்திலே போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் நல்ல திட்டங்கள்தான். இவ்வளவு தண்ணீர் விட்டால் இரண்டு லட்சத்தி பதினான்கு ஆயிரம் ஏக்கருக்கு புஞ்சை, சாகுபடி செய்வதற்குத் தண்ணீர் இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். நீர்த்தேக்கம் இருக்கிற இடங்களில் நஞ்சை சாகுபடி செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பத்திரிகைக்காரர்கள் அங்கு வந்திருந்தார்கள். ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் அங்கு வந்திருக்கிறார்கள். வழியில்லாத பல இடங்களில் போய்க்கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். திட்டத்தை போட்பாலும்கூட அனுபவத்திலே பார்க்கும்போது அது எவ்வளவு தூரம் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இதை பி. பன்யூ. என்ஜினியருக்கு மாற்றவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்காக போடப்படும் திட்டங்கள் அவர்களுக்கு பூரணமாக பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடுகின்றன. அவர்கள் போட்ட திட்டத்திற்குமேல் தண்ணீர் கசிந்து போகிறது. இது அவர்களுடைய திறமைக்குறைவை வெளிப்படுத்துகிறதென்றாலும், தவறு ஏற்பட்டால் அதைத் திருத்திக்கொண்டு நடப்பதுதான் விவேகம்.

லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் பயிர்க்கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டாக இருந்தாலுங்கூட அடிப்படையாக இருப்பது மராமத்து இலாகாதான். மராமத்து இலாகா தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுகிற காரணத்தினால் பயிர் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது போதுமான தண்ணீர் இருப்பதினால் பயிர் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும்.

[Sri P. G. Karuthiruman] [19th March 1956]

தண்ணீர் விநியோக முறை அனுபவசாத்தியமில்லாத ஒரு முறையாக இருக்கிறது. நூற்று இருபது மைல் தூரம் போகவேண்டிய வாய்க்காலில் மிகவும் பொறுப்பான வேலைகளை P.W.D. மேஸ்திரிகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஜனவரி 31-ம் தேதி கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு மெமோராண்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. தண்ணீர் பாய்ச்சும்படியான பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களிடத்திலே பொறுப்பிருந்தால்தான் தண்ணீர் பாய்ச்சும் முறை நன்றாக இருக்கும். வாய்க்கால் மட்டும் திறந்துவிட்டு கீழே போகும்படியான முறையிலே ரெலின்யூ டிபார்ட்மெண்டு இருந்தால் அந்த இலாக்காவும் இந்த இலாகாவும் சரியாக ஒத்துழைப்பது கிடையாது. அவர்கள் மராமத்து செய்யும்படியான முறை வேறு. தண்ணீர் திருப்பி விடுகிறார்கள், திருப்பி விடும்போது மக்கள் விவசாயத்தைச் செய்தால் தவறு என்று சொல்லி தண்டத் தீர்வை விதிப்பதற்கு மட்டும் அவர்கள் வந்துவிடுகிறார்கள். தண்ணீர் திருப்பி விடுகிறார்களே, பொது மக்களுடைய விவசாயத்திற்கு தண்டத் தீர்வை போடாமல் இருப்பதற்கும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு மராமத்து இலாக்காவுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தண்ணீர் விநியோக முறையிலே கீழ் பவானி வாய்க்காலிலே 20 அல்லது 25 ஏக்கர் வரை தண்ணீர் விட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பூமியிலிருந்து இன்னொரு பூமிக்கு போகும் சமயத்திலே விட்டுவிடுகிறார்கள். மனச்சங்கடம் இருந்தால் தப்பித்துவிடுகிறார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான ஏற்பாடும் கிடையாது. பெரிய திட்டங்களினால் பயன் இருக்கிறது. செய்யும்படியான விதிகள் பொதுமக்களது அனுபவத்திற்கு ஏற்ற முறையிலே இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதுடன் கீழ் பவானி வாய்க்காலிலிருந்து பயிர்க் கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவதற்கு தடையாக இருக்கும்படியான என்ஜினீயரை தயவுசெய்து நீக்குவதற்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு மட்டுமல்லாமல் லோயர் பவானி தண்ணீர் முறைக்கு வேண்டிய அதிகாரிகளை அதிகமாகப் போட்டு P.W.D. பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டால் செளகரியமாக இருக்கும். லஸ்கர்களுக்கு பழைய திட்டப்படி பூரண பொறுப்பு இருக்கிறது. தண்ணீர் விநியோக முறை அவர்களிடத்திலே இருந்தால் விவசாயிகள் தலையிடவே மாட்டார்கள். கீழ் வாய்க்காலில் P.W.D. எடுத்து வசூல் செய்வதில் அவர்களை பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அரை வருஷ நீர்ப்பாசன மகாநாட்டின் யோசனைகளை அமுல் நடத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. PARAMASIVA UDAYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் தொகுதி ரொம்பவும் பிற்போக்கான காடாரம்ப பகுதி. பெரம்பலூர் தாலுகாவில் சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளாக எவ்விதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தத் தொகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதியும் கிடையாது, மின்சார வசதியும் கிடையாது; அந்தத் தொகுதியில் மக்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. அங்கே பேரையாறு, சின்னாறு என்ற நீர்த்தேக்கங்கள் திட்டத்தில் இருந்தன. இவைகளினால் 2,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி இருந்தது. இந்த நீர்ப்பாசனத்தால் அந்தப் பகுதியில் ஓரளவு நஞ்சை சாகுபடிக்கு வசதி இருந்தது. அந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை சர்க்கார் நழுவிட்டு விட்டதாகத் தெரிகிறது. அதன் பிறகு ஒரு சின்னத் திட்டம் வசூல்கப்பட்டு, அதன்படி 6,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியளிப்பதற்கு “எஸ்டிமேட்” தயாரித்தார்கள்; ஆனால் நாளது வரையில் எவ்விதமான காரியமும் செய்யவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் நிறைவேற்றினால் அனேக கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்படுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

19th March 1956]

[Sri N. Paramasiva Udayar]

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில் சொக்கநாதபுரம் வழியாக கிராமத்தில், பாசன வசதிக்காக ஒரு வாய்க்கால் திட்டம் கொண்டுவருவதாக விருந்தது. அதற்காக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், ஆறு, ஏழு ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் வசதி ஏற்படுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வருகுப்பாடி, விஸ்வகுடி, லாடபுரம் முதலிய இடங்கள் சிறு சிறு மலைகள் கொண்ட பகுதிகளாக இருந்துவருகின்றன. இந்த இடங்களில் தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்த இடங்களிலுள்ளவர்கள், அந்த இடங்களில் சிறு சிறு ஏரிகள் கட்டப்படுவதற்காக, சர்க்காருக்கு மனுச் செய்துகொண்டார்கள். அந்த இடங்களில் சிறு, சிறு ஏரிகளின் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி செய்தால் அங்கே சுமார் 2,000 ஏக்கர் கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். அந்தக் கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் அந்தப் பாசன வசதியின் மூலம் நன்றாக உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யமுடியும். இந்த ஆண்டிலாவது வருகுப்பாடி, விஸ்வகுடி, லாடபுரம் முதலிய இடங்களில் சிறு சிறு ஏரிகள் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், எங்கள் தொகுதியிலுள்ளவர்கள் நன்றாக உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI R. RANGASWAMI GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நீர்ப்பாசன மானியம் சம்பந்தமாகச் சில, வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். “முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் வகுத்தாகி விட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைக் கொண்டுவர முடியாது” என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள், இந்தப் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால் அதனால் ராஜ்யம் அதிகப் பயனடைய முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். எல்லா ஆறுகள் மூலமும் எவ்வளவு நீர்ப்பாசன வசதியளிக்கக்கூடும் என்பதை மதிப்பிட்டு, அதற்குத் தகுந்தபடி நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை வகுத்து, அவற்றை நிறைவேற்றவேண்டும். ஆறுகளிலுள்ள தண்ணீர் வீணாக சமுத்திரத்தில் போய் விழாமல் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப் படவேண்டும். ஆகவே எல்லா ஆறுகளின் மூலமும் எவ்வளவு நீர்ப்பாசன வசதியளிக்க முடியும் என்பதைக் கணக்கிடுவதற்கும், நல்ல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை வகுப்பதற்கும் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்வதற்குக் காவேரி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொடுத்து வந்தார்கள். தற்போது, கரும்பு விவசாயத்தில் மூன்று போகம் சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க விருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, சேலம் ஜில்லாவிலும் இதர சில இடங்களிலும் பாசனத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீருக்குத் தட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது; மூன்று போகம் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்காமல் தட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, சுமார் மூன்று நான்கு வருஷங்களாகக் காவேரி ஆற்றில் வைத்திருக்கும் பம்பு செட்டுகளையும், ராஜா வாய்க்காலில் வைத்திருக்கும் பம்பு செட்டுகளையும் நிரந்தரமாக்கும்படி அனேக தடவைகள் கேட்டும், அவை நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை; கலெக்டர் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக்கும்படி உத்திரவிடுவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே தவிர, இது வரையில் அவை நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குத் தண்டத் தீர்வை அதிகமாகி, அவர்கள் சரியானபடி விவசாயம் செய்ய முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய தண்டத் தீர்வை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே யொழிய அவர்களுக்கு வேறு எந்த நிவாரணமும்

[Sri R. Rangaswami Gounder] [19th March 1956]

அளிக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு விதிக்கப்படும் தண்டத் தீர்வையை நிறுத்திவிட்டு, இந்த பம்பு செட்டுகளை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூர் வாய்க்காலை சேலம் ஜில்லாவில் அதிக இடத் திருகு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ள ஜனங்கள் சொல்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் மிகக் குறைவாக இருப்பதால் இந்த வாய்க்காலை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ள விவசாய ஜனங்கள் கேட்டுக்கொண்டால், அது சாத்தியமில்லை என்று அங்குள்ள நீர்ப்பாசன அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். அது சாத்தியமா அல்லது சாத்தியமில்லையா என்று ஆராய்ந்து (investigate) பார்க்காமலே சாத்தியமில்லை என்று அந்த அதிகாரிகள் சொல்லிவிட்டார்கள். இது ஜனங்களுக்குப் பெருத்த ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது.

கனம் மந்திரி அவர்கள் “மேட்டூரிலிருக்கும் அதிகப்படியான தண்ணீரை இந்த விவசாயிகளுக்கு கால்வாய்களின் மூலம் எவ்வளவு நாட்களுக்குக் கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கும் நாட்களில்தான் அதிலிருந்து கால்வாய்களின் மூலம் விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த ஜனங்கள் சொல்கிறார்களே தவிர மேட்டூரில் பற்றுக்குறையாக இருக்கும் நாட்களில் இல்லை. மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் அதிகமாக தண்ணீர் இருக்கும் காலத்தில், அங்குள்ள அதிகமான தண்ணீரை திருமுனை ஆற்றில் திருப்பிவிட்டால், ஏரிகளில் அந்தத் தண்ணீரை நிரப்பித் தேக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். நிரந்தரமாக அந்த வாய்காலில் தண்ணீர் விடப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய தண்ணீரை அந்த ஏரிகளில் நிரப்பிக் கொண்டால் இரண்டு, மூன்று வருஷங்களுக்கு அங்கு கிணறுகளிலிருந்து பாசன வசதி பெறலாம்.

அடுத்தபடியாக, ராஜா வாய்க்காலிலிருந்து புகலூர் வாய்க்காலுக்கு வரப்புக் கட்டுவதற்காக இந்த வருஷப் பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் இரண்டொரு வாரத்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிகமாக உள்ள தண்ணீரை புகலூர் வாய்க்காலுக்குக் கொடுப்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் ஏற்கெனவே, ராஜா வாய்க்காலின் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி பெறும் நிலங்களுக்கு ஒருவிதமான குத்தகமும் ஏற்படாதென்று உறுதி மொழி கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அந்த வாய்க்காலையும் இந்த வாய்க்காலையும் இணைத்து ஒரு முறை ஏற்பாட்டை கொண்டு வருவார்கள். அப்படிச் செய்தால் ராஜா வாய்க்காலின் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி பெறும் நிலங்கள் பாதிக்கப்படுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஏற்கெனவே, புகலூர் வாய்க்கால் மூலம் பாசன வசதி பெறும் நிலங்களில் இரண்டுபோகம் சாகுபடி செய்யப்படுகின்றது. புகலூர் வாய்க்காலை ராஜா வாய்க்காலோடு சேர்த்தால் ராஜா வாய்க்காலினால் பாசன வசதி பெறும் நிலங்கள் பாதிக்கப்படும். “ராஜா வாய்க்காலில் “off season” இருப்பதால், இரு வாய்க்கால்களையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கலாம்; ராஜா வாய்க்காலினால் பாசன வசதி பெறும் நிலங்கள் பாதிக்கப்படாது” என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே off season இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. புகலூர் வாய்க்காலில் தண்ணீர் பற்றுக்குறையாக இருக்கும் நாட்களில்தான் இந்த வாய்க்காலிலிருந்து அங்கே தண்ணீரைக் கொண்டுபோகவேண்டும்; நிரந்தரமாக அனை கட்டுவது சரியல்ல. இந்த off season என்பது என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகையால் off season என்பது பற்றி அதிகாரிகளுடன் கனம் மந்திரி அவர்கள் கலந்தாலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன ஏரிகளைச் செப்பணிடுவதற்கு அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏரிகளைச் செப்பணிடும்போது, அவற்றிலுள்ள வண்டல் மண்ணை அப்புறப்படுத்துவதற்கு அதிகப் பணம் செலவு செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ஏரிகள் வெகு நாட்களாக மீட்டா எஸ்டேட்டுகளில் இருந்ததால் அதிகமாகத் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன.

19th March 1956]

[Sri R. Rangaswami Gounder]

அந்த ஏரிகளிலுள்ள மணலை அப்புறப்படுத்தி, அவற்றை அதிகமாக ஆழப்படுத்தி, அவற்றில் நிறையத் தண்ணீர் தேங்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI MAHAMED SALIH MARAIKAYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசனத்திற்காகக் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்வதற்காக சர்க்கார் திட்டம் வகுத்திருப்பதை நான் மனப் பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். என்னுடைய தாலுகாவான அரந்தாங்கித் தாலுகாவிற்குத் ஒரு நீர்ப்பாசன திட்டம் வகுக்கப்பட்டு அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் பல முறை கனம் மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லியும் இது விஷயமாக ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கு சுட்டிகாட்ட விரும்புகிறேன். அரந்தாங்கித் தாலுகாவானது நீர்ப்பாசன வசதியற்ற ஒரு காடாரம்பப் பிரதேசம். மழையை நம்பியே அங்கு விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு காலா காலத்தில் நாற்று விடவும் முடிவதில்லை. நாற்று நடவும் முடிவதில்லை. அறுவடை செய்யும் விஷயத்திலும், வருண பகவான் மோசம் செய்வதால், பலனில்லாமல் போய்விடுகிறது. அத்துடன், மரத்திலிருந்து வீழ்தவன் மீது மாடு பாய்ந்ததால், சமீபத்தில் வந்த “சண்டமாருதம்” எனும் புயலானது தனது கைவரிசைப் பூராவையும் அரந்தாங்கித் தாலுகாவில்தான் காட்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக, அங்குள்ள ஏழை மக்கள் இருக்க வீடன்றியும், குடிக்கக் கஞ்சியின்றியும் திண்டாடுகிறார்கள்; அங்குள்ள ஏரிகளெல்லாம் உடைப்பெடுத்து, அவைகளிலிருந்த ஜலம் பூராவும் வெளியேறிவிட்டது. அதன் காரணமாக, இவ்வருஷம் அங்கே செய்யவிருந்த சாகுபடி பூராவும் அடியோடு அழிந்துவிட்டது. இப்பொழுது அங்கே ஜனங்களை திண்டாடுகிறார்கள். “தரித்தர நாராயணன்” அரந்தாங்கித் தாலுகாவையே தனது permanent ஸ்தலமாக வைத்திருக்கிறான் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

இந்தப் புயலினால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசம் அரந்தாங்கி தாலுகாதான் என்று ரெவினியூ போர்டு மெம்பர் ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரன் அவர்களே அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். கோடிக் கணக்கான ரூபாய் வரையில் அந்தத் தாலுகாவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கின்றார். இந்த நிலைமையில் அத்தாலுகா வாசிகளைக் காப்பாற்ற சர்க்கார் சரியான உதவி செய்யாதபட்சத்தில் அவர்கள் செத்து மடியவேண்டியதுதான்.

அத்தாலுகாவில் அடிக்கடி பஞ்சம் ஏற்பட்டதை உத்தேசித்து 1949-50-ல் காலிரி-மேட்டர் புராஜெக்ட் ஜலத்தைப் பாசனம் செய்வதற்கு நரசிங்கக் காலிரி என்னும் கால்வாய் வெட்டுவதாக சர்க்கார் திட்டம் வகுத்தார்கள். ஆற்றை X, Y, Z, zones என்று மூன்றுபிரிவுகளாகப் பிரித்து வேலை செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அதில் X zone மட்டும் பூர்த்தியாகி மற்ற இரண்டு பாகங்களும் செய்யப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் சுமார் 9 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் மட்டுந்தான் இப்பொழுது சாகுபடி ஆகின்றது. பாக்கியுள்ள சுமார் 30, 40 ஆயிரம் ஏக்கர் நல்ல வளமுள்ள நிலங்களுக்குப் பாசனவசதி செய்யப்படவில்லை. என்ன காரணம் பற்றியோ அதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஜலத்தை வெள்ளாளத்தில் அப்புறப்படுத்துவதற்கு டைலோபான் கட்டுவதற்கும் அங்கே ஏழை விவசாயிகள் தாங்களே “காண்டிரிப்பூஷன்” கொடுப்பதாக கனம் அமைச்சரவர்களிடம் நேரிலும் வந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அதைப்பற்றி இதுவரை ஒரு நடவடிக்கையும், எடுக்கப் படாமலிருப்பது விசனிக்கத்தக்கது. தயவு செய்து இப்பொழுதாவது அந்தத் திட்டத்தை மறுமுறையும் ஆரம்பிக்கச் செய்து, அந்த ஏழை தாலுகாவாசிகளின் குறையை நிவர்த்திக்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

[Sri Mahamed Salih Maraikayar]

[19th March 1956]

இந்தப் புயலினால் அங்குள்ள ஏராளமான ஏரிகள் உடைப்பெடுத்து அடைக்கப்படாமலிருக்கின்றன. அந்த உடைப்புகளையும் சீக்கிரம் அடைத்துக்கொடுத்து விவசாயிகளைக் காப்பாற்றும்படி கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* **SRI S. ARUMUGAM PILLAI**; கனம் தலைவரவர்களே, நீர்ப்பாசன மான்யத்தை ஆதரித்து சிலவார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். வரவு செலவுத்திட்டத்தில் பாதித் தொகையானது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இலாக்காக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு, அந்த நிர்வாகங்களை எடுத்து நடத்தும்படியான ஒரு பெரிய பொருப்பை நமது அமைச்சரவர்கள் வகித்து வருகிறார்கள் எவ்வித ஆவலாதிகளையோ, குறைகளையோ யாரும் சொல்லமுடியாதவரையில் அவ்வளவு திறமையாக இலாகாவை நிர்வகித்து வருகிறார்கள் என்று சொல்வதில் நான் மிகுந்த சந்தோஷப்படுகிறேன்.

இருந்தாலும் அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் அவர்களுக்குப் பரிபூரணமாக இருக்கவேண்டியது மிக அவசியம் என்பதை இந்த இடத்தில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. மாகாண ரீதியில் எடுத்துக் கொண்டால், இன்ஜினீரீங் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு ஒத்துழைக்கவேண்டுமோ அந்த அளவு ஒத்துழைப்பு இருந்தபோதிலும் கூட, ஜில்லா அளவிலே இன்னும் பழைய வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சியில் இருந்தனாண்டிருப்பதாகவே பல அதிகாரிகள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, காலத்திற்கேற்ப, மக்களோடு ஒத்துப்போக வேண்டுமென்ற எண்ணம் சில அதிகாரிகளிடத்தில் இன்னும் ஏற்படவில்லை என்பதை இந்த இடத்தில் ஞாபகப்படுத்தும் தன்மையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நாடு முழுதும் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. பஞ்சம் பறக்கக் கூடிய முறையிலும், மக்களுக்கு ஒரு கவர்ச்சி ஏற்படுகிற முறையிலும் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுவரும் இந்தக் காலத்திலே இன்ஜினீரீங் இலாகாவில் காலதாமதம் உண்டாகிறது. ரெவினியூ இலாகாவிலிருந்து இன்ஜினீரீங் இலாகாவுக்கு ஒரு விஷயம் தெரிவிக்கப்பட்டு, இன்ஜினீரீங் இலாகாவிலிருந்து ஏதாவது தகவல் வேண்டுமென்றால், ஆபிசிலிருந்து தகவல் வருவதற்குள் வருஷக்கணக்காகிவிடுகிறது. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ஏதாவது ரோடு போடவேண்டுமென்றால், அல்லது எங்காவது பாலம் கட்டவேண்டுமென்றால் இன்ஜினீருக்குக் காகிதம் சென்றால், அந்த வருஷத்திலே அது செய்ய முடியாது அந்த அளவுக்கு தாமதமாய்க் கொண்டிருக்கிறது.

சர்க்கார் மேற்கொண்டிருக்கும் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும், இன்னும் வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஏதாக இருந்தாலும் இன்ஜினீரீங் டிபார்ட்மெண்டில் அணைகளை மிக அவசரமாக கருதி நடவடிக்கை எடுத்து உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தனது இலாக்காக்குத்தெவித்துங்கூட துரிதமான முறையில் இன்னும் நடைபெறவில்லை என்பதோடு மாத்திரமல்ல, அவ்வுத்தரவு அலட்சியப்படுத்த தப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதிலும் ஜில்லா அதிகாரிகள் நல்ல அளவுக்கு இருந்தாலும் அவர்களுக்கு கீழ் இருக்கும் சிப்பந்திகளின் ஒத்துழைப்பு அறவே இல்லை என்பதை இந்த இடத்தில் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

திருநெல்வேலி தாலுகாவுக்கு தாம்பரபரணி நதியினால் பாசனத்திற்கான தண்ணீர் கிடைக்கிறது. தண்ணீர் தட்டு ஏற்பட்ட காலங்களில் எங்கள் தாலுகா சட்டிலிஷன் ஆபீசர் நினைத்தால் மேடான இடத்திற்குத் தண்ணீர் வரும் பள்ளத்திற்குத் தண்ணீர்வராது. இருக்கிற தண்ணீரை ஒழுங்காகப் பிரித்துக்கொடுக்கிறதில்லை. அங்குள்ள விவசாயிகள் அதிகாரியாஸ்தான் அதிக அல்லப்படுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு அவர் போக்கு இருக்கிறது. யாரோ ஒரு அதிகாரி அங்கு செய்கிற காரியம் விவசாயி

19th March 1956]

[Sri S. Arumugam Pillai]

களுடைய மனதிலே அமைதியில்லாமல் செய்கிறது. சர்க்கார் இந்த முறையில் காரியங்களைக் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்களே என்று மக்களும் எண்ணுகிறார்கள். இந்த எண்ணம் விவசாயிகளிடையே ஏற்படுமானால், அது சர்க்கார்வரை பாதிக்கக் கூடிய வகையிலே இருக்குமென்பதை ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

திருநெல்வேலி தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால், சில இடங்களிலே தோப்புக்கள் அந்தக் காலத்திலே இருந்திருக்கின்றன. அதைச் சுற்றி நஞ்சை நிலங்களாக இருக்கின்றன. தோப்புகள் அழிந்துபோய் அவ்விடங்கள் சுற்றியுள்ள இடங்களைவிட பள்ளமாக இருக்கின்றன. அவைகளில் இப்பொழுது நஞ்சைப்பயிர் செய்து வருகிறார்கள். வேறு எந்த சாகுபடியும் செய்யமுடியாது. உடனே ஸூற்றுக்கணக்கான ரூபாய் அபராதம் போட்டு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கஷ்டத்தை உண்டாக்கவேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக அழகனேரி கிராமம் திருநெல்வேலி தாலுகாவிலே இருக்கிறது. அதன் பக்கத்திலும் சுற்றி நஞ்சையால் சூழ்ந்த இடம் ஒன்று இருக்கிறது, எக்ஸ்ப்ளூட்டிவ் என்ஜினீர் அவர்களையும் அந்த ஸ்தலத்திற்கு நேரில் கூட்டிக்கொண்டு போய்க் காட்டினேன். அவரும் இடத்தைப் பார்த்து “நஞ்சை சாகுபடி தவிர ஒன்றும் செய்யமுடியாது” என்று சொன்னார். அதற்காக தனியாக தண்ணீரும் தேவை இல்லை. குளத்திலிருக்கும் தண்ணீர் வசதியே போதும். புஞ்சை லிஸ்டிலே அது சேர்ந்திருக்கிறபடியால் அதிலே நஞ்சை சாகுபடி செய்தால் அளவுக்கு மீறி அபராதம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலங்கள் திருநெல்வேலி தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில் 50 ஏக்கர் வரை இருக்கும். இம்மாதிரியான இடங்கள் இன்னும் “புஞ்சை நிலம்” என்ற லிஸ்டில் இருக்கிறது. அதை கனம் அமைச்சரவர்களுக்கு மனு மூலமாக சமர்ப்பிக்க எண்ணியிருக்கிறேன். கனம் அமைச்சரவர்கள் அதைப் பரிசீலித்து ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

பம்பையாறு திட்டம் என்பதாக பல வருஷமாக சொல்லப்பட்டு வருகிறது. எங்கள் ஜில்லா மக்களும் பம்பையாறு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வேண்டுமென்று பலகாலமாக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சரும் எத்தனையோ தடவைகள் எப்படியும் பரிசீலனை செய்து தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நீங்கள் இப்பொழுது அது பற்றி முயற்சி எடுக்காமல் இருக்கிறீர்கள் என்று நான் சொல்லப் பிரியப்படுவதில்லை. அவர்களால் ஆன முயற்சிகளை எடுத்தபோதிலும்கூட இன்னும் துரிதமாகச் செய்து, எப்படியாவது காடாக இருக்கும் இடங்களையெல்லாம் வடப்படுத்தக் கூடிய நிலையிலே பம்பையாறு திட்டத்தை எப்படியாவது கொண்டுவந்து சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி தாலுகாக்களுக்கு, திருநெல்வேலி தாலுகாவின் ஒரு பகுதிக்கும் நன்னம் பயக்கும்படியும், செழிப்படையும் படியும் செய்யவேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நகல் ரிபோர்ட் எங்களுக்கு வருகிற சந்தர்ப்பத்திலே பம்பையார் திட்டம் இருப்பதாக எங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கின்றார்கள். இப்பொழுதுள்ள திட்டத்திலே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் பரிசீலனைசெய்து அந்தப் பெரிய திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றக்கூடிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அமைச்சரவர்கள் திருநெல்வேலி தாலுகாவுக்கு வந்திருந்த சந்தர்ப்பத்திலே கங்கைகொண்டான் போன்ற கிராமங்களுக்கு ஒன்றாகக் கூட்டிச் சென்றிருந்தேன். அந்த ஊரிலே ஒரு பெரிய குளம் இருக்கிறது. அதில் தாம்பரவணி யாற்றின் தண்ணீரைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்களெல்லாரும் வேண்டினார்கள். பத்து, இருபது வருஷ காலமாக சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பரிசீலனை செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். கங்கை கொண்டான் குளமும் மானூர் குளமும் பெரிய குளங்கள். இந்த இரண்டு

[Sri S. Arumugam Pillai] [19th March 1956]

குளங்களுக்கும் தாம்பரபரணியிலிருந்து தண்ணீர் விடப்பட்டு நிரம்பிவிடுமானால், திருநெல்வேலி தாலுகாவில் பஞ்சம் என்பது ஒருக்காலும் இருக்காது. அடுத்துள்ள பகுதிகளுக்கும் கூட உணவு தானியங்கள் அதிகமாக கொடுக்கமுடியும். ஆகவே, அந்தக் இரண்டு குளங்களுக்கும் எப்படியாவது தாம்பிரபரணித் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து அங்குள்ள மக்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று இந்த இடத்தில் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சிவந்திப்பட்டி கிராமத்திலுள்ள மக்கள், அங்கு ஒரு குளம் வெட்ட வேண்டுமென்று மகஜர் சர்க்காருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். நமது இஞ்சினீர், அதை நல்ல மனதுடன், மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன், பிரிசீலித்தால், நிச்சயமாக அந்தக் குளத்தை அமைப்பதில் எவ்வித கஷ்டமும் ஏற்படாது. அந்த இடத்தில் தண்ணீர் ரெல்லாம் ஆற்றில் வீணாக ஒடி, கடலில் விழக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் குளம் வெட்டவேண்டுமென்று 10, 15 வருஷங்களாக, அங்குள்ள மக்கள் பிரயத்தனங்கள் செய்து வருகிறார்கள். நானும் அது சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சரிடம் மனு கொடுத்திருந்தேன். அவர்கள் அதை நல்ல முறையில் பிரிசீலினை செய்வதாகத் தெரிகிறது. எப்படியாவது அந்த குளத்தை வெட்ட சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு தாக்கீது அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரம் தற்போது அநேக கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறார்கள். வள்ளியூர், பளவூர் என்ற பிரிக்காவின கிராமங்களுக்கும் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் மின்சாரம் கொண்டுபோய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மின்சாரத்தை உபயோகித்து கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து சாகுபடி செய்ய விவசாயிகளுக்கு அங்கு pumpset-கள் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் எப்படியாவது அந்நிய நாட்டிலிருந்தாவது pump-ets-கள் தருவித்து அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்ய வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இன்னும் அங்குள்ள மக்கள் திருப்தியடையும் முறையில், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. SHANMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த நீர்ப்பாசன demand-ன் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது Public Works அமைச்சர், கனம் சேதுபதி அவர்கள் மின்சார விஸ்தரிப்பு விஷயமாக நல்ல பெயர் எடுத்துவிட்டார்கள். அநேக இடங்களில் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்திருப்பதற்காக அவரை அநேக அங்கத்தினர்கள் இச் சபையில் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதேபோல், இந்த நீர்ப்பாசன விஷயத்திலும், மக்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுத்து அவர் நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா.

என்னுடைய செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் பெரிய நீர்த்தேக்க அணைக்கட்டு கட்டுவதற்காக இடமோ வசதியோ கிடையாது. ஒரு வரண்ட பாலாறு மாதிரம் அந்த ஜில்லாவில் ஒரேறுது. இந்த ஆற்றில் ஆறு மாதத்திற்குக்கூட தண்ணீர் வருவது இல்லை. இதைப்பற்றி முன்புகூட ஒரு தடவை இச்சபையில் சொல்லி இருக்கிறேன். மைசூர் State-ல் இந்த ஆற்றில் கட்டியுள்ள அணைக்கட்டை மிக உயர்த்திவிட்டார்கள், அதன் காரணமாக இங்கு இந்த ஆற்றில் வரவேண்டிய தண்ணீர் வருவதில்லை என்று இப்போது, பத்திரிகையில் ஒரு விஷயத்தைப் பார்த்தேன். அதாவது மத்திய சர்க்கார் இஞ்சினீர் அந்த State-குப் போய், இங்கு பாலாற்றில் தண்ணீர் ஓடவேண்டும் என்ற கோரிக்கை விஷயமாக அந்த மைசூர் State சர்க்காரிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது விஷயமாக நமக்கு நல்ல சாதகமான முடிவு ஏற்படுமென்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இதுவரை ஒன்றும் நடக்கவில்லை. மறுபடியும் அந்த மைசூர் சர்க்காரை அணுகி, சமரசம் பேசி, பழயபடி

19th March 1956] [Sri T. Shanmugam]

அங்குள்ள அணைக்கட்டின் உயரத்தைக் குறைத்து இங்கு பாலாற்றில் தண்ணீர் வருவதற்கான முயற்சிகளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பாலாற்றில் தண்ணீர் வந்தால் தான் எனது தொகுதியிலுள்ள ஸ்ரீபெரும்புதூர், கம்பக்கால்வாய் வழியாக தண்ணீர் சென்று ஆங்காங்குள்ள சிறு ஏரிகளில் நிறையும். கம்பக்கால்வாயில் தண்ணீர் போகாவிட்டால் எந்த ஏரிக்கும் தண்ணீர் கிடையாது.

நம் ராஜ்யத்தில் இந்த நீர் பாசன வசதிக்கும், மற்றவைகளுக்கும் எவ்வளவோ கோடிக்கணக்கான பணம் சர்க்காரால் செலவழிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பணமெல்லாம், ஒரு முக்கிய சில ஜில்லாக்களுக்கும், அணைகட்டவும் இன்னும் பல காரியங்களுக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது. அப்பணத்தை அப்படி செலவழிக்கக்கூடாது. அந்தத் துகையை பதினொரு ஜில்லாவுக்கும் ஜில்லாவாரியாக பங்கு போட்டு கொடுத்து அந்தத் தப் பங்கை அந்தத் ஜில்லாவிலுடைய பல்தரப்பட்ட நலனுக்கும் அபிவிருத்திக்கும் செலவு செய்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

அநேக கிராமங்களிலுள்ள, சின்ன சின்ன ஏரிகள் மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று பல தடவைகேட்டுக்கொண்டும், அவ்வித மராமத்து செய்யப்படாமலேயே இருக்கிறது ஏதாவது செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் சேக்காடு, வாயதுநல்லூர் என்னும் கிராமங்களில் கலிங்குலாவைத்தான் கட்டினார்கள் என்று தெரிகிறது. அதைப் போய் பார்த்தால், அது தரை மட்டம்தான் இருக்கிறது. அதில் கொஞ்சம் தண்ணீர்கூட நிற்பதில்லை. இதைப்பற்றிச் சொல்ல Executive Engineer-ஐயும் பார்த்தேன். என்ன இப்படி தரை மட்டமாக கட்டிவிட்டார்களே என்று கேட்டேன். அவர்கள், அதை அப்படி கட்டாவிட்டால் அடுத்த கிராமத்தில் வெள்ளம் புகுந்துவிடும், அதற்காக அப்படி கட்டினேன் என்று சொன்னார்கள். கொஞ்சங்கூட அந்த ஏரியில் தண்ணீர் நிற்கவதில்லை என்றால், எத்தற்காக அந்த ஏரியைக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் கிராமத்தாரை plans எடுத்துவரும்படி கேட்கிறார். ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்குச் சொல்லி வரவழைத்து அதை உயர்த்தி கட்டும்படி சொல்லிவந்தேன். இதையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சில கிராமங்களில், ஏரிகளுக்குள்ளே சிலர் பயிர் செய்கிறார்கள். எனது ஊர் திருவத்தியூருக்குப் பக்கத்திலுள்ள சாத்தாங்காடு கிராமத்தில் ஏரிக்குள்ளே சிலர் பயிர் செய்கிறார்கள். அந்த ஏரியில் தண்ணீர் தேக்க விடுவதில்லை. அவர்கள் தண்ணீர் வரும்போது, அங்கு முளைந்திருக்கும் பயிர் கெட்டுவிடுமென்று, sluice-ஐ திறந்துவிட்டு, தண்ணீர் வெளியே ஓடிப்போகவிட்டுவிடுகிறார்கள். வெளியிலுள்ள நிலங்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் உபயோகப்படுவதில்லை. எனக்கும் அங்கு நிலம் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஏரியிலுள்ள நிலத்திற்கு பட்டா கொடுக்கக்கூடாது. ஏரிக்குள் இருக்கிற நிலத்தில் பயிர் செய்யவும் அனுமதிக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதிலும் மந்திரி அவர்கள் முக்கியமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இந்த பாலாற்று தண்ணீர் விஷயமாக, கொஞ்சநாளைக்கு முன்பு பத்திரிகை மூலம் கனம் மந்திரி மரணிக்கவேலர் அவர்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பாலாற்றில் ஒரு நல்ல அணைக்கட்டு கட்டி அந்த ஜில்லாவுக்கு அதன் தண்ணீரை பரசன வசதிக்கு நல்ல முறையில் உபயோகிக்க வேலை செய்கிறார் என்று தெரிந்தது. அவர்கள் தயவுசெய்து செங்கப்பட்டு ஜில்லாவுக்கும் அந்தத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். பாலாற்றில் வரும் கொஞ்ச தண்ணீரை வட ஆற்காடு ஜில்லா மடக்கிக்கொண்டால், எங்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்காது. ஆகவே கனம் மாணிக்கவேலர் அவர்கள் இது விஷயத்தை யோசித்து பாலாற்றின் தண்ணீரை எங்கள் செங்கப்பட்டு ஜில்லாவுக்கும் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri T. Shanmugam] [19th March 1956]

இன்னும் முக்கியமாக சிறு சிறு ஏரிகளை மராமத்து செய்யவேண்டும். அநேக ஏரிகளுக்கு கரை சரியாகப் போடப்படாமல் இருக்கின்றன. அதை எல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI B. K. NALLASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். மேட்டூர் அணையைக் கட்டிய பிறகு ரொம்ப வருஷங்களாக மேட்டூர் வாய்க் கால் வேண்டிய அளவு வெட்டவேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருந்தும், அதன்படி வெட்டாமல் தாமதம் செய்யப்பட்டு அதன் அளவு குறைக்கப்பட்டு வெட்டப்பட்டு வருகிறது. முன்னால் மேட்டூர் வாய்க்கால் வலது புரமும், இது புரமும் எந்த அளவுக்கு கொண்டுபோகவேண்டுமென்று திட்டம் இருந்ததோ, அந்த மாதிரி, அந்த அளவுக்குக் கொண்டு போகாமல், குறைந்த அளவுக்கு மட்டும் அதை வெட்டி விஸ்தரித்துக்கொண்டு, மேற் கொண்டு நடைமுறையில் ஒன்றும் செய்யாமல் நிறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ரொம்ப வருஷத்தக்க விஷயமாகும். இதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்த்தால், நீர்ப்பாசன வசதிகள் போதுமென்ற அளவுக்கு நிறைந்திருக்கும் தஞ்சை ஜில்லாவில், இன்னும் மேலும் தொடர்ந்து அதிக நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொண்டு போவதுதான். இப்படி தொடர்ந்து அந்த ஜில்லாவுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்வதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பிரசங்கத்தில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பல கிளை வாய்க்கால்கள் மேட்டூர் வாய்க்காலிலிருந்து வெட்டப்படவேண்டுமென்று ஏற்கனவே திட்டம் போடப்பட்டிருந்தும், மக்களால் கோரப்பட்டு இருந்தும் அவைகளை இன்னும் ஏற்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள்.

சமீபத்தில் எனக்கு 15 நாட்களுக்கு முன்னால் Chief Engineer இடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் தற்போது மேட்டூர் அணையிலிருக்கும் தண்ணீர் போதாது, அதனால் கிளை வாய்க்கால்கள் தற்போது வெட்ட முடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

11-26
a.m.

ஆனால் தஞ்சாவூரிலே இன்னும் தொடர்ந்து நீடித்துக்கொண்டு ஏன் போகவேண்டும் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவிற்கு கொடுத்தால்கூட நான் திருப்தி அடைவேன். ஏனென்றால் சேலம் ஜில்லாவிலே நீர்ப்பாசன வசதி குறைவு. பவானி தாலுகாவிலே இருக்கக் கூடிய பூமியினுடைய உயரம் போன்றவைகளையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இன்னும் பல கிளை வாய்க்கால்களை வெட்டுவதற்கும் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய வாய்க்கால்களை விஸ்தரிப்பதற்கும் நிறைய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் அதை செய்து கொடுக்க இந்த நீர்ப்பாசன இலாகா முன் வராமல் ஏமாற்றிக்கொண்டு மேலும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கே அதிகமான சலுகை கொடுக்க முன் வந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

மேலும் பவானி சாகர் வாய்க்காலில் பல இடங்களில் கீழே இருக்கக் கூடிய ஆயக்கட்டுகாரர்கள் வருஷா வருஷம் நீர்ப்பாசன வரிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களே ஒழிய, அவர்களுக்கு இரண்டு வருஷங்களாகியும் பலவிடங்களிலே தண்ணீர் பாயவே இல்லை. இதுபற்றி நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் பேசலாம் என்றால், நீர்ப்பாசன மகாநாடு ஒத்திப் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. நாளை, நாளை, என்ற கதையாக இருக்கிறது. 4 மாதங்களுக்கு முன்னாலே ஒரு தேதி குறிப்பிடப்பட்டது. அதற்கு பிறகு வேறு தேதிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. இது மாதிரி போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. நீர்ப்பாசன மகாநாடு ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை இருப்பதை 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடவேண்டும் என்று வைத்தால்கூட சில்லரை பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வசதியாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது 6 மாதத்திற்கு மேலாகவோ, ஒரு வருஷத்திற்கு ஒன்றுதான் நடக்கிறது. எந்த சமயத்திலே மகாநாடு தேவையோ அந்த சமயத்திலே நடப்பதில்லை. தண்ணீர் நின்றுவிட்டால் வாய்க்கால் எல்லாம் வறண்டு விட்டால், கூட்டு வதால் என்ன பயன். இது போன்று மற்ற பிரச்சினைகள் இருக்கும்போது

19th March 1956] [Sri B. K. Nallaswami]

நீர்ப்பாசன மகாநாடு கூட்டவேண்டும். அப்படி மகாநாட்டை கூட்டாத படியால் இன்னும் அதிகமான சில்லரைத் தொந்தரவுகளுக்கு விவசாயிகளை ஆளாக்குகிறார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேட்டூர் வாய்க்காலிலும், பவானி வாய்க்காலிலும் தண்ணீர் விடுகிற போது கீழ் இருக்கக்கூடிய ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்கு தண்ணீர் இல்லை. அதற்கு காரணம் பலவிடங்களிலே லஸ்கர்கள் போடாமல் இருப்பது. லஸ்கர்கள் இருக்கும் இடங்களிலே அவர்கள் சரியாக ஒழுங்காக வேலை செய்வதில்லை. யார் அதிக லஞ்சம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். ஆகவே இதை சீர்படுத்தவேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிறிய நீர்ப்பாசன பஞ்சாயத்துகளை அமைத்து அவைகளின் கீழ் லஸ்கர்களை வேலை செய்யவிட்டால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். அப்பஞ்சாயத்தின் சிறிய குழு எந்த பூமிக்கு எவ்வளவு நேரம் தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டும் என்ற தரல் அப்டிலீனையைக் கொடுத்துவிட்டால் இந்த மாதிரி புகார்கள்ளும், லஞ்சப் புகார்கள்ளும் இல்லாமற்போகும் என்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மேட்டூர், லோயர் பவானி வாய்க்கால் பிரதேசங்களில் நீர்க்கசிவு உள்ளவிடங்களில் சேரிகளுக்கு எல்லாம் நஷ்ட ஈடு கொடுத்து வீடு கட்ட ஏற்பாடு செய்துவதாக கனம் அமைச்சரவர்கள் சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலே வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். நீர்க்கசிவுள்ள பிரதேசங்களைப் பற்றி கணக்கெல்லாம் எடுத்தார்கள். ஆனால் கணக்கெடுத்துங்கூட பல கிராமங்கள் விட்டுப்போயிருக்கின்றன. அதிகாரிகள் முதலிலே எடுத்த கணக்குதான் சரி என்று நினைத்துக்கொண்டு யார் என்ன எழுதினாலும் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள். மிகவும் கஷ்டப்பட்டக்கூடிய சேரிகள் அந்த ஜாப் தாவில் கிடையாது. ஒரு வருஷம் ஆகியுங்கூட இரண்டு சேரிகள் தான் எங்கள் தாலுகாவில் கம்ப்யூனிடி பிராஜக்டிலே கட்டுவதற்கு ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. மற்ற இடங்களிலே இந்த நீர்க்கசிவினால் குறிப்பாக ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் தொந்தரவுபட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்திலே இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதையும் கவனிக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக Minor Irrigation Works-லே நீர்ப்பாசன இலாகாவும், ரெவின்யூ இலாகாவும் பின்னப்பட்டு இருக்கிறது. இதனால் அதிகமான தொல்லை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. நாம் ரூ.15,000-க்கு மேற்பட்டு வேலைகளிருந்தால் அபிவிருத்தி வரி போட்டால் என்றெல்லாம் நாம் சட்டம் செய்திருக்கிறோம். எங்கள் தாலுகாவிலே சிறகுர் என்ற ஓடை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. சென்னம்பட்டி, ஜர்துரா, மலையடிவாரத்தில் ஒரு பெரிய ஏரி கட்டவேண்டுமென்று ஜனங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் இதை L.D.S.லே செய்யலாம் என்று உத்தரவு போட்டதாக கிராம மக்கள் சொன்னார்கள். நாம் பெட்டர்மென்ட் லெவி பில்லை வைத்துக்கொண்டு எதற்காக L.D.S.லே செய்யவேண்டும் என்று தான் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே பர்கூர் அடியிலே இருக்கக் கூடிய ஏரியைக் கட்டினால், 2,000 ஏக்கர் பிரதேசத்திலே கட்டமுடியும். அங்குள்ள மக்கள் அபிவிருத்தி வரி கொடுப்பதற்கு தயாராகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று இந்த ஏரிகளையெல்லாம் உபயோகிக்க சரியாக கவனிக்கப்படாமல் இருப்பதனாலே மக்களுக்கு பிரயோஜனப்படாமல் இருக்கிறது. மராமத்துகள் எல்லாம் சரியாக உரிய காலத்திலே செய்யப்படுவதே கிடையாது. ஓடத்துறையிலே ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அங்கு எந்த சமயத்திலே தண்ணீர் வழிந்துவிடுமோ உடைந்துவிடுமோ என்று இருக்கிறது. உரிய காலத்தில் ரிப்பேர் செய்திருந்தால் இந்த பீதி ஏற்பட இடமில்லை. அதேமாதிரி நல்லையிலேதான் அந்தியூர் ஏரி ஓடையும் இருக்கிறது. நாங்கள் போய் சீப் இன்ஜினியரைப் பார்த்தோம். அந்த பிரதேச அங்கத்தினரும் எத்த

[Sri B. K. Nallaswami] [19th March 1956]

னையோ முறை அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரூ. 30,000, ரூ. 40,000 செலவு செய்து கட்டுகிறார்கள். ஆனால் அது அடுத்த வருஷத்திலேயே உடைத்துக்கொண்டு விடுகிறது. சீப் இன்ஜினியரிடம் நேரில் நீங்கள் வந்துபார்த்து கட்டிட்பட்டி வேண்டுமென்று சொன்னேன். அவரும் நேரில் வந்து பார்ப்பதாகச் சொன்னார். நாளதாவரையில் வந்து பார்த்து எந்த ஏற்பாடும் செய்யாமல் அலட்சியமான முறையிலே இருக்கிறார். இந்த நிலைமையிலேதான் இந்த டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. இந்த டிபார்ட்மென்ட்டிலே சில ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. எங்கள் தாலுகாவில் சுமார் 1,000 ஏக்கரா பெருமுகை அத்தாணி வாய்க்காலிலே தண்ணீர் விட்டார்கள். ஆனால் மேலே புதிய மதன்குளம் 6 வைத்தார்கள். ஆதலால் கீழே இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் தண்ணீர் நின்று போய்விட்டது. நாங்கள் உடனே புகார் செய்தோம். அமைச்சர் அவர்கள் விசாரணை செய்ய உத்தரவிட்டார். மதன்குளம் புதிதாக வைத்தது தவறு என்று உத்திரவு போட்டு அந்த அலட்சியத்திலுள்ளார்கள். ஆகவே இது மாதிரி குற்றங்களெல்லாம் எஞ்ஞல் ஏற்படுகிறது என்பதைத்தான் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். வாய்க்காலுக்கு மேலே இருப்பவர்கள் அதிகாரிகளுக்கு நிறைய லஞ்சம் கொடுப்பதனால்தான் இதை செய்திருக்க முடியும். ஆகையினாலே அந்த அதிகாரிமீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் முக்கியமான கேள்வி. அதிலே சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு அதிகாரிமீது நடவடிக்கை எடுத்தால் மற்றவர்கள் இந்துமாதிரி செய்யமாட்டார்கள் என்பதற்காக இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. எங்களிலே மண் எடுப்பது P.W.D. Irrigation department-இலே இருக்கிறது. அந்தியூர் எரி பெரிய எரி. அதிலே நிறைய வண்டி மண் இருக்கிறது. அதிலே மண் எடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு விவசாயியும் ரூ. 100 பெப்பாசிட்டு கட்டவேண்டும் என்று நீர்ப்பாசன இன்ஜினியர்கள் உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயியும் ரூ. 100 கட்டமுடியுமா? இதை விவசாய மகாநாட்டிலே விஷயமாக (subject) ஆக கொடுத்து இருக்கிறேன். இந்த விஷயம் ஒரு வருஷமாக தள்ளிப்போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. இதை நீர்ப்பாசன மகாநாட்டிலே முடிவு செய்யலாம் என்று கலெக்டர் சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் மகாநாடு தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. இம்மாதிரி டிபாசிட்டு கட்டக்கோரும் காரணம் என்னவென்றால் அதுவும் நான் மூன்றால் சொன்ன மாதிரி ஏதோ பலன் அல்லவதற்குதான். அதற்காகத்தான் இந்தமாதிரி திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது கொஞ்சம் கசப்பாக இருந்தாலும்கூட சொல்லித்தான் ஆகவேண்டி இருக்கிறது. மேட்டூர் ஹைலெவல் சானலை இன்னும் விஸ்தரித்தால், இன்னும் அதிக ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். ஆதலால் சர்க்கார் இதற்கேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சாவூருக்கே மேலும் மேலும் அதிக சலுகை கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-37 * SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற 4 ஆண்டுகளாக எங்கள் புதுக்கோட்டையில் நீர்ப்பாசன திட்டத்தைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களிடம் எடுத்துக்கூறியும், அவர்களின் மனம் மாறவில்லை. அவர்களும் எங்கள் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்துக்குப் பக்கத் தில்பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டைக்கும் பாண்டிய நாட்டிற்கும் ஏற்கெனவே உறவு இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த உறவு மேலும் விரிப்பட்டு விடாமல் நீடிப்பதற்கு அவர்களின் காலத்திலேயே இங்கு இருக்கும் திட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தால் பெரும் பலனாகக் காணலாம் என்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

19th March 1956] [Sri V. Balakrishnan]

நமது அரசாங்கம் பல திட்டங்களுக்கு எவ்வளவோ பணம் செலவு செய்திருந்தும் புதுக்கோட்டையை மாத்திரம் கவனிக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. கிருஷ்ணகிரியில் 7 ஆயிரம் ஏக்கர் நீர்பாசனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு 2 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய திட்டம் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். மலையாளத்திலே 3 ஆயிரம் முதல் 5 ஆயிரத்திற்கு நீர்பாசனம் செய்துக்கொடுப்பதற்கு 45 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்வதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் புதுக்கோட்டைக்கு அரசாங்கம் 10 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்வார்களேயானால், 3, 4 ஆயிரம் ஏக்கர்வரை நீர்ப் பாசனம் ஏற்படும். இந்த நீர்பாசனம் ஏற்பட்டால் புதுக்கோட்டைச் சரித்திரத்திலிருந்து 'land noted for more famine or less famine' என்ற பெயர்கனம் மந்திரி அவர்களின் தயவ்னால் எடுப்படுவிரும் என்று சொல்லுகிறேன். ஏதோ க ரணத்தினால் புதுக்கோட்டை சம்பந்தமான விஷயம் ஆண்டுதோறும் தடப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கொண்டு செய்துதாருங்கள் என்று சொல்லவில்லை. புதுக்கோட்டை சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணை போது ரெக்க பணமாக 60 லட்ச ரூபாய் இருப்பில் இருந்து புதுக்கோட்டை மக்கள் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு வரி பணத்தின் மூலம் வருஷாவருஷம் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுத்து வருகிறோம். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது நான்கே கமலையே இங்கிருக்கும் மந்திரி அவர்களும் புதுக்கோட்டை விஷயத்தில் கருணை கர்ணமாக வேண்டியதாக இருக்க ஏதே இந்த விதமான முறையில் அவர்கள் நடக்க வேண்டிய ஏற்பாடு கனம் மந்திரி அவர்களை சிந்தித்துப் பார்க்கப்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டையை இந்தமுறையில் நடத்துவது தருமமா; நியாயமா; பொருத்தமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்குள் இந்த வேலையை செய்து முடிக்காவிட்டாலும்கூட, ஒரு திட்டத்தின் சேர்த்துவிட்டார்களேயானால் புதுக்கோட்டையிலிருந்து சட்டசபைக்கு வந்திருக்கும் மூன்று பிரதி நிதிகள் ஆகிய எங்கள் காலத்திலேயே புதுக்கோட்டைக்கு ஏதோ ஒரு விமோசனத்தைத் தேடிவிட்டுவந்தோம் என்று நாங்கள் மக்களிடத்தில் போய் சொல்லுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை நீர்பாசன மகாநாடு (Half-yearly Irrigation Conference) கூடுகிறது. இது இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறையாகக் கூடினால் அதிக பலன் ஏற்படும். இதனால் உண்மையாகவே அதிக நன்மை இருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தரம் கூட்டுவதற்கு ஏற்படுத்தினால், அவ்வப்போது மக்களுடைய குறைகளை தெரிந்துகொண்டு, சட்டசபையிலே மானியம் வரும்சூழத்தில் எந்தவிதமான பேச்சுக்கும் இடம் இல்லாமல் அப்படியே மானியத்தை ஏகோபித்த முடிவிற்கு வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஆகவே இதிலுள்ள கமிட்டிகள் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தடவைக் கூட்டினால் மக்களின் மனோபாவம் பிறிந்துகொள்ள ஏதுவாக இருக்கும். முன்பு இதைப்பற்றி பேச்சு வந்தபோது, நான் இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தரம் கூட்டவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினேன். கனம் மந்திரி அவர்களும் 2 மாதத்திற்கு ஒரு தரம் கூட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாக சொன்னார் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதை நிச்சயமாக செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மணப்பாறை. அதாவது மண்ணும் பாறையும் சேர்ந்து மணப்பாறை என்றாயிற்று. இந்த இடத்தை மாற்றுவதற்கு எல்லாவிதமான சந்தர்ப்பமும் பொருத்தமாய் இருக்கின்றன. திருநெல்வேலியைப் பற்றி பேசும்போது சென்ற 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வெள்ளையர் ஆட்சி காலத்திலேயே இங்கே பம்பையாறு திட்டம் ஆலோசிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தினால், மணப்பாறை, ராமனாதபுரம், திருநெல்வேலி, புதுக்கோட்டைப் பகுதிகளிலெல்லாம் பயன்படுத்த முடியும் என்று Technical Experts-களால் அட்வைஸ் கொடுக்கப்பட்டு, திட்டம் போடப்பட்டு சர்க்காரின் ஆலோசனையில் இருப்பதாக சொல்லப்பட்டது.

[Sri V. Balakrishnan] [19th March 1956]

இதன் பரிசீலனை முடிந்தால் இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்திலாவது இதை சேர்த்து மணப்பாறை, ராமனாத்தபுரம், புதுக்கோட்டை முதலிய பகுதிகளுக்கு விமோசனம் ஏற்படும்படி செய்யவேண்டும் என்று தாழ்மை யுடன் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மேஸ்திரிகள் மராமத்து இலாக்காக்களில் இரவு பகலாக உழைத்து வருகிறார்கள். அவர்கள் மரத்தடியிலும், ரோட்டுகளிலும் வாழ்ந்துவருகிறார்கள். அவர்கள் ஒழுங்காக வேலைப்பார்த்து வருகிறார்கள். எந்த விதமான நிரந்தரம் இல்லாமல் மாதா மாதம் சம்பளம் இல்லாத கூலிவாங்கிக் கொண்டு வேலைப்பார்க்க சொல்லுவது அவர்களை ஊக்கு விட்பதற்கு கொஞ்சம் கூட சந்தர்ப்பம் ஏற்படாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டையில் அக்கினியாறு, சுந்தரப்பட்டி போன்ற திட்டங்களுக்கு மராமத்து இலாக்கா எஸ்டிமேட் போட்டித் தொகை அதிகமாக பெருக்கிச் சொல்லுகிறார்கள். இதை மக்களை கலந்து யோசிப்பார்களேயானால், மராமத்து இலாக்கா இன்ஜினியர்களினால் 10, 12, லட்சம் என்று போட்ட அதே எஸ்டிமேட் 5, 6 லட்சத்தில் செய்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இலாக்கா இன்ஜினியர்கள் கொடுக்கும் எஸ்டிமேட்டுடன் பிஸாவேட் ஏஜென்சி கொடுக்கும் எஸ்டிமேட்டை ஒத்திட்டுப் பார்த்தால், இதற்கும் அதற்கும் வித்தியாசம் 50, 60 சதம் இருக்கும். ஆதலால் இலாக்காக்களில் இருக்கும் இன்ஜினியர்கள் கொடுக்கும் எஸ்டிமேட்டுகள் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது.

புதுக்கோட்டையில் பெரிய கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் சென்னை ராஜ்யத்திடன் இணைத்தபோது, மராமத்திலாகா இன்ஜினியரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்தக் கட்டடங்கள் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படாததினால், பல இடங்களில் சுவர் இடிந்து, தரை பெயர்ந்தும் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி சப்சபையில் கேள்வி கேட்டபோது, கனம் மந்திரி அவர்கள் “தெரியாது” என்று பதில் அளித்துவிட்டார்கள். இது மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆங்கே ஹைகோர்ட்டு போன்ற பல பெரிய கட்டடங்கள் வெடிப்பு விட்டும், இடிந்தும் இருக்கின்றன. இதற்காக சப்-கலெக்டரே பலதடவை கடிதம் எழுதியும், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று அவரே என்னிடம் சொன்னார். அதனால் தான் நான் கேள்வி மூலமாக கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தலாம் என்று கேள்வி கேட்டபோது “தெரியவில்லை” என்று பதில் கிடைத்தது. கிட்டத்தட்ட இம்மாதிரியான விஷயங்கள் கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே ஆங்காங்கே தடைப்பட்டுவருகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஜில்லாக்களிலுள்ள நீர்ப்பாசன இலாகா அதிகாரிகளாகிய ‘ஸுபரின் டென்டிங் எஞ்சினியர், எக்ஸ்கியூட்டிவ் எஞ்சினியர்’ முதலியவர்கள் அந்த அந்த ஜில்லாக்களில் நிரந்தரமாக இருப்பதில்லை. அவர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள். திட்டங்கள் தடைப்படுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும். ‘ஸுபரின் டென்டிங் எஞ்சினியர்’ ஒரு திட்டத்தைப் பார்த்து விட்டு வந்தவுடன் அவர் மாற்றப்பட்டு விடுகிறார். அந்த இடத்திற்கு நியமிக்கப்படும் அடுத்த ‘ஸுபரின் டென்டிங் எஞ்சினியர்’ அங்கு வந்தவுடன் அவர் அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது என்று சொல்லி, கத்தை பைல் களைப் பார்த்து வருகிறார். குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டு அவர் ‘ரிப்போர்ட்’ கொடுக்கிற காலத்தில், அவர் மாற்றப்பட்டு, இன்னொரு ‘ஸுபரின் டென்டிங் எஞ்சினியர்’ அங்கு வருகிறார். இதே மாதிரிதான் ‘டிவிஷனல் எஞ்சினியர்’ களும், ஜில்லா எஞ்சினியர்களும் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள். இதன் காரணமாகத் தான் புதுக்கோட்டையில் இரண்டு, மூன்று திட்டங்கள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்போதிருக்கும் கனம் நீர்ப்பாசன இலாகா மந்திரி அவர்களுக்கு முன்பிருந்த மந்திரியான ஸ்ரீ ரங்கா ரெட்டி அவர்கள் ‘திட்டத்தை நிச்சயமாக நிறைவேற்றி விடுகிறோம்’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களும்

19th March 1956] [Sri V. Balakrishnan]

எனக்கு இதுபற்றிக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தாக்கீது அனுப்பி மிருப்பதாகக் கீழ் வட்டாரங்களிலிருந்து நான் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படியிருந்தும் கூட, ஐந்து, ஆறு வருஷங்களில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லையென்றால், அதற்குக் காரணம் அதிகாரிகள் அடிக்கடி மாற்றப்படுவது தான் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதிகாரிகள் அடிக்கடி மாற்றப்படுவதால் எல்லாவிதத் தடங்கல்களும் ஏற்படுகின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன்.

காடாரம்பப் பிரதேசங்களாகிய புதுக்கோட்டை, ராமனாதபுரம், ஆத்தூர், தாராபுரம், திருமங்கலம் முதலிய இடங்களுக்கு விசேஷ எஞ்சினயர்களை அனுப்பி, எந்த எந்தத் தாலுகாவில் எந்த எந்த முறையில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமென்று ஆராய்ந்து திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமென்று நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உபெஷல் எஞ்சினயர்களைக் கொண்டு, “அங்கே கேணிகளை வெட்டக்கூடிய இடங்களில் கேணிகளை வெட்டி அவற்றிலுள்ள தண்ணீரை பைப்புகளின் மூலமாக பக்கத்திலுள்ள குளங்களுக்கு அனுப்ப முடியுமா, அல்லது ஆறுகளில் மழை காலத்தில் வெள்ளப் பெருக்கெடுத்தது ஓடாமல் அவற்றின் குறுக்கே அணை கட்டக்கூடிய இடங்களில் அணைகளைக் கட்ட முடியுமா” என்றெல்லாம் பார்த்து அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காடாரம்பப் பகுதியிலுள்ள மக்களை கனம் மந்திரி அவர்கள் தங்கள் விசேஷக் குழந்தைகள் போல கவனிக்க வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. PANCHAKSHARAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, some 11-47
months ago, the Hon. Minister for Public Works, while touring the a. a.
the district of North Arcot, programmed to visit the Kaveripauk tank. Actually when he visited that tank in order to study the difficulties of the agriculturists in relation to their irrigation problems, it was almost dusk and therefore he was not able to see the condition of the tank first-hand and he promised to visit that place once again some time later so as to know their difficulties first-hand and take measures to overcome those difficulties. The second visit is still overdue. (The Hon. Sri R. Shanmugha Rajeswara Sethupathi : I will make a visit after the Budget session is over.) Before the Hon. Minister visits the place, I would like to inform him that Kaveripauk tank is one of the vital sources of irrigation for the North Arcot district. It is a tank which has been planned by Hyder Ali and completed by Tippu Sultan and it was developed subsequently by the British Rulers. The tank-bund is about five miles in length. It is one of the biggest tanks, if not the biggest in the State. If it is second, it is second at all to the famous Veeranam tank in the district of South Arcot. As planned, the original depth was about 32 feet but now its present capacity is only 14 feet deep. The last two centuries or so have caused so much of devastation that the tank is now silted up to an extent of 18 feet. As planned originally, the tank was intended for irrigating 32 villages. Even to-day from the records we find that it is intended to irrigate 32 villages. The acreage to be benefited by this tank is about 30,000 to 40,000 acres. This tank is in a woeful condition and requires the urgent attention of the Government of Madras. I am happy to note from the Draft

[Sri S. Panchaksharam] [19th March 1956]

Second Five-Year Plan that there is provision for desilting of tanks in such of those areas which mainly depend upon such tanks. In my district, there are over 2,000 tanks irrigating over a lakh of acres of wet lands. Everyone of them without exception is silted up.

The present capacity is not even half of its original capacity. In North Arcot, there are no schemes for development, there are no factories, industries or even a polytechnic or an industrial school. The agriculturists at least may be helped in this way by restoring the tanks to their full capacity. There are about 2,000 tanks as I said and everyone of them must be renovated by desilting and this item of work must be given top priority. Sometime ago when irrigation engineers visited that tank they found that it was a super-human task to desilt that tank. Some other engineers, who visited the same place, have stated that it is not so impossible. Whatever that may be, modern implements have made these things very easy and I do not think it is beyond the capacity of the present-day engineering staff. Therefore, Sir, I would request the Hon. Minister to attend to this problem immediately and give top priority to this.

Sir, while I am on this subject, I should like to mention about the main source which supply water to this tank and several other tanks. It is the Palar floods. As the hon. Member Sri Shanmugam said, the Palar river is an important river so far as the two districts, North Arcot and Chingleput, are concerned. The Hon. Minister has not been able to help us in the present dispute that is going on between this State and the Mysore State. Somehow or other, I have a feeling that the Hon. Minister has taken the role of a Judge and not that of an advocate. Sir, we have placed our difficulties before him. We have stated that the terms of solemn agreement have been infringed by the Mysore State. We have stated the ways in which the Mysore Government went back upon the terms of the agreement and it is for the Government to investigate into the matter and see how far they have not been able to stick to the terms of the agreement. From the papers placed before the Hon. Minister, he has not been able to come to any other conclusion except to say that there is no dispute at all. That is not true. Because, the dispute arises as a result of the grounds that we placed before him. We say we have got grievances. They say there cannot be any grievances at all. So, the matter has got to be investigated fully. I would request the Minister to go deep into the matter and try to help us in this matter. I am prepared to meet the Minister and place before him as to how the Mysore State has secured a victory or a march over us. The present Irrigation Engineer luckily happens to know the subject thoroughly. He is able to understand the problem thoroughly and he has been advocating our cause to the best of his ability. I would request the Hon. Minister also to help us in this affair.

19th March 1956] [Sri S. Panchaksharam]

Twenty years ago, the average rainfall in Mysore was about 35 inches and today also, in Mysore it is the same and we had periodical freshes in the river 20 years ago but not now. The occurrence of floods in the river was helpful for feeding the two hundred tanks in its catchment area. Today we do not have a drop of water in villages lower down. Why is it? It is a matter worthwhile investigation. Therefore, I would request the Hon. Minister to press into service the aid of the Central Government, if necessary, go into the matter deeply and find out with the help of the Central engineers whether our grievances are not genuine and *bona fide*.

Sir, I would like to say a few words with reference to Palar irrigation while I am on this subject. The Palar basin is a very important irrigation basin. We have no floods at all for the last so many months. If there is water in the river for one or two months, it is enough for the first crop. For second crop, people depend upon channel irrigation on kudimaramath basis. There are about 200 villages like that and each village has got a channel of its own. The agriculturists go and dig a channel near by. But, now-a-days kudimaramath is not being done at all and these channels have been abandoned completely. In not one village, the agriculturists take any interest in the matter of digging these channels for second-crop irrigation. In such circumstances, what I would submit is, because the Palar basin has got immense potentialities for underground springs—they say that even within 20 feet, we have plentiful supply of water—it is fit enough for investigation for a scheme for tube wells which will supply each village any amount of water. If this kind of sinking of wells in those areas alongside the villages is encouraged and water is pumped into well-marked out existing channels for distribution to the various fields, it will be a scheme well worth trying.

Sir, I have addressed a letter to the Food Minister, Union Government, for trying such a scheme in the Palar basin because they have got a scheme for investigation of a scheme for tube-wells and they are going to distribute some tube-wells to this State. Taking advantage of that announcement, I wrote a letter to the Union Minister for Food and Agriculture and for which I got a reply which runs as follows :—

“ I am directed to acknowledge receipt of your letter, dated 27th February 1956, to the Minister for Agriculture on the subject of survey of the Palar river area in North Arcot district with a view to find out the possibility of sinking tube-wells and to say that a further communication in the matter will follow.”

I would therefore request the Hon. Minister to take up the matter with the Central Government and see that at least some sample tube-wells are tried in our State so that if it proves successful in one particular area, we can go ahead with the scheme.

[19th March 1956]

DEPUTY SPEAKER : I fix a time-limit of five minutes for each Member to speak.

11-58
SRI V. MADANAGOPAL : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மானியத்தின் துவக்க உரையில், கனம் மந்திரி அவர்கள் “சிறிய நதி வசதிகள் பயன்படுத்தப்படும்; நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காகப் பணம் ஒதுக்கும் காலத்தில், அந்த அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்படும்.” என்று கூறியிருப்பது ஆறுதலளிக்கக்கூடிய விஷயம்.

திண்டுக்கல் தாலுகாவிலுள்ள குடவனூற்றில் வருஷா வருஷம் வரும் தண்ணீர் அவ்வளவும் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படாமல் வீணாகப் போகிறது. ஆகவே குடவனூற்றில் அணை கட்டவேண்டுமென்று அங்குள்ள விவசாய மக்கள் பல வருஷங்களாகக் கோரிவந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குடவனூறு கொடைக்கானல் மலையில் உற்பத்தியாகி, சிறு மலையிலுள்ள சந்தானவர்த்தினி நதியோடு சேர்ந்து, அதன் பிறகு பழனி மலையிலுள்ள மாங்கரை நதியோடு சேர்ந்து கடைசியில் கருநாக்கு அருகில் அமராவதியில் கலந்து காவேரியில் கலக்கிறது. குடவனூற்றில் அணைகட்டினால், காவேரியின் பாசனத்துக்காக புள்ளம்பாடித் திட்டத்திற்கும் எவ்வித பாதகமும் ஏற்படாது; அந்தத் திட்டங்களுக்கு எவ்வித பாதகமும் ஏற்படாதவாறு இந்த ஆற்றுக்கு அணை கட்டலாம். குடவனூறுத் தண்ணீர் மூலம் 30,000 ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கலாம். இப்போது அங்கே 6,000 ஏக்கர்களுக்குத்தான் குடவனூறு பாங்கிறது. இப்போது காவேரி ஆற்றில் எந்த விதமான அணையும் இல்லை. சாதாரணமாக மழையில்லாத காலங்களில் குடவனூற்றில்தான் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. மழை காலங்களில் வீணாகப் போகக்கூடிய தண்ணீரை குடவனூற்றில் தேக்கிவைத்தால், அதன் மூலம் 10,000-லிருந்து 30,000 ஏக்கர்கள் வரைக்கும் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கலாம். அந்தப் பிரதேசத்தில் வேட்சுந்தூர், ஏரியோடு பாளையம் ஆகிய மூன்று பிரக்காவிலும் தேர்து மொத்தம் 62 கண மாய்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கணமாய்கள் சரியாக நீர் பெருகாத தினால் பயிர் பாதியில் காய்ந்து கிடக்கின்றன. குடவனூறுக்கு அணை கட்டினால் இந்த 62 கணமாய்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். இரண்டு லட்சம் மக்கள் இருக்கின்ற வேட்சுந்தூர் சப்தாலுகா ஒரு வறண்ட புஞ்சைப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்கே கேணிகளில் கூடத் தண்ணீர் இருப்பதில்லை; குடி தண்ணீர் கூட இருப்பதில்லை. இதை மாத்தும் முடிந்தால், ஆவணி மாதம் வரையிலும் அங்குள்ள விவசாயிகள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள் அந்தக் காலங்களில் வேறு ஜில்லாக் களுக்குச் சென்று வேலை தேடுகிறார்கள். அந்தப் பிரதேசத்தில் இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்குள் ளாகத் தான் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். இந்தத் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இன்று கஷ்டப்பட்டுவரும் மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையும் ஆறுதலும் ஏற்படும். ஆகவே, சம்பந்தப்பட அதிகாரிகளும் கனம் மந்திரி அவர்களும் இந்த மக்கள் விஷயத்தில் கவலைகொண்டு, இந்தத் திட்டத்தை மறு பரிசீலனை செய்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, சிறிய பாசன வசதிகள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயலின் காரணமாக, ஏற்கெனவே பல இடங்களிலுள்ள எஞ்சினியர்களும் ஸுபர்வைஸர்களும் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்குச் சென்றுவிட்டதால் சிறிய பாசன வசதிகள் விஷயமாக மராமத்து பார்ப்பதாயிருந்த பல வேலைகளும் கூட தடைப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த புஞ்சைப் பிரதேசத்தில் உள்ள கணமாய்களை நன்றாக மராமத்துச் செய்யவேண்டும்; அவைகளிலுள்ள மண்ணையும்

19th March 1956] [Sri V. Madanagopal]

தூரையும் எடுப்பதற்கும் கெட்டுப்போயிருக்கக்கூடிய வல்லகொண்ட சமுத்திர கண்மாயின் மணல் உறிஞ்சிகளைச் சீர்படுத்துவதற்கும் விசேஷ நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல நீர்ப்பாசனத்தின் ஒரு பகுதியை P. W. D. யும் மற்றொரு பகுதியை ரெவின்யூ இலாகாவும் கவனித்து வருகின்றன. இதனால் நிச்சயமாக சர்க்காருக்கு அதிகமாகச் செலவு ஏற்படுகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், நீர்ப்பாசன வேலைகளும் சரியாக கவனிக்கப்படாததால், மொத்தமாக Irrigation system-மே பாதிக்கப்படுகிறதென்று எஞ்சினியர்களும் விவசாயிகளும் கூறுகிறார்கள். உதாரணமாக, 10 ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியளிக்கும் பல கண்மாய்களை நீர்ப்பாசன இலாகா கவனித்து வருகிறது. அந்தக் கண்மாய்களுக்குப் பக்கத்தில் 10 ஏக்கர் அல்லது 15 ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதியளிக்கும் குளங்களை ரெவின்யூ இலாகா கவனித்து வருகிறது. இந்தக் குளங்கள் சரியாக கவனிக்கப்படவில்லையாதல் வெள்ளம் வரும்போது இவைகளிலுள்ள மண்ணெல்லாம் கண்மாய்களில் வந்து சேர்கிறது. இம்மாதிரி ரெவின்யூ இலாகா சரியாக வேலை செய்யவில்லை யென்றால் அதனால் நீர்ப்பாசன இலாகாவினால் கவனிக்கப்படுவரும் நீர்த்தேக்கங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமான எல்லா வேலைகளும் ஒரே இலாகாவாலேயே கவனிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொடுவனாற்றுக்கு அணைகட்டுவது சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தை சர்க்கார் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI R. M. PALANIYAPPAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மராமத்து இலாகா மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய கனம் புதுக்கோட்டை அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் புதுக்கோட்டைத் தாலுகாவின் குறைக்கிப்பற்றி விரிவாகவும் நன்றாகவும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். புதுக்கோட்டை ஒரு வறண்ட பிரதேசம். புதுக்கோட்டையின் சரித்திரத்தைப் பார்த்தால், புதுக்கோட்டை ஒரு வானம் பார்த்த சீமை என்பது தெரியும். வானம் பார்த்த சீமை என்றால், எப்போது மழை பெய்யும் என்று வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம். அந்தப் பகுதி சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைந்த பிறகு, அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் தங்கள் பகுதிக்கு சென்னை ராஜ்யம் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கோருவது மிகவும் இயற்கை. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தை சென்னை ராஜ்யத்தோடு இணைத்த போது, 'இன்மேல் புதுக்கோட்டைக்கு காவேரி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் விடப்படும்' என்று அங்குள்ள ஜனங்கள் நம்பினார்கள். இன்றும் நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்; புதுக்கோட்டை இணைந்து ஏழு, எட்டு வருடங்கள் ஆகியும், இன்றும் நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டையை சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துக்கொள்வதற்காக அப்போது அங்கே வந்த திருச்சி ஜில்லாக் கலெக்டர் கூட 'சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்த பிறகு புதுக்கோட்டைக்குக் காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது' என்று புதுக்கோட்டையில் பேசினார். அதையெல்லாம் நம்பி, அங்குள்ள ஜனங்கள் புதுக்கோட்டைக்கு காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் வந்துவிடுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டையில் கரம்பக்குடி போன்ற பகுதிக்கு காவேரித் தண்ணீர் வந்திருக்கிறது. பாக்லிப் பகுதிக்குக் காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவர முடிந்தால் அப்படிக் கொண்டுவந்து அங்கே நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்; இல்லாவிட்டால், வெள்ளாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது, அந்த ஆற்றிலிருந்து பெரிய பெரிய ட்யூப்களின் மூலம் அந்தப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் விடச் செய்யலாம்.

[Sri R. M. Palaniyappan] [19th March 1956]

அப்படி ஏதாவது நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் சென்னை ராஜ்யத்திற்கும், சென்னை ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் மிகவும் கடைமைப்பட்டிருப்பார்கள்.

சமீபத்தில் அடித்த புயலினால் அநேக கண்மாய்கள் உடைத்துக்கொண்டு போய்விட்டன. ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகள் ஜனங்களைத் திரட்டி, அவர்களுக்குச் சாப்பாடு கொடுத்து, உடைப்பை யெல்லாம் சீக்கிரமாக அடைப்பதற்கு வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால், இன்னும் அநேக இடங்களில் உடைப்புகள் அடைக்கப்படாமலிருக்கின்றன. அடைக்கப்பட்ட உடைப்புகள் சில தற்காலீகமான முறையில் அடைக்கப்பட்டதுபோல் இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் நிரந்தரமான முறையில், நல்ல முறையில் செப்பனிடப்பட வேண்டும். பல கண்மாய்களும் குளங்களும் மராமத்து செய்யப்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் மராமத்து செய்யப்பட்டு தண்ணீரை நல்ல முறையில் தேக்கி வைப்பதற்கு ஏதுவாக வைக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வெள்ளாற்றில் கடையக்குடி ஊருக்குப் பக்கத்தில் இரண்டாயிரம் முதல் மூவாயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதியாக ஒரு அணை கட்ட முடியுமா என்று கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் மராமத்து மந்திரியாக இருந்தபோது ஆராய்ந்தார். அந்தத் திட்டத்திற்கு அதிகப் படியாக செலவாகுமென்ற காரணத்தால் ஏற்கெனவே கைவிட்டுவிட்டார்கள். அதையும் இப்பொழுது அமைச்சரவர்கள் நன்றாக பரிசீலனை செய்து முடிக்க வேண்டும். முதலீடு செய்யும் பணத்திற்கு வட்டி கிடைக்கிறதா என்று மட்டும் பார்க்காமல், பஞ்சப் பகுதிகளில் இருக்கும் ஜனங்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்ற கடைமையை உத்தேசித்து நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் குடுமியாமலை என்னும் இடத்தில் மூன்று மலைகள் சேர்ந்தாற்போல் இருக்கின்றன. மழை பெய்யும் காலத்தில் தண்ணீர் தேங்குவதற்கு ஒரு திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தால் அங்குள்ள சுமார் 40, 50 கிராமங்களில் நீர்ப்பாசன வசதிக்கு மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகள் மனுப் போட்டால், 'என்ன காரணடி கொடுப்பீர்கள்?' என்று கேட்டு, அதன்படி கணக்குப் பார்த்து கொடுக்க முடியும் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிபந்தனை ஏதுவும் கூடாது. விவசாயத்திற்கு மின்சார வசதி வேண்டுமென்று கேட்டால், உடனடியாக கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

SRI A. DORASAMI GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவிலேயே ஹஞர் தாலுகாவும், ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாவும் மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசங்கள். அங்குள்ள இடங்களெல்லாம் வானம் பார்த்த பிரதேசமே தவிர, நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. அப்படியிருந்தும் அங்கு ஒருவிதமான முற்போக்கான வேலைகளும் நடக்கவில்லை. ஹஞர் தாலுகாவிலே வாணியாறு திட்டம் என்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு எல்லா எஸ்டிமேட்டுகளும் தயார் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாவில் பாம்பாறு திட்டம் என்று ஒரு அணைக்கு வேண்டிய எஸ்டிமேட்டுகள் யாவும் தயாரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் ஒன்றும் அமுலாக்கப்படவில்லை. அந்தத் திட்டங்களை அவசியம் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஹஞர் தாலுகாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த எனது நண்பர் திரு. வி. ஆர். நரசிம்மன் அவர்களைப் பார்த்து, அங்குள்ள ஜனங்கள், மேற்கண்ட திட்டங்கள் இன்னும் அமுலாக்கப்படவில்லை என்று சொன்னதற்கு, "கிருஷ்ணகிரி தொகுதியில் நான்தான் எடுத்துக்கொண்டு செய்தேன்,

19th March 1956]

[Sri A. Dorasami Gounder]

ஆனால் ஹைட்ரோ தாலாகாவில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ. ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்காததனால் உங்களுக்குச் செய்ய எனக்கு உத்தேசம் இல்லை, ஆகவேதான் அம்மாதிரி செய்யவில்லை” என்று சொன்னாராம். ஹைட்ரோ தாலாகாவாசிகள் என்னைக் கண்டு, “திரு. நரசிம்மன் அவர்கள் இம்மாதிரி சொல்கிறார். அவர் சொல்கிற காரணத்திற்காகத்தான் இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டதா?” என்று என்னைக் கேள்வி கேட்டார்கள். “அம்மாதிரி இல்லை; கனம் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லி அந்தத் திட்டத்தை அவசியம் எடுத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்” என்று நான் அவர்களிடம் சொன்னேன்.

அதேமாதிரி பாம்பாறு திட்ட விஷயத்திலும் ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. சேலம் ஜில்லாவிலேயே ஹைட்ரோ தாலாகா மிகவும் பிற்போக்கான தாலாகாவாகும். மலேரியா மிகுந்த இடம் என்று எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். ஹைட்ரோ தாலாகாவிலும், ஊத்தங்கரை சப்-தாலாகாவிலும் சில இடங்களில் இப்பொழுது மின்சார வசதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் மின்சார வசதி சில கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று மனு செய்ததன் பேரில் சில நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருவதாக தெரிகிறது. அதை இன்னும் விஸ்தரித்து எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமவாசிகளுக்கு இப்பொழுது கஷ்ட நிலை இருப்பதினால் அவர்களுக்கு பம்பு செட்டுகள், கவர்ன்மென்ட்ராஸ் வரவைழக்கப்பட்டு, கடனாகக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

குளங்களுக்கு வரும் ஸ்பீன கால்வாய்களை ரிபேர் செய்யவேண்டுமென்று நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் பலதடவை சொல்லியும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகையால், அந்த ஸ்பீன சாலைகள் யாவும் சுத்தம் செய்து, காலாகாலத்தில் பெய்யும் மழைத் தண்ணீரைச் சேகரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

குடிதண்ணீர் வசதிகளும் எங்கள் தாலாகாவில் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையால், அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

எங்கள் பக்கத்து ஜில்லாவான வடாற்காடு ஜில்லாவில் திருப்பத்தூர் டவுனில் குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. நெடு நாளாக அங்கு ஒரு குளம் இருக்கிறது. அந்தக் குளத்திற்கு வரும் வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்தால்தான் உண்டு. அந்தக் குளத்தில் தண்ணீர் நிரம்பினால் தான் தண்ணீர் உண்டு. இல்லாவிட்டால் தண்ணீர் கிடையாது. இது விஷயம் கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அவர் அந்த ஜில்லாவாசி. அந்தக் குளத்திற்கு வரும் வாய்க்காலில் வருஷ மெல்லாம் மலஜலம் கழிக்கப்பட்டு, மழை பெய்யும் காலத்தில் அந்த வாய்க்காலின் வழியாக தண்ணீர் வந்து அந்தக் குளம் நிரம்புகிறது. கால்வாயிலுள்ள சத்துக்களெல்லாம் குளத்திற்கு வருவதால் ‘எஸென்ஸ்’ தண்ணீராக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அசத்த ஜலத்தைத்தான் ஜனங்கள் குடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சுகாதார இலாகாவின் அந்த அசத்தத்தைப் போக்க ஏதோ மருந்து போடுகிறார்கள். இருந்தாலும் அந்தத் தண்ணீர் மனதிற்குப் பிடிக்காத முறையில் இருந்துவருகிறது. அதைத் தான் மக்கள் அருந்திவருகிறார்கள். அந்தத் தாலாகாவிலிருந்தும் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. வரவில்லை என்ற நோக்கத்தோடு சர்க்கார் அம்மாதிரி கவனிக்காமல் இருக்கிறார்களோ என்று சந்தேகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதையும் கவனித்து தக்க ஏற்பாடு செய்து அந்தப் பெரிய முனிகிபாலிடிக்கு தண்ணீர் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஊத்தங்கரை சப்-தாலாகாவிலும் ஹைட்ரோ தாலாகாவிலும் ரோடு வசதிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன.

[19th March 1956]

DEPUTY SPEAKER : இந்த மான்யத்திலே நீர்ப்பாசன சம்பந்தமான விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் பேசவேண்டுமே தவிர, சுகாதாரம் பற்றியும் ரோடு வசதி பற்றியும் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்காது.

SRI A. DORASAMI GOUNDER : நான் குறிப்பிடும் விஷயங்களைல்லாம் ஒரே மந்திரி கவனித்து வரும் விஷயங்கள்தான். இருந்தாலும் நான் சுகாதாரத்தைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே.

நான் சொன்ன விஷயங்களையெல்லாம் கவனித்து கனம் மந்திரி அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

*** SRI K. PARTHASARATHY :** Mr. Deputy Speaker, Sir, first of all I wish to state that even though my Constituency returned both the Congress Members I also feel disappointed in the matter of irrigation. Therefore, I wish to assure the hon. Members that it cannot be fairly said that the policy of the Government is to please Congress Members only. We were told that in the draft schemes of the Second Five-Year Plan, Gomukhi Nadhi reservoir and Manimutar Nadhi reservoir would be taken up. I was prepared for the non-inclusion of both the schemes . . .

SRI M. PALANIYANDI : அரசாங்கத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கு அந்த எண்ணம் இல்லாதிருந்தாலும் கட்சியில் உள்ள சிலர் விஷமப் பிரசாரம் செய்கின்றார்களே அது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியுமா என்று கேட்கின்றேன்.

SRI K. PARTHASARATHY : As for the allegation of the hon. Member Sri M. Palaniyandi, I am not in a position to reply to that because I do not happen to be a member of that constituency.

I was prepared for the non-inclusion of both the schemes, Gomukhi Nadhi reservoir and Manimukta Nadhi reservoir in the present Budget because I learnt even as early as last January, the Planning Commission of our country turned down the inclusion of both these schemes in the Second Five-Year Plan. But I wish to submit that our Government should not spare the efforts to have both these schemes included in the Second Five-Year Plan because after all the return from the two schemes are not very low and they may compare favourably with the return got from other schemes under execution or already executed by this Government before the partition of Andhra and after the partition of Andhra. So, as far as the aspect of return from the Project is concerned, my submission is that these projects stand a good chance of being executed. Further, there are only two medium size schemes in South Arcot district, leaving alone Vidur Scheme. We do not grudge Vidur Scheme because it benefits Pondicherry State. I wish to submit that our Government should not relax any efforts to have Gomukhi Nadhi reservoir and Manimukta Nadhi reservoir schemes included in the Second Five-Year Plan. In respect of the return from any scheme, my submission is that when the scheme relates to a backward area, direct return

19th March 1956] [Sri K. Parthasarathy]

is not the only figure to be considered. When the scheme is executed, the standard of living of the area will improve and thus the Government may get more return by way of sales tax and others. Moreover, the Government will be absolved of the liability to help the ryots in times of distress. As a matter of fact this year already people are experiencing difficulty in obtaining even drinking water. So, I submit that even this year people are experiencing the condition of distress and hence, there is a case made out for taking up both these schemes this year itself. While on these two schemes, I wish to state that the estimate may be cut down to a very large extent if both the schemes are taken up for execution together because the sites of the two schemes are situated only about 10 miles apart and so far as the establishment and other supervising charges are concerned, it may be the same for both the schemes. So, I wish to impress upon the Government the necessity for taking up the execution of these schemes this year itself.

Another aspect of the question is, the river South Pennar flows as the northern boundary of Kallakurichi taluk in South Arcot district. So far as my taluk is concerned, we are not able to get a drop of water for irrigation purposes from South Pennar river. Sathanur Project is designed with a view to improve it at a later stage. I request the Government to provide for a right side channel from Sathanur Project so as to benefit areas in Kallakurichi taluk. In Kallakurichi taluk the northern portion is called Pakkam firka and this firka is liable to be affected by famine periodically. So, if a right side channel is provided in the Sathanur Project, that will benefit areas in Kallakurichi taluk. In fact the scheme appears to envisage the benefiting of two villages in Pakkam firka. If a scheme is provided for giving benefit to the entire firka, it will go a long way to improve the condition of the people in that famine-stricken area.

Now, Sir, there are so many minor schemes in Kallakurichi taluk and a Special Supervisor was appointed for investigation of some. I request that all the four schemes for which investigation has been completed may be taken up this year. There is feasibility for having many other minor schemes, about ten in number, in Kallakurichi taluk and provision should be made for appointment of a special staff for investigation of these schemes. In this connection I wish to submit that no scheme for sinking tube-wells or filter-points can succeed in Kallakurichi taluk because it is a hill area. So, the Government should not be satisfied if the Planning Commission says that because the cost is prohibitive Gomukhi and Manimukta Nadhi schemes should be dropped and sinking of tube-wells and filter-points should be taken up. I request the Government to press for the inclusion of these schemes under the Second Five-Year Plan because that is the only way of helping the backward people in this large neglected area. Thank you, Sir.

[19th March 1956]

* **SRI K. T. RAJU :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மேல் பல அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவை பொருத்த வரையில் பரம்பி குளம் திட்டம் முக்கியமான திட்டம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களே மானியத்தை பிரேரேபித்தபோது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சமுத்திரத்தில் வீணாகப்போய் விழும் தண்ணீரை எடுத்து நம் ராஜ்யத்திற்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்பதுதான் பரம்பி குளம் திட்டமாகும். இதற்காக திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்துடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டிய சந்தர்ப்பமும், பொருப்பும் நம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. கோவை ஜில்லாவிலுள்ள பல்லடம் தாலூகா, உடுமலை தாலூகா இவைகள் மிகப் பஞ்சப் பிரதேசங்கள். இங்கு எல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்தவும் இன்னும் பல இடங்களில் அந்தத் தண்ணீர் பாயும்படி ஏற்படுத்தவும், இந்த பரம்பி குளம் திட்டம் ரொம்ப முக்கியமானது. ஆகவே இந்த திட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கான சகல நடவடிக்கைகளையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுவார் என்று நம்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக நம் ராஜ்யத்தில் குறிப்பாக கோவை ஜில்லாவில், நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்துவதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. லோயர் பவானி பிராஜெக்ட்டுக்காக ஏற்கனவே 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவழித்திருக்கிறோம். இந்த 10 கோடி ரூபாயில் எவ்வளவு சேதாரம் ஆக இருக்கிறது, லஞ்சமாகப் போயிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எல்லாம் இந்தச் சபை முன் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தச் சபைமுன் அதைப்பற்றி சொல்லுகிறீர்களே, நீங்கள் அதைப்பற்றி நிரூபிக்க முடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். உண்மையில் அதற்குத்தயார். இம்மாதிரியாக அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்வதின் காரணமாக, அந்தப் பணம் ஒழுங்கான முறையாக செலவழிக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்பதை பொதுஜனங்களையெல்லாம் ஒத்திப்பின் பேரில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்கமுடியும். சட்ட சபையில் என் போன்றவர்கள், இம்மாதிரியான லஞ்ச ஊழல்கள் சொல்லும்போது, சர்க்கார் அதை முறையாக கவனிக்காததால், அந்த நீர்ப்பாசன அணைகட்டு நிர்வாகத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் பெரும் அதிகாரிகள், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் லஞ்ச ஊழலை எவ்வளவுதான் எடுத்துக் கூறினாலும், அது சொல்லும் அளவில்தான் நிற்கும், மேற்கொண்டு யாதொருவிதமான நடவடிக்கையும் சர்க்கார் எடுக்காது என்ற தைரியம் இருப்பதால், பொது மக்கள் பணம் மேலும் மேலும் விரயமாவதும் லஞ்சமாக போவதுமாக இருக்கிறது. அடிக்கடி, வெட்டிய வாய்க்காலையே துணக்கெடுத்து பணம் வாங்கின கேசுகள் இருக்கின்றன. இதை நிரூபிக்கச் சொல்லமுடியுமா என்று கேட்டால், நிரூபிக்க முடியும். ஆனால் எண்ணற்றவர்கள் இப்போதிருக்கும் சூழ்நிலையில் சாட்சியம் சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும் இம்மாதிரியான விஷயங்களில் நம் ஜனநாயக சர்க்கார் செலவழிக்கக்கூடிய கோடிக்கணக்கான பணம், அது மக்களுடைய பணம், அது துர்வினியோகப் படாமல் பாதுகாத்து மக்களுக்காக ஏற்படுத்தப்படும் திட்டத்திற்கு பூரா பணமும் முறையாக செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று கண்காணித்து, அதன் பின் மக்களுக்குப் போய் சேருகிறதா என்று கவனிப்பதில் நாங்கள் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கத் தயார். அங்கு லஞ்ச ஊழல் இருந்தால், அதை ஒழிக்க சர்க்கார் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளில், நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயார். சர்க்காரும் அந்த லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்கும் மனோபாவம் உள்ளதில் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்களைப் பொருத்தவரையில் லோயர் பவானி ப்ராஜெக்ட்டில் நடந்த, நடக்கும் லஞ்ச ஊழல்களை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

தோழர் கருத்திருமன், நல்லசாமி அவர்கள் லோயர் பவானி பிராஜெக்ட்டில், இருக்கும் பல கஷ்டங்களைப்பற்றி கூறினார்கள். அரசாங்கம், லோயர் பவானி பிராஜெக்ட்டில் புதிய கிணறுகள் வெட்டக்கூடாது

19th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

என்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் நினைப்பதெல்லாம், புதிய கிணறுகள் அந்த ஏரியாவில் வெட்டினால் அங்கு வாய்க்காலில் ஓடும் தண்ணீர் அந்தக் கிணறுகளுகுப் போய் விடும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதனால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் குறைந்துவிடுமென்று அபிப்பிராயம் படுகிறார்கள். சாதாரணமாக ஆறு மாதத்திற்குத்தான் வாய்க்காலில் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து 6 மாதத்திற்கு தண்ணீரை சாத்திவிடுவார்கள். இந்த 6 மாதம் தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில் அங்கிருக்கும் 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை எப்படி விவசாயிகள் சாகுபடி செய்வார்கள்? அந்தக் காலத்தில், குடியானவன் கிணறு வெட்டி, அந்தக் கிணற்றின் தண்ணீரால் தோட்ட விவசாயம் செய்ய என்ன தடை இருக்க முடியும்? இதற்கு தடை இருக்க, விஞ்ஞான பூர்வமான நியாயம் இருக்கமுடியாது. இப்படி தடை செய்வது அரசியல் சட்டத்தில் மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அடிப்படை உரிமைகளை மறுப்பதாகும். ஆகவே, அப்பிராந்தியத்தில் இக்கிணறுகள் வெட்டும் விஷயமாக இஞ்ஜினீயர்களுக்குள் இரண்டு அபிப்பிராயங்களை, இரண்டு சாராரிடமும் கலந்து பேசி, சர்க்கார், அவர்களை ஒரு அபிப்பிராயத்துக்கு வருதல் செய்து, விவசாயிகள் கஷ்டமில்லாது கிணறு வெட்டி தோட்ட விவசாயம் செய்யும் படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸோயர் பவானி பிராஜெக்ட் ஒரு பிரத்தியேக சூழ்நிலையுடன் இருப்பதால் கோவை ஜில்லா முழுவதிற்கும் ஓர் நீர்ப்பாசன கமிட்டி ஏற்படுத்தி மகாநாடு கூடி, அப்பிராஜெக்டினால் அவ்வப்போது ஏற்படும் பிரச்சினைகளை தீர்த்துவிட முடியாது. இந்த ஸோயர் பவானி பிராஜெக்ட், மூன்று தாலுக்காளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்கிறது. பவானி தாலுக்கா, கோபி தாலுக்கா, ஈரோடு தாலுக்கா இம் மூன்று தாலுக்காக்களும் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. இம் மூன்று தாலுக்காக்களுக்கும் தனித்தனியாக மூன்று நீர்ப்பாசன கமிட்டிகள் அமைத்து, இவைகள் வருஷத்துக்கு நான்கு தடவை அதாவது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கூடி நீர்ப்பாசன விஷயங்களை யோசித்தால், நீர்ப்பாசன பிரச்சினைகளை அவ்வப்போது தீர்த்துவைக்க முடியும். காலதாமதம் இல்லாமல் இதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும், ரெவெனுயூ அதிகாரிகளையும் சந்தித்து விவசாய சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே ஒரு ஐந்தாண்டு காலத்திற்காவது, இந்த பிரதேசங்களுக்குத் தனித்தனி நீர்ப்பாசன கமிட்டிகள் அமைத்து, மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவை அக்கமிட்டிகளை கூடும்படி செய்து அதிகாரிகளும், இக்கமிட்டியும் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளை தீர்க்கும்படியான மார்க்கத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் செய்வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வருகிற ஏப்ரல் மாதம் 19-ம் தேதி கோவை ஜில்லா நீர்ப்பாசன மகாநாடு கூட்டப்படுகிறார்கள். அதிலே இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கோவை கலெக்டர் அவர்களுக்கு தாக்கீது அனுப்பும்படியாக கனம் அமைச்சர் அவர்களைச் சேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Hon. Member's time is up.

SRI K. T. RAJU : லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்க முக்கியமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. R. NAGARAJAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் இந்த 5 நிமிஷ நேரத்தில், தென்னாற்காடு ஜில்லா நீர்ப்பாசன வசதி சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக என்னுடைய ஜில்லாவில் அண்ணக்கட்டு திட்டங்கள் அதிகமாக இல்லை. இப்போது சமீபத்தில் வீரர் அண்ணக்கட்டு திட்டம் ஆரம்பித்து, அதற்காக டோகன் ப்ரொவிஷன்கள் நூறு ரூபாய் தற்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த டோகன் ப்ரொவிஷன் செய்யப்பட்டிருப்பதால், இந்தத் திட்டம் இப்போது அமுல் நடத்தப்படமாட்டாது. அடுத்த ஆண்டில்தான் இதை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது. ஆகவே, இதிலிருந்து என்னுடைய தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன விலை தரிப்பும் தற்போது கிடையாது என்பதை உணருகிறோம்.

[Sri V. R. Nagarajan] [19th March 1956]

குறிப்பாக விழுப்புரம் தாலுக்காவில் தென்னல் பிராஜக்ட் என்று எற்பாடு செய்து, அதற்கான சர்வே, எஸ்டிமேட் முதலியன தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. விழுப்புரம் தாலுக்காவில் பெண்ணையாற்றிலிருந்து பிரிந்துபோகும் பம்பையாறுக்கு குமளம் அல்லது தென்னல் கிராமத்தில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டினால் வளவனூர், கண்டமங்கலம் இவைகளிலுள்ள ஏராளமான நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்யப்பட்டு அதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும்படியான திட்டம் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இந்த திட்டங்களுக்கான, நடவடிக்கைகள் ஏதாவது இவ்வாண்டு எடுக்கப்படுமா என்று பார்த்தால், அது விஷயமாக இந்த பட்ஜெட்டில் ஒன்றுமே காணோம். ஆகவே கனம் மந்திரியார் அவர்கள், இத்திட்டங்கள் விஷயமாக கவனஞ் செலுத்த வேண்டுமென்று ரூபகப் படுத்துகிறேன். அம்மாதிரி திட்டங்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கையில் இப்போதிருந்தால், அடுத்த ஆண்டிலாவது அதை எடுத்து செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தவிர எங்கள் ஜில்லாவில், செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரே வரண்ட பரலாற்றிற்கு கவுண்டர்பார்ட்பாக் (counterpart) பெண்ணையாறு இருக்கிறது. வருஷத்தில் 10 மாதம் அதில் வெறும் மணலாகத் தான் இருக்கும். தண்ணீர் வளளமாகப் போகும் அந்த இரண்டு மாதங்களிலும், 4, 5 நாட்களுக்கு தொடர்ச்சியாக அதிகமாகத் தண்ணீர் ஓடும். அதன் பிறகு அதில் வாய்க்கால் வெட்டி, தண்ணீர் அதன் மூலம் செலுத்தி நிலம் சாகுபடி செய்யவேண்டும். அந்த நீர்ப்பாசனம் ஒரு பிரதேசத்தில் தான் உபயோகப் படும் மற்ற தாலுக்காக்களுக்கு உபயோகப்படாது.

வளவனூர் ஆழங்கால் வாய்க்கால் பெண்ணையாற்றிலிருந்து பிரிந்து போகிறது. Ellies அணைக்கட்டிலிருந்து இவ்வாய்க்காலின் வழியாக வளவனூர் ஏரியாவுக்கு நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் போகிறது. வளவனூர் ஏரியாவில் உள்ள நிலங்கள் பூராவும் சாகுபடி செய்ய, இந்த அணைக்கட்டிலிருந்து தண்ணீர் விடுவதில்லை. அதாவது வளவனூர் ஏரிக்கு கிழக்கால் ஏரியை ஒட்டிய பல கிராமங்களுக்கு இந்த ஆற்றின் தண்ணீர் உபயோகப்படுவதில்லை. அது விஷயமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால் காலா காலத்தில் அந்த ஏரியிலிருந்து Surplus தண்ணீரை வெளிவிட வளவனூர் ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் அனுமதிக்கவேண்டும். இது விஷயமாக தென்னாற்காடு ஜில்லா எக்ஸ்சுடிவ் இன்ஜினியர் கண்ணம் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-30
p.m.

என்னுடைய ஜில்லாவில் பெரும்பாலான பகுதியில் லிப்ட் இர்ரிக்கேஷன் தான் நடந்து வருகிறது. ஆகையினால் நீர்ப்பாசனத்திற்கு ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு மிகவும் ஆழத்திலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. அவர்கள் எலக்டிரிகல் பம்ப் செட்டுகளையும், ஆயில் இன்ஜின்களையும் உபயோகப்படுத்தவேண்டியிருக்கின்றன. ஆனால் அங்கு எலக்டிரிசிடி கிடைப்பதில்லை. அங்குள்ள எலக்டிரிக் கம்பெனி வேலை செய்யும் நிலைமையிலே எழை விவசாயிகளுக்கு எலக்டிரிகல் கனெக்ஷனே, எலக்டிரிகல் என்ஜினே கிடைப்பதில்லை. இதைப்பற்றி பலதடவை இந்த சட்டசபையிலே 4 ஆண்டுகளாக சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். தவிரவும் தோழர் எ. கோவிந்தசாமி அவர்களும் மற்றொரு தொகுதியைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். இப்படி நாங்கள் இருவரும் சொல்லியும்கூட அங்கேயுள்ள எழை விவசாயிகளுக்கு சரியானபடி ஆயில் இன்ஜினே, மின்சாரமோ கிடைப்பதில்லை. இது விஷயமாக கண்டமங்கலம், வளவனூர் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று தென்னாற்காடு ஜில்லா எலக்டிரிசிடி டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் கம்பெனிக்கு ஒரு கடுமையான உத்தரவை அரசாங்கம் போட வேண்டும். தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே வேறு ஆறுகள் இல்லாததால் புது பிராஜெக்ட்களுக்கு வழியில்லை. காவிரி, கொள்ளிடம் என்ற இரு ஆறுகள் திருச்சி ஜில்லாவில் ஓடிக்

[Sri V. R. Nagarajan]

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിൽ മൈസൂർ ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി സർവ്വതോമുഖമായി ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്നും കമ്മിറ്റി കൈവെച്ചിട്ടുള്ള ഇതര സാമ്പത്തിക ഗവണ്മെന്റിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഇതേവരെ അങ്ങനെയൊരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കാൻ തയ്യാറായിട്ടില്ല. തെക്കൻ കണ്ണാടകയിൽ മഴ ധാരാളമായാണ്. ശരാശരി 140 ഇഞ്ച് മഴ അവിടെ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവിടത്തെ ജലസേചന പദ്ധതികൾക്കു ആവശ്യമായ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടതില്ലെന്നായിരിക്കാം ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായമെന്നു തോന്നുന്നു. അതു ശരിയായ ഒരു നിഗമനമാണെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ധാരാളം മഴയുണ്ടെങ്കിലും മഴ തീർച്ചയായും ഉള്ള വെള്ളമെല്ലാം കഞ്ഞിയൊലിച്ചു അറബിക്കടലിൽ പായുകയാണ് ചെയ്യുകയായിട്ടുണ്ടെന്നു്. ഒരു വിട്ടുപോയ മഴ പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ല. രണ്ടും മൂന്നും വിളകൾക്കു ചാലുകളും തോടുകളും പൂച്ചകളും മറ്റും മാണ് ആശ്രയം. ഈ തോടുകളിലും, പൂച്ചകളിലുമെല്ലാം അണക്കെട്ടുകളുണ്ടായാൽ രണ്ടും മൂന്നും വിളകൾക്കു ജലസേചനം ചെയ്യാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുകയില്ല. എല്ലാ കാലത്തും വെള്ളമുള്ള ഇരുപത്തിയെട്ട് പൂച്ചകൾ തെക്കൻ കണ്ണാടകയിലുണ്ട്. എന്നിട്ടും യാതൊരു ജലസേചന പദ്ധതിയും തെക്കൻ കണ്ണാടകയിലുണ്ടായിട്ടില്ല. വാലാടി പദ്ധതി മാത്രമേ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അതു് നടക്കാനു പോകുമോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ ഇരുപത്തിയെട്ട് വലിയ പൂച്ചകൾക്കും പുറമേ എത്രയേ ചെറുപൂച്ചകളും തോടുകളും അവിടെയുണ്ടു്. ഇന്നു രണ്ടും മൂന്നും വിളകൾക്കു വെള്ളം കിട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വിട്ടു നശിച്ചുപോയൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തെക്കൻ കണ്ണാടകയിൽ ജലസേചനപദ്ധതികളുണ്ടായിട്ടായാൽ ചെലവനുസരിച്ചുള്ള പ്രതിഫലം (return) കിട്ടുകയില്ലെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റ് സാധാരണ പറയുറപ്പുള്ളതു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ പത്മിമനിരേജിപ്പുകാള മറ്റു ജില്ലകൾക്കു ഇല്ലാ പരിഗണിക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നാണ് എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളതു്. തമിഴ്നാട്ടിൽ അതേപോലെ വെള്ളമില്ലാത്ത ഭിക്ഷകളിൽ ഉണക്കരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ജലസേചന പദ്ധതികളെങ്കിൽ പത്മിമനിരേജിപ്പുകാള കാലങ്ങളിൽ കുറവുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ കമ്മി നികത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് ജലസേചനപദ്ധതികൾ പ്രയോജനപ്പെടുക. അതുകൊണ്ടു പ്രതിഫലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പത്മിമനിരേജിപ്പുകാളയും മറ്റു ജില്ലകളേയും ഭരണ നിലയിൽ കണക്കാക്കുന്നത് ശരിയല്ല.

A—S

[Sri M. Narayanan Nambiar] [19th March 1956]

ഇന്നു കെട്ടിപ്പറയുന്ന തീരുമാനം ചാലുകളിലെല്ലാം മണ്ണുവീണു നികന്നു ഉപയോഗമില്ലാത്ത കിടന്നു കിടക്കുകയാണ്. കമ്മ്യൂണിസറ്റിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ മണ്ണു മാറുവാൻ ഒരു സ്റ്റീമിനു അനുവാദം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ എന്റിമേറ്റു അനുവദിച്ചു കടലാസിൽ കിടക്കുന്നതല്ലാതെ അതിനുള്ള പണി ഇനിയും ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. ഇതുപോലെ അനേകം തോടുകളുണ്ട്. തിമിരിയിൽ നാലിലാകട്ടെ, മുട്ടപ്പിറ പല ചികൾ അടിയന്തിരമായ ഒരു ആവശ്യമാണ്. ന.ലിങ്കാകുണ്ടം പദ്ധതിയുടെ കാര്യം പലപ്പോഴും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അതും ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടപോലെ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. പയസ്വനി പുഴയിൽ മുളിയാർ ഗ്രാമത്തിലെ നെയ്യംകയം എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ഒരു തോടുവെട്ടി കുന്നത്തു് തോടിനോടു് ചേർത്തു് മേന്മാൽ പുഴയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, മുളയാർ, മുടത്തോടി, പാടി എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലെ രണ്ടും മൂന്നും വിജകർക്കു വെള്ളംകിട്ടാൻ പ്രയാസമുണ്ടാവുകയില്ല. ഇതു അത്ര വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള പണിയെന്നുമല്ല. നെയ്യംകയത്തിലുനിന്നും കുന്നത്തു് തോട്ടിലേക്കു് രണ്ടു് മൈൽ ദൂരമുയ്യുളളു. അതും ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടപോലെ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. പത്മിമതിരരില്ലകളിലെ ജലസേചനപദ്ധതികളുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കടുത്ത ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

12-40
P.m.

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the motion presented by the Hon. Minister for Public Works, the foreigners who were ruling our country for over 150 years undertook only a very few irrigation schemes though the times then were very favourable for taking up such schemes. But they were not interested in taking up these schemes. They were interested only in enriching their country, Britain. The schemes undertaken by our Swaraj Government, especially in our State, is equal to all the schemes that were taken up and executed by the Britishers. After the attainment of independence our Government were able to complete so many schemes and that is the progress they have made within the short period of six years.

So far as the Western Ghats are concerned there is the Pambiar, Kallar and so many other rivers that are running their waters waste into the Arabian sea. It is a well known fact that we in the southern districts of this State have made representations to the Government to divert all these rivers so that their waters could be used in Tamilnad. If this is done it will be a great boon to the people in southern districts of Tamilnad. We can even generate power and supply it cheap for agricultural purposes. So far as major schemes are concerned, our Government have completed the Bhavani and Malampuzha Projects and the Vaigai and Manimuthar are in very good progress and very many schemes are under investigation. So far as the Vaigai Project is concerned I wish to say a few words in this connexion, about the people in the submerged area. Nearly 5,000 people belonging to the Kallar Community who were governed by the ex-Criminal Tribes Act are affected by the reservoir. During the visit of the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister in charge of Public Works these people have made representations that decent compensation should be paid to them. I understand that proper compensation has not been paid to them. There is also a Committee of legislators to go into this question. Myself, Sri Rajaram, Subbaraj and Mukkiah Thevar are members of that committee. I have

19th March 1956] [Sri S. Thinakaranasami Thevar]

toured that entire area and I have made a full report to Government stating what all has to be done to these people, the lands available for assignment to these people and so on. Government should look into this matter and do their best to help the people in the submerged area.

In respect of tanks, they are attended to by the regular Public Works Department and the Food Production Department. Repairs to most of the tanks have been done. Only a few remain to be repaired. These are badly in need of repairs. I have seen tanks where the bunds are very low. The bunds ought to be at least four feet above the maximum water level. In certain other tanks that I have seen there are no rivetments at all. Rivetments are rough stone packing in the interior of the tank bund as a safeguard to the tank during the time of rainy season. If these rivetments are there, when the tanks are full, the rivetments will prevent breaches. In very many places the rivetment is below the maximum water level. It is neither good nor safe. It ought to be at least one foot above the maximum water level. Then only during times of floods there won't be breaches in tanks. I request Government to attend to this.

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD: Mr. Deputy Speaker, Sir, I must first of all congratulate the Hon. Minister in charge of Electricity as well as Public Works and Irrigation for the enthusiastic way in which he is running the departments under him. During the last few years, he has been in charge of the departments he has really taken a lively interest in the promotion of various projects and big schemes. If all the schemes had been completed quickly it is in no small measure due to the efforts on the part of the Raja Sahib. He has speeded up the activities of the departments under his charge. The Heads of Departments have told me that they are having the fullest encouragement from the Hon. Minister. I do hope that he will be able not only to complete the several schemes but take up some more schemes in the coming year, for a good beginning made with some schemes will result in the completion of many more good and useful schemes.

I would just shorten my remarks in view of the shortness of time. I would only like to remind the Hon. Minister regarding a few of the main problems regarding irrigation. We are really disappointed that under the Second Five-Year Plan not much money has been allocated for irrigation as such. No doubt for electricity, some money has been allotted. One reason advanced for the meagre grant under irrigation is that we have no big schemes to take up. It is wrong to say that there are no big schemes. In this connexion, I would like the Government to place on the table of the House a statement showing the various schemes that have been thought of in the past, the schemes that

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [19th March 1956]

have been enquired into and the conclusions arrived at by Government on those schemes. Then only it will be possible for us to find out how far the Government have gone in this direction and what has been done in the past. Therefore I would entreat the Government to place before us a list of the minor irrigation schemes—by minor irrigation—I do not mean, channels and canals; in these days schemes costing 10 crores, 15 crores and 25 crores alone are considered major schemes, but schemes costing from one to five crores of rupees are considered only as minor schemes—which would cost from one to five crores of rupees. I am not an engineer. I do not have the list of such schemes with me. I can only entreat Government to place before us a list of such schemes, at what stage of enquiry they are and so on. I remember the Finance Minister saying in his reply that though they may not be in a position to take up any big schemes there was nothing to prevent them from taking up investigation of big schemes. I have time and again during the past three years drawn the attention of Government to the Coorg scheme. In that connexion I also referred to one Engineer by name Ayyadurai Ayyar. I have never seen him. I have heard about his capacity. During his reply on the debate last year or so the Raja Sahib said he sent for him and had a discussion with him along with other Engineers. They made it clear that if the waters now going waste on the other side were let into Cauvery, two or three Mettur Dams would be necessary to conserve the water. I said that those waters would serve seven districts from Coimbatore to Tirunelveli. The Raja Sahib said it may not reach all parts of Tirunelveli, it can reach and cover only half of Tirunelveli. Instead of the suggestion made by me that it would serve seven districts he accepted that it would serve six and a half districts. It was some consolation to some of us who were advocating this scheme.

(Mr. Speaker in the Chair.)

Therefore I would request the Hon. Minister to convene a conference immediately and take steps to start investigation in the first year of the Second Five-Year Plan period. The Hon. the Finance Minister, as I said, has assured us that there is nothing which can prevent us from taking up investigation of schemes. Let them not wait for sanction from the Planning Commission. They are far away from here in Delhi. So far as the south is concerned, we are not getting much from the Planning Commission. So far as the Planning Commission is concerned, I do hope that our Ministers will impress on them the necessity of giving something more to the south. They are now in a recalcitrant mood. If we approach them for any help they say we are late and so they cannot help us, or that the Madras Government did not insist on having anything. This is a wrong attitude to take. The Madras Government should be more careful. I am not attacking the Madras Government. My attack is on the Planning Commission itself. Therefore this House should strengthen the hands of Hon. Ministers

19th March 1956] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

so that they can impress on the Planning Commission to take a serious view of the matter. So far as the Planning Commission is concerned, if a request comes for Rs. 200 crores from near about Delhi, they grant at least Rs. 50 crores. If our Government ask for only Rs. 10 crores and carry on correspondence for four years, they say we are late and we should have come in time. Therefore I would request the Government to start investigation of the Coorg scheme immediately. It may cost Rs. 100 crores or Rs. 125 crores and it may take 10 years or more years for completion. I do not know. All I request of Raja Saheb is he should follow up his assurance given on the floor of the House a year or two ago. I want him to take early steps to start investigation in the first year of the Second Five-Year Plan period itself because it will be in the present Ministry's term itself.

Sir, regarding the Cut motion given notice of by the hon. Member Sri Balakrishnan, I feel it is rightly given that a canal should be provided from Canvery through Pudukkottai and Ramanathapuram to Thondi. The Raja Saheb knows the area very well. I need not expatiate on the need for this canal. If this is done, it will develop the area and also help the people who have suffered most during the recent cyclone and floods. The hon. Member who preceded me referred to the need for repair of tanks. I do hope that the repair of tanks will be taken up. I am glad that the Government have appointed a special Superintending Engineer to attend to the repair of irrigation works in the cyclone-affected areas. I must congratulate the Raja Saheb and the Chief Minister on the way in which they rushed to the spot immediately after the cyclone, provided relief and saved the people from distress and gave them consolation. I do hope that the special Superintending Engineer and the five Executive Engineers will carry out the repairs. Repair of tanks in the zamindari areas had not been done for the last several years, ever since the question of the acquisition of zamindaris was on the anvil of this Legislature. Those tanks require elaborate maramath.

12-50
p.m.

I do hope the Government will take early steps to appoint an expert committee of engineers to go into the question of the canal from Tiruchirappalli to Thondi. We do not want non-officials to be associated with that committee and the matter delayed. I do not offer myself, nor does Mr. V. Balakrishnan offer himself, to be a member of the committee. I would like to draw the attention of the Minister to the fact that that scheme was on the anvil in 1922 or 1923. As a preliminary step, the Government built a dak bungalow about seven or nine miles from Tiruchirappalli. The scheme was abandoned in that place and it went over to Kulitalai, thanks to the efforts of Sri L. N. Paramasivam Pillai and some others.

I have a serious complaint against the Department. When a Member suggests certain schemes, the Minister gives an assurance. Every assurance is recorded by the Official Reporter here, typed

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [19th March 1956]

copy of the notes is sent to the Department and the Government should take action on the assurance. Time and again I have referred to the scheme in between Tiruchirappalli and Madurai. The areas served by this scheme are more familiar to the Raja Saheb than to me. It is a small scheme costing Rs. 1½ crores. Formerly engineers were saying that they could not take the water level readings because of the drought conditions then prevailing for several years continuously. The drought conditions have ceased to exist for some years past. I hope the committee I have suggested will be appointed and the scheme included in the First Five-Year Plan itself. Rupees one and a half crores is nothing at all. If only the Madras Government apply, the Central Government will readily grant it. Only if the Government ask for Rs. 100 crores, the Centre will ask whether Rs. 50 crores will not do. That is the method which the people in the North are adopting and I want the Madras Government also to do likewise. Probably there are schemes in every district costing between Rs. 1 crore to Rs. 5 crores. The execution of these minor schemes will go a long way to help the people. If the Government cannot take up big schemes, what prevents them from taking up small schemes at least?

There are large areas in our State where it is not possible to carry river water. But there may be subterranean water resources there. It is necessary to sink tube wells for irrigation purposes. We read in the newspapers that an American expert had come and that 1,000 tube wells had been proposed for Uttar Pradesh and 75 for Madras. This is very unfortunate. The Madras Government can raise a loan for the purpose of sinking tube wells. I would ask the Hon. Minister to encourage tube well irrigation as much as possible.

With regard to electricity cut, I suggest that thermal stations should be opened in various centres. I have always been pleading for thermal stations wherever there was scope. The population is increasing and the consumption of electricity also is increasing by leaps and bounds. I do not suggest the places where thermal stations should be opened, because it must be planned by engineers. Every year or once in two or three years, we suffer from shortage of water and consequently a cut in electricity. Therefore it is very essential to have more thermal stations.

While I am on the subject of irrigation, I again ask the Hon. Minister to take special care of the cyclone-affected area from Tanjore-Vedaranyam up to Mudukulathur. Work should be carried on there not for six months only; in my humble opinion, work should be carried on for at least two years.

I would end by congratulating the Hon. Minister on the promptness with which he rushed to the cyclone-affected area and brought succour to the people. I do hope that the Government will take up major and minor schemes, open more thermal stations and encourage

19th March 1956] [Raja Muthia Chettiar of Chettinad]

lift irrigation. If a good beginning is made in this respect in the First Five-Year Plan itself, there is a chance of our getting money. I would ask the Government to make representations to the Planning Commission. If the Planning Commission does not provide the necessary funds, let the Government raise a loan and I assure the Hon. Minister that the people of Tamilnad will respond wholeheartedly.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : சட்ட மன்ற தலைவர் அவர்களே 12-56
இன்றைய தினம் இந்த இலாகாவின் மானியத்திற்கு நண்பர் p.m.
பழனியாண்டி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணை பற்றி
சில வார்த்தைகள் பேசுகின்ற காலத்திலே, இந்த இலாகாவில் இருப்பவர்
கள் என்னென்ன குறைபாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை குறித்துக்
காட்டுவதோடு அரசாங்கம் சில அவசரமாக செய்யவேண்டிய திட்டங்களை
யெல்லாம் விட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.
இன்றைய தினம் இந்த நீர்ப்பாசன இலாகாவைப்பற்றி சபையிலே பல
பாகங்களிலேயிருந்தும் பேசுகின்ற காலத்திலே பற்பல நீர்ப்பாசன திட்டங்
களை இந்த அரசாங்கத்தார் உண்டியாக பல ஜில்லாக்களிலே எடுத்து
செய்யவேண்டும் என்று அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். அப்படி
இருக்கின்ற காலத்திலே உள்வட்டியே ஆச்சர்யமாக இருக்கின்றது. நிதி
மந்திரி அவர்கள் பேசுகின்ற காலத்திலே முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்
திலே ஏறக்குறைய நீர்ப்பாசன வசதிகளெல்லாம் இந்த மாகாணத்தில்
முடிந்தது விட்டன; இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நீர்ப்பாசன
திட்டத்திற்கு அதிக இடமில்லை என்று சொன்னார்கள். இது மிகவும்
வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கின்றது. நிதி மந்திரி அவர்கள் அப்
படி பேசிய பிறகு இச்சபையிலே பல அங்கத்தினர்கள் பல ஜில்லாக்களிலே
நீர்ப்பாசன வசதியை எடுத்துச் செய்வவேண்டும் என்று சொல்கின்ற காலத்
திலே இந்த அரசாங்கம் எப்படிச் செய்யப்போகின்றது என்பது புரியவில்லை.
இப்பொழுது பலவிதமான திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேறுவதாக கூறப்
படுகின்றது. அந்த நீர்ப்பாசன திட்டங்களெல்லாம் பழைய காலத்திலேயே
விசாரணை செய்து முடித்ததுதான். அதனை சில காலத்திற்கு பிறகு
எடுத்தார்கள். குறைந்த செலவிலே வெகு சீக்கிரமாக என்னென்ன
உணவுப்பொருளை அதிகப்படியாகக் கொண்டுவர முடியுமோ அந்த திட்டங்
களையெல்லாம் பார்த்து அவர்கள் எடுக்கவில்லை. பலவிதமான திட்டங்
களையெல்லாம் செய்ய வேண்டியதுதான். ஆனால் எடுத்துக்கொள்கின்ற
காலத்திலே வெகு அவசரமாக குறைந்த செலவிலே தீவிரமாக நல்ல
பலனைக் கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்களை எடுத்திருப்பார்களேயானால் இன்னும்
பலன் அதிகமாக கிடைத்திருக்கும். உணவுப் பொருளும் அதிகமாக
கிடைத்திருக்கும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். ஏக்கருக்கு ரூ.3,000,
4,000 இருக்கும்படியான திட்டங்களையெல்லாம் உண்டியாக எடுத்துக்
கொண்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் ஏக்கருக்கு, ரூ. 30,000, 40,000
அளவிலே சில திட்டங்களை ஆரம்பிப்பது மிகமிக வருந்தத் தக்கதாக
இருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அந்த பக்கத்திலிருந்து நண்பர் நல்லசாமி அவர்கள் பேசினார்கள்.
தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு ஏதேதோ செய்துவிட்டார்கள். இன்றைய தின
மும் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு செய்வதை நிறுத்தவேண்டும் என்ற அளவிலே
பேசியது இந்த நாட்டிலே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதோ
செய்துவிட்டது போலவும், அதை நிறுத்தவேண்டுமென்றும் பொருளமை
குணத்தை காட்டுகிறதே தவிர வேறு அல்ல. கோயம்புத்தூர் நல்லசாமி
அவர்களை கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தஞ்
சாவூர் ஜில்லாவிற்கு ஏதாவது செய்து இருக்கிறார்கள்? ஆகவே இந்த
மாதிரி பொருளமை குணம் கூடாது என்றுதான் நான் சொல்ல ஆசைப்
படுகிறேன்.

[Sri S. Swayamprakasam] [19th March 1956]

இந்த கட்டளை ஹைலெவல் சேனல் என்பது 1900-லிருந்து 50 ஆண்டுகளாக விசாரணை செய்யப்பட்டு வந்தது. இதை ஏக்கருக்கு ரூ. 200 அல்லது ரூ. 250-லே செய்யலாம். ஒரு கோடியே இருபத்தி ஐந்து லட்ச ரூபாய்தான் செலவாகும். இதனை இந்த அரசாங்கம் இத்தனை ஆண்டுகளாக ஏற்கவில்லை. சென்ற ஆண்டிலே கவர்னர் பிரசங்கத்திலே சொன்னார். அதற்கு டோக்கன் ரூ. 100 ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதை செய்வதற்கு ஆட்களில்லை, எங்கெங்கோ போய்விட்டார்கள் என்பதைத்தான் பார்க்கிறோமே தவிர வேறு அல்ல. இது தஞ்சாவூருக்கு மட்டுமல்ல, திருச்சி ஜில்லாவிற்கும் பலனளிக்கக்கூடியது. தஞ்சை ஜில்லாவிலே தஞ்சாவூர் தாலுகாவிலே 11,000 ஏக்கர், மாவாரியாக உள்ளது, பஞ்சம் வரக்கூடியது. இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நாலாயிரத்து நாநூற்றுமுப்பத்திரண்டு ஏக்கர் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அது என்ன கணக்கு என்று தெரியவில்லை. மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொண்டேன், 16,000 ஏக்கர் வல்லம் வரைக்கும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று வல்லத்திலிருந்து உழுலூர் வரைக்கும் 25,000 ஏக்கர் கிடக்கிறது. எதற்காக இத்தனை சொல்கிறேனென்றால் வேறு தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு அல்ல. இந்த திட்டத்திலே தண்ணீர் இப்பொழுது சாகுபடிக்கு ஆகாமல் சமுத்திரத்திலேயே போய் விழுகின்றதே அதை அங்கேயிருக்கும் ஏரிகளை நிரப்பிக்கொள்வதற்கு வசதி உண்டு. சமுத்திரத்திலே போய் விடும் தண்ணீரை இப்படி ஏரிகளிலே செலுத்திவிட்டால் உழுலூர் வரைக்கும் இந்த நீரை கொடுக்கமுடியும்.

MR. SPEAKER : The hon. Member's time is up.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Even at the outset I wanted ten minutes, Sir.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister wants to reply at 1 o'clock.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : How can I wind up the debate in five minutes, Sir?

MR. SPEAKER : There is no winding up of the debate in discussing Demands.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, I may submit to the Hon. Speaker that the custom and convention maintained in this House is that the Leader of the Opposition will wind up the debate. Unfortunately the Leader of the Opposition is not here. Therefore, one of the Leaders might be given the opportunity to wind up the debate. Custom and convention cannot be given up. I submit that I might be given five minutes more, and thereafter the Hon. Minister may reply. After all the Hon. Minister's reply will meet all our points.

MR. SPEAKER : I must tell the hon. Member that there is no custom or convention like winding up a debate during the discussion on Budget Demands. Cut motions are moved and Hon. Ministers make their replies. If hon. Members would agree to remain in the House for five minutes after 1-30 to-day, the hon. Member can have five more minutes.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : I want only a few minutes more.

19th March 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

இன்றையதினம் அவர்கள் பேசுகிற காலத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு ஏதோ பிரமாதமாக செய்யப்பட்டுவிட்டதென்ற நினைப்பில் சொன்னார்கள். ஆனால் எந்தவிதமான புதுதிட்டமும் எங்கள் ஜில்லாவில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கோயமுத்தூருக்கு ஒரு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவுக்கும் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இதன் காரணமாக மேட்டூரில் தண்ணீர் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. ஏற்கனவே தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு வண்டல் சத்து வந்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் திட்டம் வந்த பிறகு தண்ணீரில் வந்துக்கொண்டிருந்த வண்டல் இப்பொழுது தஞ்சைக்கு வருவது கிடையாது. ஆதலால் வயல்களிலெல்லாம் எருவைப் போட்டாலொழிய ஒன்றும் விளையாது என்ற அநீதி விளைந்திருக்கிறது. நிலைமை இப்படி இருக்க லீன் பொருமை ஏன்? யுத்த காலத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உணவு உற்பத்தி பெருக்கம் செய்து கோயம்பத் தூர் ஜில்லாவுக்கென்றே தனியாக அனுப்பிவைத்தோம். உணவு கிடைக்காத அந்த நாளிலே உணவு அளித்த நன்றியையாவது மறந்துவிட வேண்டாம் என்று இன்றைய தினம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் யாதொருவிதமான புது திட்டமும் செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னேன். மேட்டூரிலிருந்து வாய்க்கால் வெட்டி விடப்பட்டதினால் அங்குள்ள தண்ணீர் குறைந்துவிட்டது. தண்ணீர் இல்லாததினால் திடீரென்று பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இந்த ஆண்டிலும் கரும்பு ஆலைக்கு தண்ணீர் விடப்போவதாக கேள்விப்படுகிறேன். மேட்டூரில் தண்ணீர் குறைந்துவிட்டதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது, கரும்பு ஆலைக்கு தண்ணீர் விடுவது உசிதமா என்பது கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். ஆதலால் இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசன வசதி ஒன்றும் செய்யப்படாதிருந்தும் கூட வடிக்கால் வசதி ஒன்றும் இல்லாத தன்மையில் தஞ்சை ஜில்லா பாழ்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருக்கும் ஏரிக்கு ஆனந்தக் காவேரி பாசனம் வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர் அந்த ஏரியில் தேங்குகிறது. அங்கே கவிங்கு ஒன்றை ஏற்படுத்தவேண்டும். மேட்டூர் அணை வந்தவுடனே நஞ்சையெல்லாம் பாழடைந்திருக்கிறது. வெள்ளாமை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் உடனடியாக வடிக்கால் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRI B. K. NALLASWAMY :** Sir, I rise on a point of personal explanation. ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் பேசும்போது ஏதோ தஞ்சை ஜில்லாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டதாக நாங்கள் பொருமைப் படுவதாக சொன்னார்கள். நான் சொன்னதை அவர்கள் சரியானபடி புரிந்துக் கொள்ளாததற்கு நான் வருந்துகிறேன். மேட்டூர் வாய்காலுக்கு முதலிலே போடப்பட்ட திட்டத்தை குறைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது வேறு இடத்தில் கொடுப்பானேன் என்று நான் கேட்டேனே ஒழிய வேறொன்றுமில்லை. அதை சரியாகப் புரிந்துக் கொண்டு பேசியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். மேட்டூர் வாய்க்கால் திட்டத்தை பூரணமாக முதலில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன்.

SRI N. RATHINA GOUNDER : நீர்பாசன திட்டம் மிகமிக அவசியமானது. தண்ணீர் இருந்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருக்க முடியும். எல்லா மெம்பர்களும் அவர்கள் தொகுதியைப்பற்றி பேசுவதற்கு மிகுந்த ஆவலாக இருப்பதால், இன்னும் அதிக நேரம் அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : நான் இந்த பிரேரணையைக் கொண்டுவரும் போதே இதற்காக மூன்று மணிநேரம் ஒதுக்கப்பட்டது என்று சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்பொழுதே நேரம் போதாது என்று சொல்லி இருக்கவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை.

[19th March 1956]

* **SRI M. MANICKASUNDARAM** : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் 5 நிமிஷம் பேச வேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். சில அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது அதிக நேரம் அனுமதிக்கப்பட்டது. இதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை என்றாலும், இந்த மான்யத்தைப் பற்றி பேசுவதற்கு அதிக அங்கத்தினர்கள் இருப்பதால், அவர்கள் பேசுவதற்காக இரவு கூட்டம் வைக்க ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : This is not a point of order. Anyway, I would like to know from the Leader of the House whether he would like to accede to the wishes of hon. Members in the matter.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, I would not be in Madras to-night. I am leaving this place this afternoon. If anything is to be done, it should be done only to-morrow. Even yesterday I mentioned that I had an engagement to be attended to to-day. I am going one hundred miles away to a village to inaugurate the supply of electric power there.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think, Sir it will be possible to have a night sitting. After all we are in the hands of the House. If hon. Members do not want to discuss any other Demand, that Demand may be postponed and preference may be given to the Irrigation Demand. They can remove one of the Demands from the list and allot more time for Irrigation. After all we made the allotment, and we can as well change the allotment. If the House feels that this Demand should be discussed further, I have no objection to further time being given. But then the time allotted for other Demands will be reduced.

SRI K. PARTHASARATHY : Sir, we are going to have a discussion on the Second Five-Year Plan. If hon. Members have suggestions to make relating to Irrigation, they will have an opportunity to do so at that time.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Why not we have a night session to-morrow?

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : We can sit for more time during night but we cannot agree to cutting out any Demand.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think we can agree to a night session because from to-day onwards the Council also will be in session. The Ministers will have to be present here and then in the Council also, and this will create difficulties. Also, the Reporters and others will be overworked. If hon. Members attach so much importance to this Demand, we can continue the discussion to-morrow and we have no objection to that.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : One hour may be allotted for this Demand to-morrow.

19th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are in your hands. Just as the hon. Member suggests, one hour may be cut out from the time allotted for any other Demand and that one hour may be allowed for this Demand to-morrow.

MR. SPEAKER : Then, the discussion on this Demand may continue. I shall allow five minutes for each hon. Member. Hon. Member Sri Govindaswami Naidu will now speak.

* SRI V. GOVINDASWAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். முதல் முதலாக, நான் பேசுவதற்கு அவகாசத்தைத் தந்ததற்கு தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவாகிய செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் ஒரே ஒரு நீர்த்தேக்கத் திட்டம் தான் இருக்கிறது. அதாவது, ஆரணியார் திட்டம் என்பது. அதில் இப்போது வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த வேலைகள் மூன்று, நான்கு மாதங்களில் முடிந்து, திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிடும் என்று நினைக்கிறோம். ஆனால் நீர்த்தேக்கத்தைக் கட்டிவிட்டாலும் அதிலே தண்ணீரைத் தேக்கிவைக்கமுடியாத நிலையிலே இருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், துரதிருஷ்டவசமாக நீரைப் பிடிக்கும் இடங்கள் ஆந்திர ராஜ்யத்தில் இருப்பதுதான். நீர் பிடிக்கும் இடங்கள் ஆந்திர ராஜ்யத்தில் இருப்பதாலே அந்தராஜ்ய சர்க்கார் ஒரு விதமுயற்சியும் செய்ய வில்லை. அவர்களுக்குக் காம்பென்ஸேஷன் அனுப்புவதற்குச் சில நாட்கள் ஆகும். ஆகவே அவர்கள் இதுவிஷயமாக இதுவரையிலும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்தத் திட்டம் ஜூன் மாதத்திலே முடியுமோ, அல்லது ஜூலை மாதத்திலே முடியுமோ தெரியவில்லை. ரூ. 1,74,00,000 செலவில் இந்த நீர்த்தேக்கம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டாலும், அதில் நீரைத் தேக்கிவைக்கமுடியாது என்பதைத்தான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே இது விஷயமாக ஆந்திர சர்க்கார் ரோடு சேர்ந்து உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-13
p.m.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் வந்ததென்றால், பக்கத்தில் சென்னைப்பட்டணம் இருப்பதால் இந்தப் பட்டணம் வேண்டிய தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்வதென்பது சகஜமாகப் போய்விட்டது. இப்போது ஆரணியார் அணைக்கட்டிலிருந்து கொஞ்சம் தண்ணீரை சென்னைப் பட்டணத்திற்கும் ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது சென்னைக்கு 30 மாதங்களுக்குப் போதுமான தண்ணீர் பூண்டி, புழலேரி, சோலவரம் ஆகிய மூன்று ஏரிகளிலும் இருக்கின்றன. ஆகவே ஆரணியார் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் ஒதுக்குவது அவசியமில்லை. முப்பது மாதங்களுக்கு ஒரேயடியாக மழையில்லாமல் போய்விடுமென்று நினைப்பதற்கு அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த நீர்த்தேக்கத்தில் முக்கியமாக விவசாயத்திற்கென்று தேக்கிவைக்கும் தண்ணீரை விவசாயத்திற்கே உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நீர்த்தேக்கத்திற்குக் கிழே (கிழக்கே) ஏழு, எட்டு மைல் தூரத்தில் சுருட்டுப்பள்ளி அணைக்கட்டு என்ற ஒரு அணைக்கட்டை நிர்மாணித்திருக்கிறோம். இதில் வட பகுதியில் ஒரு கால் வெட்டி அதன் மூலமாக ஒரு சில ஏரிகளை நிரப்புவதற்கு இப்போது ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதே போல் தென்புறத்திலும் ஒரு கால்வெட்டினால், சுமார் 20 கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். அதனால் அங்கே விவசாயம் நன்றாக விருத்தியடையும். ஆனால் எஞ்சினியர்கள் “இந்த அணைக்கட்டிலே போதுமான தண்ணீர் வருமா? இதில் போதுமான தண்ணீர் வந்தால், அப்போது இந்தக் கால் வெட்டுவதுபற்றிக் கவனிக்கலாம்” என்று சொல்கிறார்கள். தென்புறத்திலும் கால்வாய் வெட்டிக்கொடுத்தால் அங்கே நன்றாக விவசாயம் அபிவிருத்தியடையும். தென்புறத்தின் வழியாகத் தண்ணீர்

[Sri V. Govindaswamy Naidu] [19th March 1956]

கட்டுத் தண்ணீர் பாய்கிறது. அந்தப் பக்கத்தில் கால் வெட்டமுடியும். தென்புறத்தில் எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் இல்லாததால் தென்புறத்தில் கால் வெட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. R. SAMBANDAM : சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் முக்கியமாகத் தஞ்சாவூர் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசன விஷயமாக இந்த ஜில்லாவுக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்துகொடுத்தாகிவிட்டது என்ற அபிப்பிராயம் சர்க்காருக்கு இருந்து வருகிறது. மற்ற ஜில்லா வாசிகளும் இதே அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏதோ ஒரு காலத்தில், சோழ ராஜாக்கள் காலத்திலும், வெள்ளையர் காலத்தில் அங்கே நிர்மாணிக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்தான் இப்போது அங்கே இருந்துவருகின்றனவேதவிர, இப்போது ஒன்றும் புதிதாக அங்கே வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை; அந்தக் திட்டங்களைப் புனரமைப்புக் கூடச் செய்யவில்லை. அனேக வாய்க்கால்கள் ஆழப்படுத்தப்படவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட பல கால்வாய்கள் சீர்திருத்தப்படவில்லை. இவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் உண்டியமாக கவனிக்கவேண்டும். குறிப்பாக, புயல் தஞ்சை ஜில்லாவை துன்புறுத்தாமல் விடவில்லை. சமீபத்தில் வந்த புயலால் அரந்தாங்கி, திருத்துறைப்பூண்டி முதலிய பகுதிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாயவரம் தாலுகாவில் 1953-ல் அடித்த புயலால் மாணிக்கபசுங்குபோன்ற சமுத்திரகரை ஓரமாக உள்ள அநேக ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாதவைகளாக அகிவிட்டது; அவைகள் மண் மேடுகளாகிவிட்டன. அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் ஏழைகள். அவர்கள் தாங்களாகவே நிவாரண வேலைகளைச் செய்துகொள்ளமுடியவில்லை. அவர்கள் நிரவாரண வேலைகளுக்காக மனுப்போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. புயல் அடித்தபோது சமுத்திரத்திலிருந்து பொய்யல் அடித்து சாகுபடி நிலங்களில் மண் வந்து சேர்ந்து, அந்த நிலங்களைல்லாம் தரைமட்டமாகிவிட்டன. எவ்வளவு தூரம் தஞ்சாவூரில் ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி சர்க்காருக்கு அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. தென்னிந்தியாவில் நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்லப்படும் தஞ்சாவூர் ஜில்லா இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லத் தேவையில்லை.

மேலும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஏற்கெனவே மிராசுதார்களைல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து வாய்க்கால்களைக் கவனித்துவந்தார்கள். இப்போது நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவருவதால், அவர்கள் வாய்க்கால்கள் போன்ற விவசாய வசதிகளைப் புராமரிப்பதில்லை. ஒரு சில இடங்களில் N.E.S. திட்டத்தில் பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் சில வாய்க்கால்கள் வெட்டினார்கள். இப்போது வாய்க்கால் வேலைகள் நிறைய கவனிக்கப்படாமலிருக்கின்றன.

கரும்பு சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் விடுவதால் ஏற்கெனவே இரு போகம் நெல் விளைந்த இடங்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுகிறது. டாமிலிருந்து கரும்பு சாகுபடிக்காக தண்ணீர் விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கரும்பு சாகுபடி செய்ய off season-ல் கிணற்றிலிருந்தோ அல்லது bore-well-ல் இருந்தோ தண்ணீர் இரைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசன இலாகாவில் எஸ்.டி.ஓ-க்களுடைய ஆபீஸ்களில் இரிகேஷன் குமாஸ்தாக்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் நீர்ப்பாசன இலாகாவிலுள்ள எஞ்சினியர்களும், ஓவர்வியர்களும் செய்ய வேண்டிய வேலைகளில் பல வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். எஞ்சினியர்களும் ஓவர்வியர்களும் தங்கள் வேலைகளைச் சரிவரச் செய்வதில்லை. நிலங்களை வந்து பார்ப்பது, திட்டங்கள் தயாரித்துக்கொடுப்பது, முதலிய வேலைகளை குமாஸ்தாக்கள்தான் செய்கிறார்கள். இவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வேண்டிய பல பரீட்சைகள் பாஸ் பண்ணியிருந்தும் கூட இவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வோ, ஊதிய உயர்வோ கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் செய்யும் வேலைக்குத் தக்க ஊதியம்

19th March 1956] [Sri K. R. Sambandam]

கொடுக்கப்படுவதில்லை. எஞ்சினியர்களும், ஓவர்லியர்களும் ‘டூர்’ போகிறார்கள். குமாஸ்தாக்கள்தான் பல வேலைகளைக் கவனிக்கிறார்கள். மேலும், இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் பெரிய மிராசதாரர்களாக இருந்தவர்கள் சில்லரை மிராசதாரர்களாக மாறிவருகிறார்கள். பெரிய மிராசதாரர்களாக இருந்தவர்கள் தங்கள் நிலங்களை விற்று வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் ‘ஸ்மால்-ஸ்கேல் பார்மிங்’ அதிகமாகி வருகிறது. அதிகாரிகளிடம் இந்த மிராசதாரர்கள் வயல்களுக்கு வாய்க்காலிலிருந்து தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று பெரிய அதிகாரிகளை சந்தித்து பேசமுடியவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் இத்தனை கியூஸைக் விட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த குமாஸ்தாக்கள்தான் அந்த பக்கம் மேடு, ஆகையால் அதிக தண்ணீர் விட்டால்தான் பாயும் என்பதை அதிகாரிகளுக்கு உணரும்படி செய்து தண்ணீர் விடுகிறார்கள். ஆகையால் இவ்வளவு முக்கிய பங்கை ஏற்று திறமையாக நடத்தும் இவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி அவர்களுடைய உத்தியோகத்தை regularize பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. MANICKASUNDARAM : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, **1-21**
இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த **p.m.**
தற்காக கனம் அமைச்சரவர்களுக்கும், தங்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கரூர் தாலுகாவில் குடவனாறு என்ற ஒரு நதி இருக்கிறது. நமது பிரதேசத்திலே உற்பத்தியாகக்கூடிய ஒரு நதி. அதன் தண்ணீர் வீணாகச் சென்று அமராவதி, காவேரி நதியில் கலந்து கடலில் செல்கிறது. புயல் அடித்ததனாலும், வெள்ளத்தினாலும் மேட்டூர் தண்ணீர் தேக்கின் பின்புழ் குடவனாறு அதிகத் தண்ணீர் வந்து தஞ்சை ஜில்லா மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது என்பதை எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமானது. இந்த நதி வரண்ட பிரதேசத்தில் செல்கிறது. இந்த நதி தமிய் நாட்டிலேயே உற்பத்தியாகிறது. இந்தத் திட்டத்திற்கு அதிகச் செலவானாலும் நிறைவேற்றவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எந்தவிதமான சிரமும் இருக்கமுடியாது. ஏனென்றால் நாம் பிரருடைய தயவை எதிர்பார்க்கவேண்டியதில்லை. நூறு ஆண்டுகளாக பிரயத்தனப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய திட்டம். அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

குறித்தலை தாலுகாவில் வேலமலையில் ஒரு பாலாறு உற்பத்தியாகிறது. அதுவும் சின்ன திட்டம். இதற்கு இடங்கொடுத்து உபனை திட்டத்தை முடிக்கவேண்டும். இருக்கக்கூடிய எல்லா குளங்களும் பழையபடி கணக்கெடுத்து சீர்த்திருத்தம் செய்யவேண்டும். அப்படிச்செய்தால் வருங்காலத்தில் எவ்வளவோ உபயோகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அமராவதியின் கீழ் ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு பாசனத்திற்கு உறுதியளிக்கிறோம் என்று திறப்புவிடா நடத்தும்போது அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது விஷயமாக எவ்விதமான உத்தரவும் அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கவில்லை என்ற சந்தேகம் கீழ் பாசனமுள்ள கிராமங்களுக்கு இருக்கிறது. புது பாசன வசதியும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமராவதியின் கீழ் கரூர் தாலுகா விவசாயிகள் கோருகிறார்கள். ஏற்கெனவே அமராவதி பாசனம் என்று திட்டவட்டமாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் வாய்க்காலுக்கு நிரந்தர பாசனமாக கருதினால் பாதிக்கப்படாத அந்தக் கிராமங்களைக் குறித்தோ வாய்க்காலைக் குறித்தோ தெரிவிக்கவேண்டும். 11 ஆயிரம் ஏக்கர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று வாய்க்காலுக்குள் முடிந்துவிடலாம். ஆகையால், குறித்தலைத் தாலுகாவுக்கு வருகிற அமராவதி பாசனம் கிராமம் கிராமமாக வாய்க்கால் வாரியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

[Sri M. Manickasundaram] [19th March 1956]

தென்கரை வாய்க்கால், ஹை லெவல் சானல், வருடத்திற்கு ஒரு முறை மூடப்படுகிறது. குளித்தலை தாலூகா, திருச்சி தாலூகா இரண்டு தாலூகாவிலும் பாசனம் இருக்கிறது. குளித்தலை தாலூகாவில் முதலில் சம்பா, பிறகு குறுவை சாகுபடி செய்வார்கள். திருச்சி தாலூகாவில் முதலில் குறுவை, பின் சம்பா சாகுபடி செய்வார்கள். ஆகையால், இந்த இரண்டு தாலூகாக்களுக்கும் பாய்ச்சக்கூடிய வாய்க்காலின் 'க்ளோஷர் டைம்' ஒரே மாதிரி வைத்திருப்பதால், தகராரும் நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. குளித்தலை தாலூகாவில் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சை இருக்கிறது. திருச்சியிலும் நிறைய நஞ்சை இருக்கிறது. இதற்கு நான் சொல்வது என்னவென்றால், க்ளோஷர் ஆனவுடன் மேட்டூரில் தண்ணீர் திறந்தபின் உய்யகொண்டான் வாய்க்காலில் தண்ணீர்விட ஆரம்பித்து, திருச்சி தாலூகாவுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்யவேண்டும். அதற்காக ஐயாயிரம், ஆறாயிரம் செலவாய்விடப்போதிலும்கூட 'இன்டெரிம் பீரியட்' இல் உய்யகொண்டானில் தண்ணீர் விடலாம். இல்லாவிட்டால் எப்போழுதும் முற்பாடு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் க்ளோஷர் டைமை மாற்றவேண்டி தந்தியும் தபாலும் அடித்து பெரிய தகராறுகள் நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் இருந்துவருவதைத் தவிர்த்துமுடியாது. ஊற்று ஐலம் குளித்தலை தாலூகாவுக்குப் பாயக்கூடிய செளகரியம் திருச்சி தாலூகாவுக்கு இல்லை. இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. உய்யகொண்டான் வாய்க்காலுக்கு தனிபாக ஒரு குரம்பு இருந்ததைப் புதிப்பித்துவைத்தால் திருச்சி தாலூகாவுக்கும் நல்ல பயன் கிடைக்கும். உய்யகொண்டான் வாய்க்காலைப் பழுதாய்விட்டிருந்து க்ளோஷர் டைமில் தண்ணீர் சப்ளை செய்யவெண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

புகளூர் வாய்க்காலே ஜேடர்பாளையம் பெட் ரெகுலேட்டருக்கப்பால் கொண்டு போய் இணைக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் ராஜா வாய்க்காலுக்குப் பாதகம் ஏற்படுமென்று சிலர் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். தயவு செய்து இதில் தலையிடவேண்டாமென்று சம்பந்தப்பட்ட அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். 'கணவன் மாடு வாங்குகிறேன்' என்று சொன்னவுடனே பிறந்த வீட்டுக்கு நெய் கொடுக்கின்றேன்' என்ற பழமொழிபோல் இல்லாமல், இந்தத்திட்டம் முதலில் நிறைவேற்றப்படும் இதற்குள் சண்டைவேண்டாம். புகளூர் வாய்க்கால் கீழ் வாய்க்கால்; ராஜா வாய்க்கால் மேல் வாய்க்கால். இதனால் ராஜா வாய்க்காலுக்கு யாதொரு பாதகமும் ஏற்படாது. அடிக்கடி ஏற்படக்கூடிய செலவுகளைக் குறைப்பதற்கும் புதிதாகச் வெட்டப்படும் வாய்க்கால் பாபுலர் முதலியார் வாய்க்காலையும் இணைத்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய சிக்கலான விஷயம். ஆகையால், அதில் இப்பொழுது புக விரும்பவில்லை. இப்பொழுது தேவைப்படாத விஷயம். இந்தக் 'கோல்மால்' ஐ மறைப்பதற்கு புகளூர் வாய்க்காலே ஜேடர்பாளையத்தில் இணைத்து பாபுலர் முதலியார் வாய்க்காலில் எதற்காக வெட்டப்பட்டது என்பதை நினைத்து பெரும்பாலும் நன்மை பயக்கக்கூடிய அமராவதி வரை சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இதில் புகார் இல்லை. நல்ல எண்ணத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட விஷயம். நல்ல எண்ணத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டதை நல்ல எண்ணத்தோடே கடைசியரையில் இருந்து பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

குளங்கள், ஏரிகள் இவைகளெல்லாம் நீர்ப்பாசனத்திற்கு முக்கியமானவை என்பது அமைச்சரவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்த விஷயம். ஆகவே குளங்கள், ஏரிகள், குட்டைகள் இவைகளை ஆழப்படுத்துவது, மராமத்து செய்வது ஆகிய விஷயங்களுக்கு முதல் ப்ரையாரிடி கொடுக்கவேண்டும்.

குடவனாறு, புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் விஷயங்களையும் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த அனைவருக்கும் எனது நன்றி.

MR. SPEAKER : The House stands adjourned till 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.